

Partizan Sesi

**GERİ KALMAK
YOK
SUSMAK ASLA!**

15 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE YIL: 1 SAYI:18 1-15 HAZİRAN 1995 FİYATI: 20.000 TL. (KDV Dahil)

Zulmün ve sömürünün ele başlarını cezasız bırakmayacağız

Sayfa 21'de

**Türkiye
Komünist Partisi
(Marksist-Leninist)
Merkez Komitesi-
Siyasi Büro'dan
2. Olağanüstü
toplantı kısa
kararları üzerine
açıklama**

Sayfa 12-13'de

Hasan Ocak'ı polis kaçırdı-katletti

■ 21 Mart'ta faşist Türk devletinin kolluk güçlerince kaçırılarak yoğun işkence sonucu katledilen Hasan Ocak, 19 Mayıs günü arkadaşları, dostları, yoldaşları tarafından Gazi mezarlığında sonsuzluğa uğurlandı.

Sayfa 4'te

Senaryo bu defa tutmadı

■ Gazi, 1 Mayıs ve Nurtepe Mahallelerinde kendini ortaya koyan halkın demokratik tepkisi devleti iyice çıkmaza sürüklemiştir. Kitlelerin faşist saldırılarına karşı gösterdiği reaksiyon, yılların birikiminden ileri geliyor.

Sayfa 5'de

Alev olup Dersim yakılmasın

Sayfa 10'da

Eminönü Bld.'sinde direnış sürüyor

Sayfa 8'de

Kaypakkaya çoşkuyla anıldı

Sayfa 19'da

Zeynel Odabaşı'nın evi kurşunlandı

Sayfa 9'da

ABONE OL-ABONE BUL-SAHİP ÇIK-GAZETENİ GÜÇLENDİR

OKURDAN, OKURDAN, OKURDAN, OKURDAN, OKURDAN

Partizanca Ses Katalım

Partizan Sesi'ne

Ceşitli entrikalarla Öncünün sesini çalmaya çalışanlara, Öncünün bayrağı ile sahte ve çürük mallarını gümrükten geçirmeye çalışanlara sert ve kararlı bir sesler PARTİZAN SESİ. Daha ilk sayısından itibaren 22 yıllık mirasın, kimlere ait olduğunu ortaya koyuyor. Her sayfası 72 ihtilalci ruhuyla buram buram kokuyor. Varsın "gübreler içinde didinen tavuklar", onlarda bir zamanlar bizim seviyemizde "uçuyor"du desinler. Onlarda biliyor ki, onlar hiç bir zaman, dağ kantarlarının seviyesine, yüceliğine çıkamadılar.

Gün "dokümanmış süte yanmanın" günü değil, gün güçlü korular oluşturarak PARTİZAN SESİ'ne ses katma günüdür. Gün, Köylü Gerilla Savaşını yayma "BİR DERSİM YETMEZ, BİNLERCE DERSİMLER YARATMA" günüdür.

Merhaba Altınçağ yayımcılık

Öncelikle yayın hayatınızda başarılar dileriz.

Ceşitli milliyetlere mensup emekçi halkımızın umudu, partimiz TKP(ML)çi 23. yılında Halk İktidarına adım ilerlerken kutuyor. Marksist-Leninist ve Maoist coşkuyla selamlıyoruz.

TKP(ML) İHKKO Davası tutsakları
Adına Demiral Yiğitalp

Varsın bizim hata ve zaaflarımız onları başarısı olsun.

Varsın daha ilk kavşakta "Abbas yolcuları" saflarımızı terk etsin. Ne gam! "İt ürür kervan yürür"... 300' den fazla şehidi olan bir partiyi yolundan döndürmeye kimin gücü yetebilir.

Siz ey zavallılar, "siz çıkmadınız/ çıktılar sizi karşımıza/ tutup kara kull elleriyle ensenizi/gövdünüzden bir karış yukarı kaldırdılar/ sizi pantolonumuzun paçasına saldırtılar"...

Ve hepimiz çok iyi biliyoruz ki, sizler "Proletarya Partisi üzerindeki burjuva etkilerisiniz". Sizler "ay", Öncü "Güneştir", sizler "parlar ama mikropları yok edemezsiniz." Ancak Öncünün güneşi daha öncekiler gibi, siz mafya çefesini de yakıp kuracaktır. Bu kavşada dövüşe dövüşe yürünecektir.

YAŞASIN ÖNCÜNÜN IŞIKLI YOLU

Kırşehir-Yozgat "PARTİZAN SESİ" okurları

Dostlar,

Bağımsızlık, Halk Demokrasisi, Sosyalizm ve Altınçağ yürüyen güneşin, kızıl uluklu yolunda, 23. yılı girenken sizleri MLM coşkusıyla selamlar ve kutlarını.

TKP(ML) Davası tutsakları adına
Hidir Yeşil

Bir olay, Bir gözlem

Hasan Ocak'ın cenazesinin Gazi Mahallesi'nde kaldırılacağını radyo Umurtan'ın bildirdiği. Cemevi'ne doğru giderken ilk etapta, büyük bir kalabalık ve rangarank pankartlarla Hasan Ocak'ın posterleri dikkatimi çekti. Resmî polislerin ortalıkta gözükmemesi de dikkat çekiciydi. Ana caddeden ve ara sokaklardan insanlar, Cemevi'ne doğru akıyordu. Birkaç kişiyle kısa sohbetler sonra kalabalığı ve pankartları incelemeye başladım. Atılım, DHKC, HADEP ve diğer pankartlar göze çıkmaktaydı. Öncü Partizan, Partizan Sesi pankartlarına rastlayamadım. Bu arada birkaç kişi yanıma geldi; "Bizimkiler nerede? Görünmüyorlar" dedi.

"Bilmiyorum" dedim. "Bende daha yeni geldim. Belki en arkadaşlar o tarafa doğru bir bakalım" dedim. Kortejin sonuna doğru yürüdük. Kortejin sonuna geldiğimizde, Kültür Merkezinden 5-6 kişinin orada olduğunu gördük. Ellerinde de Kültür Merkezi pankartı vardı. Biz de onlara sorduk; "Nerede bizimkiler, pankartları nerede?" diye. Bu durum karşısında ister istemez insanın morali bozuluyor. Onlarda bilmiyordu. Neyse, biz, Kültür Merkezi pankartı arkasında kortej oluşturmaya başladık bile. Yavaş yavaş insanlar birer ikşer gelmeye başladı.

Diğer semtleri bir tarafa bırakalım, Gazi Mahallesi'ndeki insanların pankartlarıyla orada hazır olmayışı ilginçti. Kitle mezarlığa doğru hareket geçene kadar, Kültür Merkezi pankartı arkasında 150'ye yakın insan toplanmıştı. Bu insanların büyük çoğunluğunu, Gazi Mahallesi'ne çevre semtlerden gelenler oluşturuyordu. Bu katılım, örgütlü bir çalışmayla yada başka bir söylemlerle, örgütün harekete geçirilmesi ile sağlanmış değildi. Şu yada bu şekilde haberdar olan ve duyarlılık gösteren insanların kendiliğinden katılımından başka bir şey değildi. Kitlemizde pasifizmin hakim olduğunu söylesek, acaba yanlış bir teşbit mi yapmış oluruz? İstanbul'daki semt örgüllüklerinin harekete geçirilmesi söz konusu olsaydı katılım çok daha fazla olmalıydı da. Sadece Gazi Mahallesi'nde, bir gün öncesinden yapılacak bir çalışmayla, büyük bir kitle harekete geçirilebilirdi. Artık öyle bir süreç giriyoruz ki, birgün değil, birkaç saat ve hatta dakikalarda ifade edilebilecek zaman dilimleri içinde kitlelerin harekete geçirilmesi söz konusu olmaktadır.

Kortej altıyazı sıralar halinde ve çevresinde güvenlik şerhli olarak şekilde oluşturuldu. Kitlenin düzenliliği ve düzenli yürüyüşü dikkat çekiciydi. Kortej, bu haliyle, yol boyunca sloganlar atarak yürüyordu ki, üstü başı parçalanmış ve belinde silahıyla bir sivil polislin kaçtığına gören kortej, bir anda polisi kovalamaya başladı. Haliyle kortejin düzeni ve tertibi o an bozulmuş oldu. Faşist köpek bu sefer ucuz allandı.

Kortej bu düzenliliği ve sloganları ile mezarlığa kadar yürüdü. Genel kitle çok kalabalık olduğu için mezarlığa giremedik. Hasan Ocak'ın cenazesi toprağa verildikten sonra, aynı şekilde, Cemevi'ne kadar en önde yürüyen kortej, Cemevi önünde dağıldı.

Faşist devlet her çıpışında biraz daha batmaktadır. Her uygulaması, her politikası geri tepmekte ve kendini vuran bir silah olmaktadır. Elbette bu, kendiliğinden değil, örgütlü güçlerin mücadeleleri ile olmaktadır. İlk etapta kendiliğinden gelen kitle hare-

21

Mart
günü
Gazi
Mahallesi'nde ve aka-

binde Ümraniye'de yaşananları unutmak mümkün değil. Geçmişte Sivas, Maraş, Çorum, Erzincan katliamlarından ve yine 2 Temmuz'da Sivas'ta 37 canını diri diri yakılmasından, daha dün Gazi Mahallesi'nde ve 1 Mayıs Mahallesi'nde otuza yakın insanın katledilmesinden ve birçok kişinin yaralanmasından bizzat faşist Türk devleti sorumludur. Halkımız bunu böyle bilmektedir. Halk, Gazi ve Ümraniye direnişlerinde direkt polisi hedef alarak bunu göstermiştir.

Devletin Alevilere yönelik saldırıları geçmişten günümüze dek süregelen bir süreçtir. Bazı kişi veya çevrelerin devlete zamanmaya çalıştığından, kraldan çok kralcı kesildikleri görülmektedir.

Gazi Mahallesi'nde, Hacı Bektaş-ı Veli Kültür Derneği önüne asılmış büyük boy Türk bayrağını görünce, doğrusu pekte şaşmadım. Üzülmediğim nokta: Bunca yaşananlara rağmen, kraldan çok kralcı kesilenlerin hala sahnede oynuyor olmalarıydı.

Faşist Türk devletinin bayrağını Cemevi'nin önüne asanlar, öncelikle geçmişte ve günümüzde katledilmiş insanlarımız ve onların yakınlarına büyük bir saygısızlık etmişlerdir. Ayrıca Gazi ve Ümraniye direnişlerine; bu olaylara ilişkin faşist Türk devletini protesto gösterilerine katılan onbinlerce insana da büyük bir saygısızlık yapmışlardır.

Faşist Türk bayrağını Cemevi'ne asanların neye hizmet ettikleri açık değil mi? Bu bayrağı asmak, bu katliamları onaylamak ve hatta katliamları desteklemek değil midir? Bu şekilde hareket eden insanlar Alevi halkının temsilcisi olamazlar; olsa olsa devletin temsilcisidirler.

Cemevi'nde Türk Bayrağı

Ne yazık ki, bu bayraklar Cemevi'nin içinde de görülmektedir. Hacı Bektaş-ı Veli-Atatürk-Hz. Ali resimlerini de yan yana görmek mümkün.

Komünistler ve devrimciler bu alanları boş bırakmamalıdır.

Faşist Türk devleti'nin polisi, bayramlardan bir gün önce, Gazi Mahallesi'nde tek tek bütün esnafı dolaşarak işyerlerine bayram günü Türk bayrağı asmaları için zorlamakta hatta tehdit etmektedir.

Kimi esnaf bu çağrıya gönüllü olarak uyarken; kimileri korktukları için, istemeye istemeye uymakta, kimileri ise baskı ve tehditlere rağmen işyerlerine Türk bayrağı asmamaktadırlar. Korkarak bir yere varılmayacağına artık anlamak gerekiyor.

Bir noktaya daha kısaca dikkat çekmek istiyorum: Özellikle Gazi direnişinden sonra devlet, bu bölge üzerinde oldukça yoğunlaşmaktadır. Yakın bir süreçte komünist-devrimci-demokrat güçlere yönelik kapsamlı bir operasyon yapılabileceği ihtimali çok kuvvetli olduğundan, gerekli tedbirlerin alınması ve dikkatli olunması gerekmektedir. Yine süreç içinde halkı korkutmak ve sindirmek için halk üzerindeki baskıların yoğunlaşacağını göçüp halkın bu konuda duyulduğu sağlanmalıdır. Polis geniş bir istihbarat çalışması yürütmekte, işbirlikçi ve ajan örgütlenmesini genişletmek için yoğun bir çaba sarfetmektedir.

Komünist ve devrimciler, polislin bu çalışmalarına karşı tedbir alınırken, bir taraftanda bu çalışmaların engellemek, işbirlikçi ve ajan örgütlenmeleri ortaya çıkarmak, dağıtmak ve birbirlerine destek sunmak zorundadırlar.

Direnç Fırat / Gazi Mahallesi

katline zamanında iradi müdahalede bulunarak, bu hareketlere önderlik edilmelidir.

Faşist devlet can çekmektedir. Her an bir açık verebilir ve her an kendiliğinden bir kitle hareketi gelişebilir. İşte bu anlık olaylara zamanında müdahale etmek ve önderlik edebilmek için, örgütün bu duruma uygun şekillendirilmesi gerekmektedir.

Kitleseylemler düzenleyerek ve dışarıda gelişebilecek eylemleri kitlese bir şekilde katılarak daha geniş kitlelerle ilişki kurulur ve onların sempatisi kazanılır. Diğer taraftan ise kendi taraftar, sempatisi ve bizzat örgütlü yoldaşların eğitilmesi ve tecrübe kazanması sağlanır. Kitle hareketlerine önderlik etme konusunda tecrübeli yoldaşlar, bu tür kitleseylemler içerisinde, tecrübesiz yoldaşları yanıltma olarak, bizzat pratik içinde eğitebilir ve aktifleştirebilirler. Böyle bir aktivasyon, genel kitlemizde aktivitesini, sempatisini ve tecrübesini arttıracaktır. Kitlese hareketlerde etkili ajitatörlerin bulunmasında şarttır.

Deşifre olurum gibi gerçeklerle kitleleri öndersiz bırakmak kabul edilemez bir durumdur. Katliamlara geçirecekleri kızıl maskelerle yada daha başka yöntemlerle deşifreyonun önüne geçilebilir.

Büyük kitlelere önderlik etmek sanıldığı kadar kolay bir iş değildir. Kitle hareketleri içinde pişirmek, kitleyi tanımak kitle psikolojisini bilmek gerekir. John Steinberg'in "Bitmeyen Kavga" adlı kitabından öğreneceğimiz çok şey var. Herkesin okuması gerekir.

Gazi Mahallesi, Ümraniye direnişleri, gevler vb. kitleseylemler büyük bir okuldur. Yeterki bu büyük okul içinde yer alalım. Hem öğrenmek hem de öğretmek için bu fırsatları değerlendirelim. Yaşadıklarımızı ve düşüncelerimizi yazmaya dökerek geniş kitlelerle paylaşmanın can alıcı önemini de bilince çıkaralım.

Gazi Mahallesi'nden Partizan Sesi okuru Mahir Ulaş

DAĞITIM ŞİRKETLERİ GAZETEMİZİ DAĞITMIYOR

SAHİP ÇIK-ABONE OL-ABONE BUL	Abone Süresi	Yurtiçi	Yurtdışı
6 AYLIK	240.000	48 DM.	
1 YILLIK	480.000	96 DM.	

YURTIÇİ HESAP NO: İsmet Büyükyavaşçı,

Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş

Şubesi:0097010/3

YURTDIŞI HESAP NO: İsmet Büyükyavaşçı,

Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş

Şubesi:3002281/4

ADI :
SOYADI :
ADRESİ :
TEL :

6 aylık abone bedelini hesabınıza yatırdım.

1 yıllık abone bedelini hesabınıza yatırdım.

Altınçağ Yayımcılık 1. Geleneksel Kır Gezisinde Buluşalım.....
Grup: MÜNZUR, Grup: KUTUPYILDIZI, Ferhat TÜMÇ, Fehri KURKULUŞ, Haydar BAYAR, Melmet DURMA, Şahin DOĞAN, Muzaffer FIRAT, YÇ Tugaycı topluluğu, Halk Oyuncuları ve diğer sanatçılar
Tarih: 18 Haziran Pazar Günü.....Bilet Termin Yerleri: YÇKM, Partizan Sesi Merkez ve Karşı Yolu

Demokratikleşme

Güneşli ve güzel bir günde evinizden çıkıyorsunuz; hava kadar güzel, gökyüzündeki pamuk kümesini andıran bulutlar kadar bereketli düşüncelerle... Gün kadar büyük umutlarla... Çıkmadan önce akşam yemeği için taze halk getireceğinizi söylüyorsunuz ev sakinlerine. Oysa karar verilmiş, bir daha asla canlı bir şekilde eve dönemeyeceksiniz. Aradan tam 53 gün geçmesine rağmen, ne siz nede getireceğiniz bakkal eve gelmiyor, 53 gün sonra kimsesizler mezarlığında vücudunuz paramparça edilmiş bir halde toprağa gömülü bulunuyorsunuz. Önce kaçınıyorsunuz, yoğun işkencelerden sonra hunharca katledilerek ıssız bir yere atılıyorsunuz. Hasan Ocak gibi...

'Kayıp'lara ve katliamlara sessiz kalınmıyor. Tepki gösteriliyor. Tepki, kar topu misali yuvarlandıkça çığ gibi büyüyor, adeta yeri göğü sarsıyor.

Köylüsünüz. Dağlarımızda gerilla olduğu için köyleriniz yakılıyor. Bazın köylerinize birlikte siz de yakılıyorsunuz. Köyü yakılan yoksul köylüler olarak milyonları buluyorsunuz. Göç ettiriliyorsunuz. Artık hiç tanımadığınız o büyük kentin varoşları yeni mekanlarınız oluyor istemeye istemeye...

Bu haksızlığa, bu zulme karşı direniyorsunuz. Sesiniz ülke sınırlarını bir çırpıda aşıyor, dalga-dalga bütün dünyaya yayılıyor. Dünyanın her kıtasından insanlar sizleri izliyor, sizleri konuşuyor. Tepkinizin şiddeti, zulmedenlere suçlarını itiraf ettiriyor.

İşçisiniz, memursunuz ve ülkenin emeği ile geçinen diğer insanlarsınız.

Daha çok para kazanılsın, bir avuç insan daha renkli bir dünyada yaşasın diye, yerin 900 metre altında yüzlerce grizu patlamaları sonucunda bir kez bile tika basa kamuruzi doyuramadığınız, bir gün bile özgürce yaşamadığınız, mutluluğu sadece kitaplarda okuduğunuz, televizyonlarda loş ışıklar altında sahte kahkahalarla dolu filmlerde görebildiğiniz hayata gözlerinizi bir daha açmamak kaydıyla yumruk zorunda kalıyorsunuz.

Devasa buutlardaki enflasyona karşı sınır zam tehdidi altında "yaşamaya" mahkum ediliyorsunuz. Sofranızdan her gün bir parça ekmeğe daha çalınıyor. Kahvaltıda bir simit ve tek şekerli çaya indirgiyorsunuz. Öğle yemeğini çoktan unutmuşsunuz. Akşamda sadece ekmeğe ve makarnadan ibaret yemeğiniz için çok çalışmaktan başka bir düşünceniz yok.

Sendikalarınız ya yok, yada sistemin yüce çıkarları için kafanızın üstünde Demoklesin kılıcı gibi duruyorlar. Sendika yöneticileriniz birer ağadan farksız. Gözlerinizin içine baka baka yalan söylüyorlar. Sizleri alçakça aldatıp, sisteme peşkeş çekiyorlar. Özelleştirme için 800.000'iniz sokağa atıldı. Bir milyonunuz ise işten atılacak. Herbir çalışanın kendisi ile birlikte 4 kişiyi "geçindirdiğini" düşünecek olursanız, 4 milyon civarında yoksul insan açlığın kucacağına itildi-itiliyor.

Ama sel gibi akıyorsunuz 1 Mayıs alanlarına. Yüksek sesle konuşuyorsunuz anti-demokratik uygulamalara karşı. Yürüyorsunuz hakkınızı gaspedenlerin üzerine. Koyun gibi güldürmeyi reddediyorsunuz.

Öğrencisiniz. Birkaç arkadaşınızla paylaştığınız evde oturuyorsunuz. Belkide ders çalışıyorsunuz. Belkide o anda, yenilen akşam yemeğinden sonra bir kısmınız ortalığı toplamakta, geriye kalanlarınız ise bulaşık yıkamaktadır. Habersizsiniz sizi düşman gören ölü sevici-lerin hummalı çalışmalarından... Namlulara sürülen mermilerden habersizsiniz. Ve bir gün sonraki gazetelerden... TV haberlerinden arkadaşlarınız, aileniz ve dostlarınız, "ne büyük teröristler" olduğunuzu, biraz daha geç kalınmış olsaydı "o büyük eylemlerinizi Türkiye'yi nasıl derinden sarsacağını" şaşkınlıkla öğrenecektlerdi.

Ama susmuyorsunuz. Aileniz de susmuyor. Yürüyorsunuz zalimin üzerine. Vahşet duvarlara çarparak un ufak oluyor.

Belkide ezilen mezheplerden ve dinlerden birilerisiniz. Kabvede, pastanede TV seyrediyor, yada dostlarınızla muhabbet ediyorsunuz... Taaki o terseri karşınların ortalığı cehenneme çevirdiği ana kadar...

Toplanıyorsunuz bu vahşeti lanetlemek için yüzlerce, binlerce... Henüz yenile kanınız kurumamış. Doktağları karın kurumasını istemeyenler yine ateş kusuyorlar üzerinize.

Direniyorsunuz onbinlerle günlerce. Bütün dünya sizi izliyor, yarattıkları "Harika" teknolojileri ile... Kan akanlar, direnenlerin muazzam öfkesine yenik düşüyorlar... Şık elbiseler ve yüzlerinde iğrenç duran tabesümlerle karşınızda el-pençe divan duruyorlar...

Onurlu bir aydın, sanatçı, yazar veya avukat da olabilirsiniz. Ama suçlusunuz. Çünkü düşünüyorsunuz. Ve eğer düşündüğünüzü yazıyor, yüksek sesle açıklıyorsanız o zaman daha beter suçlusunuz. Bu demektir ki, Av. Falk Candan'ın akabeti sizi bekliyor. Eğer biraz şanslıysanız Haluk Gerger gibi bir dönem cezaevinde yatmakla işi koterabilirsiniz.

Direniyorsunuz DGM kapılarında ve her yerde suçlu ilan edilen arkadaşlarımız için, "Biz de suçluyuz" diye avaz-avaz bağırıyorsunuz. Sizleri tek tek yok etmek isteyenler, karşılarında sizleri topluca gördüklerinde korkuyorlar. Düşünmek durumunda kalıyorlar.

Belki de devrimcisiniz, komünistsiniz. İşte o zaman en büyük belalar sizi bekliyor. Çünkü an aydın beyinler, en büyük yürek sizde... Bu büyük "suç"... Onun için faali meçhul cinayetlerin birinci dereceden hedeflerisiniz. İşkencehanelerin aralıksız "konukları"sınız. Kayıpların ilk adresisiniz. Zindanların tutsak çiçeklerisiniz... Direniyorsunuz. Savaşın önderleri olmaya devam ediyorsunuz.

Veya Kürt'sünüz. Bu; öldürülmeniz, sürgün edilmeniz için, işkence görmeniz ve cezaevine atılmanız için yeterli oranda "suçlu"sunuz demektir. Öyle ya siz zaten potansiyel "suçlu"sunuz.

İşte Türkiye'nin söyleten dinamikleri.

Şimdi de söylemek zorunda kalanlara bakalım...

Söylevene değil, söyletene bak...

İşte, belli bir ritme sahip olmadığı için düzensiz nefes alıp-vermenin bile suç olduğu ülkemizde, sistem bütün kurumlarıyla tıkanmıştır. Sistemi hayata bağlayan bütün nefes boruları, çığ gibi büyüyen devrimci muhalefetin kararlı tutumu sonucunda tıkanmış durumdadır. Kısacası, bir avuç zenginlinin şaşaalı, renkli dünyası her geçen gün biraz daha silyaha dönüşmektedir. Halk değişikliği istiyor. Mevcut sistemin rutinleşmiş yönüne karşı hoşnutsuz durumda. Ve bu nedenle sistemi değişikliğe zorluyor. Sistemden gıdasını alan, düzenden beslenen hiçbir parti halkın ihtiyaçlarını karşılayamamaktadır. Önceleri halkın somut taleplerini sahtekarca sömüren bir Refah Partisi ortaya sürüldü. RP bir dizi soyut vaatlerle öy patlaması yaptı. Ancak kısa bir sürede, özellikle yerel yönetimlerdeki uygulamalarıyla teşhir oldu. Daha sonra Türkeş'lere, Ecevit'lere yeni imajlar verilmeye çalışıldı. Görüldüğü gibi o da tutmuyor. YDH yedekte bekletilerek, hazır hale getirilmeye çalışılıyor. Ancak halkın tahammülü yok. Halk sistemden önemli oranda kopmuş durumda. Ve ille de değişiklik diyor. İşte bunun için öfke seli sokaklara taşıyor.

Komprador burjuvalar ve büyük toprak ağaları da meydana. Burjuvaların hamasi nutukları bunun için. Yani halkın sokaklara taşınan öfkesini bastırabilmek çabası içindeler. Ve "demokratikleşme" lapası şu anda en gözde bastırma aracı. Birinci ve esas nedeni bu. İkincisi ise, GB sınavında sınıfta kalmama çabası var.

Türkiye demokratikleşecek mi?

Hakim sınıflara "Demokratikleşme" lafını ettiren etkenleri yukarıda izah ettik. Yani, hakim sınıfların bir kısmına "Demokratikleşme"yi telaffuz ettiren esas ögenin halkın devrimci muhalefeti olduğunu gördük.

Peki gerçekten Türkiye'de burjuva demokrasisi uygulanabilir mi? Hayır! Bunu önceki sayılarımızdan birinde şöyle izah etmiştik:

"Öncelikle şu saptamayı yapmamız gerekir. Türkiye, emperyalizme göbekten bağımlı yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkedir. Bu bağlamda güçlü bir ekonomik yapıya sahip değildir. Dolayısıyla Türkiye gibi ülkeler için, güçlü ekonomik yapıları olan kapitalist-emperyalist ülkelerdeki burjuva demokrasisinin uygulanmasını beklemek eşyanın tabiatına aykırıdır."

Ancak, hakim sınıflar bugün "Demokratikleşme" paketinden söz ederlerken, sadece Terörle Mücadele Yasasının (TMY) 8. maddesi üzerinde bir bardak suda tıman koparıyorlar.

GB kapılarının aralanmasıyla gündelik yaşamımızda daha çok yer tutan "Demokratikleşme" tartışması, Çiller'in ABD'ye yaptığı ziyaretle zirveye tımandı. Ne

var ki, Çiller'in ABD'den dönüşüyle birlikte, Türk hakim sınıfları arasında ki mevcut ilişkiler daha da kızıştı. Çünkü, hakim sınıfların bir kısmı "Demokratikleşme" lapasıyla, halkın devrimci muhalefeti pasifize edebileceğini, bunun aynı zamanda emperyalist güçleri de ihya etme aracı olacağını ısrarla belirtmektedirler. Bu kesimin başını CHP çekmekteyken, GB ve ABD ziyaretleriyle birlikte Çiller de bu koruya katıldı. Bu kesim (2. Cumhuriyetçileri de bu gruba dahil etmek gerekir) -Çiller'in dışındakiler- Türkiye'de sistemin tıkanmış olduğunu farkındalar. Ve bazı değişikliklerin ivedilikle hayata geçirilmesini istemektedirler. Bu kesimin değişiklik isteği, kuşkusuz, köklü bir değişikliktir oldukça uzaktır. Ve bunların değişikliği anlayışı sadece ve sadece vitrinde yapılan biçimsel değişikliklerdir. Örneğin; TMY'nin 8. maddesinin kaldırılmasını isteyen bu sahtekarlar sürüsü, hakim sınıfların tepki koyan kanadına, karşı çıkışlarının gereksizliğini anlatırken, kendi iğrenç yüzlerini de açığa sermektedirler. Çünkü, ateşli bir şekilde 8. maddenin kaldırılmasını isteyenler, koalisyonun dağılması pahasına (!) bile ısrarda (!) bulunurlarken, 8. madde ile aynı içerikte olan Türk Ceza Yasasının 311 ve 312. maddelerinin bulunduğunu sıklıkla söylemektedirler.

Yani şunu söylemekte; "Neden karşı çıkıyorsunuz. TMY'nin 8. maddesi önemli oranda deşifre oldu. Oysa aynı işlevi 311 ve 312. maddeler zaten görmektedir. Halkın öfkesini törpülemek için bu gereklidir..."

Öte yandan, Çiller ve DYP içindeki Çiller yan-dışlarının bu koruya katılması ve hatta atağa kalkarak bu silahtan CHP'nin elinden almaya çalışması ise, kendi kavrayışlarının ürünü değil, tamamen Avrupa'lı emperyalistler ve özellikle de ABD'nin dayatmasıdır. Kuşkusuz emperyalizme de bunu dayatan toplumsal muhalefettir. Elbette bu faktörün CHP üzerinde de etkisi var... Geçerken yararlı olacağı düşüncesiyle şunu da belirtelim; CHP içinde değişimin asil şampiyonları Ercan Karakaş, Aydın Güven Gürkan ve diğerlerinin oluşturduğu üçüncü gruptur.

2. Cumhuriyetçiler ise, genel olarak YDH içinde ve çevresinde konditlerini ifade etmektedirler.

Biçimsel olarak da olsa, her türlü değişikliğe karşı koyan kesime gelince... Bu grup da, DYP içinde C. Kırca'nın önderlik ettiği ve sözcülüğünü Yaşar Topçu'nun üstlendiği "Şahin"ler kanadının yanısıra, DSP, MHP ve diğerleri yer almaktadır.

"Demokratikleşme Paketi"nin sadece bir ayağı olan 8. madde görüldüğü gibi, hakim sınıflar arası ilişkiyi arttırdı. Hakim sınıflar arası ilişkiyi bir yana koyalım, aynı çatı altında örgütlenenler arasında bile (DYP'de olduğu gibi) önemli oranda çatışmaya neden olmaktadır.

Gelişmelerin bu yönlü olacağını Partizan Sesi'nin önceki sayısının gündem sayfasında da şu belirlemeyle ortaya koymuştuk:

"Demokratikleşme lapası konusunda kuşkusuz Türk sernaye çevrelerinde önemli didişmeler olacaktır. 'Şahin'ler kanadı güçleri oranında karşı koyacaklardır. Özellikle 8. madde ve Kürt sorunu konusunda önemli çatışmalar yaşanacağı benziyor."

Kah referandum isteyen, kah orduya kapağı atan Demirel ne yapmak istiyor?

Nam-ı diğer "Kanatlı Demokrat" Demirel, "Demokratikleşme" tartışmalarıyla siyaset sahnesinde yeniden gündem belirleyecek bir biçimde arz-ı endam eyledi...

DYP içindeki Çiller-Şahinler çatışmasında her ne kadar ortada görünmemeye çalışsa bile, Çiller'i karşısına aldığı bazı beyanlarında açıktan imalamaktadır. Cindorukla birlikte Çiller'e karşı oluşturulan koalisyon-da, DYP içindeki "Şahin"lere önemli oranda kan vermektedir Demirel. Öyle ki, "Şahin"ler grubundan bazıları açıkça, Demirel'in Cumhurbaşkanlığından istifa edip, yeniden DYP başkanlığına dönmesini dilendirmektedirler. Oysa Demirel de Cindoruk'u buna hazır tutmakta, daha doğrusu, Cindoruk'u Çiller'e karşı yeni DYP başkanı alternatif olarak hazırlamaktadır. Bu bir anlamda da Çiller'e mesaj mahiyetini içermektedir.

Konuya ilişkin tartışmalar bağlamında Demirel'in "askerlere danışırım", "referanduma gidelim" sözleri ise, suni gündem belirlemeden başka hiç bir anlam ifade etmemektedir. Çünkü, Türkiye'de esas karar mercii'nin MGK olduğunu bilmeyen mi var? Referandumun ise, mevcut anayasaya göre mümkün olmadığı zaten ortadadır...

Demokratikleşme mi? Haydi canım sizde! ■

Hasan Ocak'ı polis kaçırdı-katletti

P.Sesi/İstanbul: Gazi Mahallesi'nde ve Ümraniye'de emekçi halktan yediği darbe karşısında acizleşen Faşist Türk Devleti, 12 Mart'taki olaylardan sonra, çok yönlü operasyonlara yöneldi ve bir çok sosyalist-devrimci-demokrat kişiyi gözaltına aldı. Gazi Mahallesi'ndeki barikatlarda ön safalarda savaşan Hasan Ocak'ta bu operasyonlarda gözaltına alınmıştı.

21 Mart 1995 Salı günü Beyazıt'taki dükkana gitmek için Aksaray, Topkapı minibus güzergahında yürüyen Hasan Ocak yanına yaklaşan beyaz renkli bir Renault marka arabadan inen üç kişi tarafından yaka, paça arabaya bindirilip kaçırılmıştı. Hasan Ocak'ın polis tarafından kaçırılmasından sonra ailesi, arkadaşları ve Sosyalist-devrimci-demokrat çevreler tarafından Hasan'ın bulunması amacıyla çeşitli eylemler yapıldı. Önce İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi'nde, Pir Sultan Abdal Canlar Derneği Şubelerinde, CHP İstanbul İl Merkezi'nde, ve HADEP Avcılar Şubesi'nde açlık grevleri başlatıldı. Daha sonra İstanbul Valiliği önünde bir protesto eylemi düzenlendi. Bu eyleme katılanlar polisin şiddetine maruz kaldı ve 40 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar daha sonra serbest bırakıldı. Açlık grevleri Pir Sultan Abdal Canlar Derneği'nde 15. günde, HADEP Avcılar Şubesi'nde 24. gününde sona erdi. İnsan Hakları Derneği'ndeki açlık grevi CHP'ye taşındı. Bu arada Hasan Ocak'ı gözaltında görenler ve Gayrettepe Terörle Mücadele Şubesi imza tutanaklarında ismini görenler oldu. Hasan Ocak'ı görenlerden ikisi tutuklanarak Sağlıkçılar Cezaevi'ne gönderildi ve tahtlık yapımları engellendi, bir kişi ise MLKP-Kya yönelik operasyonda örgüt üye-

si olarak basına tanıtıldı fakat ne hükmetse ertesi gün savcılık tarafından serbest bırakıldı. CHP İl merkezinde devam eden açlık grevi yoğun baskı nedeniyle 21. gününde işgale dönüştürüldü. İşgalin 5. gününde İnsan Haklarından Sorumlu Devlet Bakanı Algan Hacaloğlu, Hasan Ocak'ın polisin elinde olduğuna dair belgeler bulunduğunu belirtti. Bunun üzerine, CHP yöneticilerinin de gözaltı olmasına dair söz vermeleri üzerine işgal sona erdirildi.

Başta ailesi, arkadaşları, insan hakları savunucuları, sosyalist-devrimci-demokrat çevrelerin yaptıkları, aramalar, eylemler, protestolar hiçbir sonuç vermedi. Hasan Ocak'ın 26 Mart'ta işkence sonucu katledilmiş olarak Beykoz Buzhane Köyü Dedeler Mevki'indeki ormanlık alanda bulunduğu, tüm kamuoyunun haberi olduğu halde nedense hiçbir kuruma haber verilmeden Adli Tıpta 15 gün bekletilip Altınşehir'deki kimsesizler mezarlığına gömüldüğü öğrenildi. Bunun üzerine ailesi cesetin gömülmeden önceki resimlerine ve eşyalarına bakıp Hasan Ocak'ı teşhis etti. Ailesi arkadaşları ve İHD İst Şb-Başkanı Ercan Karar

olmak üzere 17.05.1995 günü İHD'de bir basın açıklaması yaptılar. Yapılan açıklamada "21 Mart'ta polis tarafından kaçırılan ve sağ olarak ortaya çıkarılmayan Hasan Ocak'ın yoğun işkence sonucu ip veya tülle boğularak, kaçırdıktan 3-4 gün sonra katledildiği anlaşılmıştır. Beykoz Savcılığı'ndaki teşhis için bakılan resimlerde morluklar, kesikler, darp izleri yoğun bir şekilde görülmüştür. Ailesi tarafından Hasan'ın başları çıkarılmış ayakkabısı da tanınmıştır" denildi. Açıklamadan sonra Hasan'ın ailesi ve avukatları Altınşehir Mezarlığı'na gidip Hasan Ocak'ın 560 nolu mezarını aramaya başladılar. Bir sürpriz de burada yaşandı. Hasan'ın hem mezarında nımaraya yoktu hemde aynı yerde dört ceset daha vardı.

Kızkardeşi Aysel Ocak ve Avukatı Metin Kozan 4 mezarında açılmasını isteyeceklerini belirtmelerine rağmen Beykoz Savcılığı, mezarın açılmasına gerek olmadığını ve Hasan'ın ailesinin zaten teşhis ettiğini söylüyordu. Ancak Hasan'ın mezarı 19 Mayıs 1995 günü açıldı ve aynı gün saat 12.00'de Gazi Mahallesi'ndeki Cemevi'ne getirildi. Hasan'ın cenazesinin Gazi'ye getirildiğinin duyulması üzerine sosyalistler, devrimciler, demokratlar, halk Gazi'ye akın etmeye başladı. Gelenler pankartları, sloganları ve Hasan'ın posterleriyle Cemevi önünde kortejler oluşturmaya başladı. Cemevinde ise Hasan'ın tabutu başında Baba Ocak bir açıklama yaptı ve "Hasan'ın nikahını yaptık, bugünde düğününü yapıyoruz" dedikten sonra, Hasan'ın tabutu yeşil-beyaz bezlere sarılıp üstüne kuma sürüldü. Dışarıdaki kitleye ise katilna devamlı arıyordu. Saat 13.30'da Hasan Ocak'ın tabutu MLKP-K bayrağına sar-

Hasan Ocak'ın öldürülmesine tepki

Tek kelime ile vahşet. 21 Mart'ta kaçırılmıştı Hasan Ocak. Tam 53 günlük kayıp süreci. Öldürülünceye kadarki zaman zarfında her türlü insanlık dışı işkenceye tabii tutulmuş, vücudu parampaça edilerek çelik bir tülle boğulmuş. İyengir bir barbarlık örneği. Tıpkı Vedat Aydın örneğinde olduğu gibi... Ve tıpkı Arjantin, Paraguay, Salvador, Filipin, İran ve diğerlerinde olduğu gibi... Oralarda da onurlu muhalif insanlar önce sessizce kaçırılıyorlardı; günlerce, haftalarca ve hatta aylarca süren işkenceli sorgulardan sonra bazen uçaklarla okyanusun soğuk ve derin sularına bırakılıyorlardı. Bazen de ormanların kuytu bölgelerinde gömülmek üzere terk ediliyorlardı. Kimi zaman büyük göllere veya bataklıklara atılıyorlardı. Bir kısmı ise, gözleri bağlı olduğu halde dağların yamaçlarında, katalarına sıkılmış birer kurşunla ölü bulunuyorlardı, tıpkı Av. Faik Candan örneğinde olduğu gibi...

Daha dün Ayşe Nur Şimşek de aynı akıbeti paylaşmıştı Hasan Ocak'la. O da, önce kaçırılmış, kayıp günlerinde işkenceye uğramış ve 13 Nisan'da Kırıkkale'de ölü olarak bulunmuştu.

Daha da acısı cesedi bile bulunamayan kayıplarımız var. En kahredicisi de bu. Aysel Malkaç, Hasan Gülünay, Hüseyin Toraman, İsmail Bahçeci gibi...

Bütün bu barbarlıkların sorumluları, vahşet dolu uygulamalarıyla sömürü ve zulme dayanan sistemlerini korumaya çalışıyorlar. Bu yolla korku kitleselleştirilmek, halk korku çemberi içine hapsedilerek sindirilmek istenmektedir. Kayıpların esas ögesi olarak toplumun en aydın beyinleri seçilerek yıldırım mesajları verilmeye çalışılmaktadır.

Peki sonuç? Sonuç ortada. Sermayenin bu tür Ortaçağ yöntemleri sökmüyor. Devrimci muhalefet zulme karşı, her geçen gün daha da kitleselleşerek isyan ediyor. Toplumun her kesiminden onurlu insanlar sokaklara dökülüp, vahşete meydan okuyarak çığlıklarıyla yeri-göğü sarsıyorlar.

Ayhan UZALA

Faillerin adresleri belli

Partizan Sesi/İstanbul: Faşist devletin gözaltına aldığıktan sonra katlettiği Aysenur Şimşek ve Hasan Ocak'ında içinde bulunduğu "faali meçhul" cinayetler listesine bir isim daha eklendi.

15 Şubat günü İstanbul'da gözaltına alınan Rıdvan Karakoç'un yoğun işkencelerden geçirilerek, iple boğulduğu ve cesedinin Hasan Ocak'ın bulunduğu yerin 200 metre ilerisinde bulunan Beykoz-Buzhane Köyü yakınlarındaki Dedeler Mevki'ndeki ormanlık alana 1 Mart günü atılmış olduğu öğrenildi.

30 Mayıs günü Rıdvan Karakoç'un kardeşi Abdurrahman Karakoç ve ağabeyi Mehmet Karakoç, Beykoz Savcılığı'na giderek Savcı Mehmet Coşkun'a görüştü. Görüşme sırasında Rıdvan Karakoç'un ağabeyine ve kardeşine gösterilen fotoğraflardan kesin teşhis yapıldı. Daha sonra bir açıklama yapan Mehmet Karakoç, "Rıdvan kaybolmadan önce

arandığından dolayı eve gelmiyordu. Polisler bir kaç kez evimize geldi. Bunlar Gaziosmanpaşa'ya bağlı Küçükbüyük Terörle Mücadele Şubesi'nden geliyorlardı. Sırekli olarak Rıdvan'ı teslim edin. Onu nasılsa bulunca öldüreceğiz, sizinde evinizi bombalayacağız" diyorlardı. En son olarak kardeşim Hasan'ı gözaltına aldılar ve 11 gün gözaltında tuttuktan sonra serbest bıraktılar. Rıdvan 16 yıl önce adli bir suçtan gözaltına alınmış ve daha sonra serbest bırakılmış. Parmak izi kayıtlarına bu yolla ulaşıyorlar" dedi.

Mehmet Karakoç savcılıktaki dosya belgelerinde ve Adli Tıpta çekilmiş fotoğraflarını gördüğünü belirtti: "Cenazemizi 3 Mart'ta Adli Tıpa götürülmüş, 6 Mart'ta da otopsi yapılmış. Fotoğraflardan gördüğümüz hardesimiz vücudumuzun her tarafı darp izleriyle dolu, dudakları paltak, ağzı, yüzü dağılmış. Boğazında derin bir tel izi var. Ektizeleri değiştirmemiş olduğundan ebis-terten deniyoruz." dedi

Avukat Eren Keskin, Rıdvan Karakoç'un kendisini bir kaç kez telefonla arayarak can güvenliğinin olmadığını bildirdiğini söyleyerek, Rıdvan'la telefon konuşmasını en son Şubat ayının başlarında yaptığını belirtiyor. Can güvenliğinin olmadığını bildiren Rıdvan Karakoç'un Bursa'dan noter kanalıyla kendisine vekaletname yolladığını söyleyen Av. Eren Keskin "Hasan Ocak'tan sonra bu olayın açığa çıkması failin adresini gösteriyor" dedi.

Abdurrahman Karakoç ise ağabeyinin ölümünü "Hasan Ocak'ın akibetine" benzeterek, ağabeyinin cesedinin de aynı yerde bulunmasından dolayı, bu ormanı bir araştırırsalar 20 ceset daha bulunacağını söyledi. Abdurrahman Karakoç, "Cenazemizin fotoğraflarını istedik ama vermediler. Bakanlığın emriyle sorabileceklerimizi söylüyorlar. Bakanlık fotoğrafları vermek istemiyor. Çünkü onlar cinayetlerin başıdır" dedi ■

Senaryo bu kez tutmadı

12

Mart'ta Gazide başlayan ve 30'a yakın insanın öldüğü sonuçlanan olaylar daha sıcaklığını korurken, aynı senaryo bu kez Nurtpe'de oynanmak istedi. Ama çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız Gazi ve Umranıye'de faşist Türk devletine indirdiği şamanı bu kez de Nurtpe'de vurdu.

20 Mayıs 1995 günü İstanbul'un Nurtpe Semtinde üçüncü öldükleri belirlenen 3 kişinin bozkurt işareti yapıp, mahalle gençlerine ateş açmaları sonucu Nurtpe halkı devrimcilerin inisiyatifinde faşist saldırıyı protesto için "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız" Nurtpe, Güzeltepe halkı mazal pankart eşliğinde yürüyüşe başladı. Kasa sürede yürüyüşe katılım arttı. Nurtpe De de durduğunda ki caddeye gelindiğinde faşist kolluk güçlerinin berbaştığı bir saldırısına karşılık barikat kuruldu. Nurtpe'deki faşist saldırıyı duyan diğer bölgelerden de gruplar Nurtpe'ye gelmek için, yola çıkmışlardı. Faşist kolluk güçleri diğer bölgelerden gelen insanları engellemek amacıyla Nurtpe-Güzeltepe viyadüğü üzerine panzerlerden oluşan bir barikat yaptı. Nurtpe'deki barikatin arkasında bir eylem komitesi oluşturuldu. Saat 24:00 salarında polis barikata saldırı girişimi geri püskürtüldü. Daha sonra diğer bölgelerden Nurtpe'ye gelmek isteyen grupların bu viyadükteki polis barikadıyla kesildi. Faşist kolluk güçleri burada halkı saldırıp üzerine ateş açtı. Nurtpe'deki barikata bu saldırının durulmasının ardından eylem komitesi eşliğinde 1000 kişi viyadüğe doğru yürüyüşe geçti. Polis barikadıyla karşılaşan kitle, "Kaul Polis, Faşist Polis" sloganlarıyla huçurdu ve ofislerini dile getiriyordu. Kolluk güçleri önce diğer gruplara saldırıp dağıttıktan sonra, eylem komitesiyle gelen kitleye panzerlerle saldırılması üzerine tekrar barikat arkasına geçildi. Barikatu tekrar kurtarmak isteyen faşist kolluk güçleri, direnişle karşılaşınca

geri çekilmek zorunda kaldı. Saat 00:30'da CHP'li Devlet Bakanı Ziya Halis, Kültür Bakanı Ercan Karakaş ve CHP Erzurum Milletvekili Halil İbrahim Tutu barikata gelerek eylem komitesi ile görüşmek istediklerini belirttiler. Milletvekilleri ile görüşen eylem komitesi "Gözetim altına alın ve Alibeyköy karakolunda olduğun öğrenilen 3 MHP'li faşistin başında teşhir edilmesi, polislin bölgeden tamamıyla çekilmesi, barikatlar kaldırıldıktan sonra herhangi bir gözetim ve operasyonun olmaması" yönündeki taleplerini belirtti. Faşist kolluk güçleri, halkın kararlılığı karşısında saat 04:30'da geri çekilmeye başladı. Herhangi bir gözetimin olmayacağına dair söz verilmesi üzerine eylem komitesi tarafından yakılan, "Bu barikatlar faşist saldırılar sürdüğü müddetçe, her zaman kurulacaktır. Faşist saldırılara karşı her türlü örgütlenmenin yapılacağı" açıklamasıyla barikadlar kaldırıldı, ve kitle dağıldı.

Okmeydanı

Nurtpe'deki faşist saldırıyı duyan Okmeydanı halkı Siracevizler Caddesi'nde toplanarak Nurtpe'ye doğru yürüyüşe geçti. Kitlenin önü Fatma Çiçek Parkı önünde faşist kolluk güçleri tarafından kesil-

di. Polis güçleri, slogan atan kitleye berada ateş açarak saldırdı. Polislin saldırısına, halkın taş, sopa ve molotoflarla karşılık vermesi sonucu Çevik Kıyvet Müdür Yardımcısı ve bir polis yaralandı. Kısa süren çatışmanın ardından halk, Okmeydanı'nda da barikatlar kurdu. Barikatin arkasında Nurtpe'deki direnişin sonuçları beklemeye başladı. Saat 05:00'de Nurtpe'deki halkın taleplerinin kabul edildiği haber gelmesi üzerine Okmeydanı'ndaki barikatlarda kalmadığı ve halk sessiz bir şekilde dağıldı.

Gazi Mahallesi

Gazi Mahallesi'nde Nurtpe'deki faşist saldırının duyulması ve devrimcilerin çağrısı üzerine halk, Cemevi önünde toplanmaya başladı. Burada da barikatlar kuruldu ve barikatin arkasında bir eylem komitesi oluşturuldu. Gazi barikatının kurulmasını nedeaları ve taleplerin kaymakam tarafından sorulması üzerine, talepler sıralandı. Fakat ana talebin Nurtpe halkının talepleri olduğu belirtildi. Saat 05:00 salarında Nurtpe halkının taleplerinin kabul edildiği ve barikatların kaldırıldığı haberi gelmesi üzerine barikat arkasında sloganlar atıldı, halaylar çekildi ve saat 05:00'da barikatlar kaldırıldı.

Gazi, 1 Mayıs ve Nurtpe Mahallelerinde kendini ortaya koyan halk demokratik tepkisi devleti iyice çıkmaza sürüklemiştir. Kitlelerin faşist saldırılarına karşı gösterdiği reaksiyon, yılların birikiminden ileri geliyor. Faşist Türk Devleti özellikle 12 Eylül askeri faşist darbesinden itibaren kitleleri sürekli bir baskı altında tutarak depolitizasyonu dayattı. Tepkiziz, sessiz toplum yönetmek kolaydır. Sömürüyle kerte kerte yükselmek için gerekli görüyorlardı. Ama günümüzde toplum kendi haklarının takipçisi oluyor ve dolayısıyla devlet faşist provokasyonlar yaratarak bu uyanışın önüne geçmeye çalışıyor. Bu ayın Gazi, 1 Mayıs Mahallesi ve Nurtpe'de çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız tarafından boşa çıkarılmıştır ■

Tahliye edilen Songül Dağ'a polis baskısı

Bir süre önce Teröle Mücadele Şubesi ekiplerince gözaltına alınan ve DGM tarafından tutuklanıp İnce Cezaevine konulan Songül DAĞ, 20 Nisan 95 günü çıkarıldığı DGM'ce tahliye edildiği halde sürekli tehdit ve baskı altında tutuluyor.

Polis olduklarını söyleyen kişiler tarafından telefonla aranarak, yeniden gözaltına alınıp işkenceden geçirilmekte tehdit edilen DAĞ'ın Avukatı A. Cemil AKAR konuyla ilgili bir basın açıklaması yaptı. AKAR yaptığı açıklamada "müvekkilimin yakın arkadaşlarının aileleri keza aynı yöntemle arayıp çocuklarını Songül'le görüşmemesi söylemekte, aksi

takdirdede Songül'e yapılan işkencenin aytusunun çocuklarına da yapılacağı tehditinde bulunulmaktadır" dedi. Müvekkilimin tahyesinden sonra üzerinde bir baskı oluşturulmaya çalışıldığı ve bu şartlar altında müvekkilimin can güvenliğinin tehlikede olduğunu söyleyen AKAR, "Müvekkilimin başına gelebilecek her türlü olumsuzluktan Teröle Mücadele Şubesi sorumlu olacaktır" dedi.

Bu arada Songül Dağ üzerinde artan baskılar üzerine, C. Savaşçı'nın avukatı tarafından ikinci defa suç duyurusunda bulunulduğu bildirildi.

ASMININ SESİ

Alişan YAŞAR

"Kırlı Savaş"

Ülkemizle bugün en çok konuşulan konulardan biri, kuşkusuz devam eden iç savaştır. İç savaşa ilişkin çokça şey yazılıp-çiziliyor, söyleniyor. Ülkenin en acı kışkırtıcılarından insanları bile konuya kafa yorarak, savaşa nedealarını ve niteliğini anlamaya çalışıyorlar. Ayrıca burjuva basın imparatorluklarında kormillerindeki her türlü haber araçlarını kullanarak, halkı, ülkede süren iç savaş konusunda yanlış yönlendiriyorlar.

Oyleyse, nedir savaş?

"Savaş: Politikanın başka araçlarla (silahlarla) sürdürülmesidir" veya başka bir ifadeyle, "Savaş siyasetin devamıdır". Bunlar doğru tanımlar. Katılmamak mümkün değil. Ve hemen her savaş için de bu tanımlar doğruluklarını korurlar. Burjuva sınıflarının anjane emmeye çalışıldığı gibi savaşların nedeaları; ne yöneticilerin çirkinliği ve ne de kötü yönetimlerdir. Veya, sıkça duyduğumuz-öğüdüğümüz gibi "üç-beş teröristin" dağı çıkması ise asla değildir. Tamıyla uzun bir dönem, yani savaş öncesi yürütülen politikanın, bir süre sonra silaha, kanlı bir şekilde yitirilmesidir. Örneğin, Körfez Savaşında olduğu gibi. Armsınazgı üzere, bugün petrol yataklarına sahip Körfez, Irak tarafından işgal edildi. Başta ABD olmak üzere, diğer bütün emperyalist devletler bu petrol denizinin Irak'a kapılmamasını istemediler. Ve bir süre diplomatik girişimler vb. "barışçı" politik faaliyetler yürütüldü. Ancak, emperyalistler ve Saddam açısından bu tür diplomatik faaliyetler çıkarları doğrultusunda sonuç veremeyince, taraflar sorunun çözümüne için kanlı bir yola başvurular, yani savaşa.

Savaş, uzun bir geçmişe sahiptir.

İnsanlık tarihinin ilk döneminde, yani İlkel Komünal Toplumda, insanlar sömürme ve sömürülen, ezen ile ezilen diye bölünmeden önce savaşlara rastlanmıyordu. Fakat Körfez Savaşında insanları ezen ile ezilenler olarak sınıflara ayrılmasıyla birlikte savaşların da rastlanmaya başladı. Kölelerde köle sahipleri, daha sonra serflerde serförlere arasında yüzyıllarca süren savaşlar oldu.

Çağımızda da savaşlar bütün hızıyla devam etmektedir.

Ancak çağımızdaki savaşlar daha bir boyutlandı. Gökkubbenin altındaki büyük toprak parçası üzerinde yaşayan milyarlarca insan, 20. yy'da 50 yıla sığdırılmış iki büyük dünya savaşına tanık oldular. Hepsi bu kadar değil tabii ki. Bunun yanısıra yaşanan ve yaşanmakta olan bölgesel savaşlara da tanık olmaştı insanlık. Kölelerin köle sahiplerine, serflerin serförlere karşı veya serförlere arasındaki savaşlar, serbest rekabetsiz kapitalizm, hemen ardından gelen emperyalizm ve proleter devrimler çağında yarıförleri kapitalist-emperyalistler arası pazar paylaşımı savaşlarına, emperyalistler ile mazlum halklar arasındaki savaşlara ve burjuvazi ile proletarya arasındaki savaşlara baktılar.

"Barış" kavramının büyümesine kapılarak bütün bu savaşları "ne de olsa barış, savaştır" diye ölmizine tansiyon itemeyiz. Çünkü savaşlar belirli amaçlar uğruna yürütülen kanlı mücadelelerdir. Dolayısıyla amaçları ve bu amaçlar uğruna savaşan tarafların dikkatle analiz etmemiz gerekir.

Kölelerin köle sahiplerine karşı savaşa dönüştüren isyanları son derece meşru ve haklıdır. Oysa köle sahiplerinin köleleri daha fazla sömürbilmek, kölesi sistemi yaşatabilmek için girdikleri savaş haklıdır. Keza serflerin serförlere, proletaryanın burjuvaziye, ezilen mazlum ulusların ezenlere karşı savaşı da meşru ve haklıdır. Aynı şekilde serförlerin, kapitalistlerin, ezenlerin savaşı haklıdır. Bütün bunların yanı sıra köle sömürücü, zulümkar gücün gücü için, sömürü ve zulüm için girdikleri savaşlar ise, tamamen gerici ve tahsız savaşlardır. Sömürü için savaşan taraflardan biri ezilene nazaran çok daha zayıf bile olsa bu gerçek değişmez. Tıpkı Körfez Savaşında Baas Partisi önderliğindeki Irak ile ABD arasındaki savaş gibi.

Dernek ki, savaşın savaşa da fark vardır. Bu farkın Marksist literatürdeki adlandırılması da haki ve haklıdır. Biz MLM'ler, relatif bir barış bile savaşa tercih ederiz. Ancak bütün kütüklerden doğurgan amaç olan emperyalizm var oldukça savaşların da kaçınılmaz olduğunu biliyoruz. Zira, haki ve tahsız savaşları ayırt ederken bizler için en belirleyici kriter kuşkusuz ezilenlerin ve sömürülenlerin çıkarlarıdır, zulme karşı koyuşlarıdır.

İşte tam da bu noktada Türkiye'de ve özellikle Kürdistan'da yürütülen savaşın nasıl nitelendirilmesi, nasıl adlandırılması?

Önce bu savaşın niteliğini ortaya koyalım.

Türkiye Kürdistan'ında yürütülen savaşın taraflarından birini burjuvazi temsil etmektedir. Kompradör burjuvazi ve büyük toprak ağalarının amacı sömürü ve zulüm düzenlerini koruyabilmektir. Bu bağlamda bu kesimin yürüttüğü tahsız bir savaştır. Savaşın ikinci tarafı ise, Kürt Ulusal Hareketidir. (Barada Altınçapı perspektifi ile Köyde Geçişli Savaşın sürdürülen P.Partisini ve önderliğindeki Halk Önderliği, öncesinden dolayı, tartışma dışında tutuyoruz.) Ulusal kurtuluş mücadelesinin amacı ise, en kaba şekliyle zulme isyan etmektir. Dolayısıyla bu kesimin yürüttüğü savaş ise, tamamen haki ve meşru bir savaştır.

Sendi de savaşın adını koyalım. Sömürü ve zulüm sistemini konuma uğruna savaşan burjuvazi tahsız bir savaş içindedir. Oysa, zulme isyan eden Kürt Halkı ve bölgedeki diğer milliyetlerin karşı koyuşu ve direnişleri ise tamamen haki bir savaştır. Ve bu, bir ileri iç savaştır.

Çeyre bir de mada deyimle "Kırlı Savaş" tabiri kalıyor.

Peki, ilkerde yaşanan iç savaşı "Kırlı Savaş" olarak adlandırmak doğru mudur? Elbette hayır!

Eğer sınıra yukarıdaki doğru teorik belirmeler ışığında bakacak olursak, vahşet ve sömürün devamı için, savaşın burjuva cephesi, tartışmasız bir şekilde tahsız bir savaş vermekte ve dolayısıyla bu kesimin savaşı kırlı ve iğrençtir.

Ama, zulme isyan eden Ulusal Hareket önderliğindeki Kürt Halkının haki savaşı ada kırlı değildir. (Ancak "kırlı savaş" denildiğinde savaşın haki cephesi de burdan nasibini almaktadır. Elbette biz subjektif niyetleri değil, objektif olarak ne olur anlaşılacağını tartışıyoruz.)

Bu nedenle de, "Kırlı Savaşın Son" veya "Kırlı Savaşın Hayır" sloganları genel olarak savaşı, özel olarak ülkemizdeki iç savaşın haki tarafına gölge düşürmekte ve kitleler yanlış eğilimindedir...

Ulusal Hareketin de "Kırlı Savaş" tabirini kullanması siyasal çözüm arayışının ürünüdür. Bu tür sloganlar ve söylemler, Ulusal Hareket de dahil olmak üzere, burjuva partiler, genel olarak her türlü savaş karşıları, din adamları, humanistler, oportünistler vb. tarafından ortaya atılmaktadır. Oysa, yukarıda haki savaşlardan yana olduğumuzu söyledik. Kuşkusuz bu düşünceyi, silaha ve savaşa sevdah olduğumuzdan kaymaklanmıyoruz. Bunun biricik nedei ülkemiz-tabi ki dünya-kurtuluşu için gerçek kurtuluşun ancak ve ancak silahlarla kazanılabileceği zorunluluğudur.

Ve bilimektedir ki, emperyalizm ve bütün versiyonları tarihin karantıklanmış görüldükte sonra, dünyada savaşın söz edilmeyecektir artık. Kalktı ve gerçek barış ancak zaman sağlanacaktır ■

Görüşe giden temsilcimiz sorgulandı

Partizan Sesi/Kayseri: Kayseri Büro Temsilcimiz Hüseyin Bektaş, siyasi tutsakların cezaevi idaresinin baskılarına karşı gerçekleştirdikleri direnişin son bulmasını ardından, son gelişmeleri öğrenmek üzere görüşe gittiği Yaşar Çeçen'den çıkarken Terörle Mücadele polisleri tarafından sorgulandı.

27 Mayıs günü gerçekleşen olayda polislerin (temsilcimize, "akrabam olmadığı halde cezaevi girişinde kendini niçin Hasan Durna'nın akrabası olarak gösteriyorsun? Senin ve seni Hasan Durna'nın yakını olarak cezaevine sokan gardiyan hakkında yasal işlem yapacağız." diyerek tehdit savurdıkları öğrenildi.

Polislerin tehditini, "bir basın çalışanı olarak her yere girmek demokratik hakkımdır. Ancak bu hakkım kısıtlanıyor. Yalnızca benim değil, tutsak yakınlarımızın da bu hakları kısıtlanıyor. Tutsaklar, 3. derecede yakınlarımızın dışında kalanlarla akrabalık ilişkisi olsa dahi görüşürmüyoruz. Hatta nişanlı olanlardan, bunu kanıtlayacak belge isteniyor." şeklinde yazıtlayan Kayseri Temsilcimiz Hüseyin Bektaş sorgulanmasının ardından serbest bırakıldı.

Faşist saldırıya protesto

Partizan Sesi/Izmir: Bir grup MHP'li sivil faşistin İzmir Erkek Öğrenci Yurdu'nda kalan devrimci-demokrat öğrencilere saldırıya, saldırı sonucunda 7 öğrencinin çeşitli yerlerinden yaralandığı öğrenildi. Olayın ertesi günü İHD'de toplanan öğrenciler, burada bir basın açıklaması yaparak olayı kınadılar.

28 Mayıs Pazar gecesi saat 24.00 civarında gerçekleşen bıçaklı saldırı sonucunda 7 öğrenci, kol, bacak ve burnundan yara aldı. Yaralı öğrenciler Dokuz Eylül Tıp Fakültesi'nde tedavi altına alındı. Bir öğrencinin saldırı olayına Demokrat Radyo'ya bildirmesi ve Radyo'nun Dokuz Eylül Tıp Fakültesi Tektörü Namık Çevik'i araması üzerine bir açıklama yapan Çevik, çıkan olayları haberinin olmadığını ve yaralı öğrencilerin kenarlarında olduğunu iddia etti. Faşist saldırı sonucu yaralanan öğrencilerin isimleri ise şöyle: Murat Çelik, Özcan Sel, Nurettin Çetin, Kazım Karayın, Ersin Ünlü, Musa Mesuttekin ve ismini öğrenemediğimiz bir öğrenci.

Olay yandan saldırganın ertesi günü İHD İzmir Şubesi'nde toplanan devrimci-demokrat öğrenciler burada bir basın açıklaması yaparak saldırıyı kınadılar.

Basın açıklamasında, "devrimci-demokrat ve yurtsever öğrencilere yönelik faşist saldırılar ülke çapında yoğunlaşıyor. Bize yönelen faşist saldırılar da bunun bir parçası. Ancak bizler faşist saldırılara karşısında yılmadık, yılmaya çağız." dediler. Daha önceden de faşist saldırılara uğradıklarını belirten öğrenciler basın açıklamasını, "kamuoyunu faşist saldırılara karşı duyarlı olmaya çağırıyoruz." sözleriyle noktaladılar.

Yapı Sanatevi'ne baskın

Partizan Sesi/İstanbul: Aksaray'da faaliyet yürüten Yapı Sanatevi, çalışanların olmadığı bir sırada kimliği belirsiz kişilerce kapısı kırılarak basıldı.

28 Mayıs 1994 günü saat 13.00-16.00 arası gerçekleştirilen baskının ardından çalışanların büroda yaptığı inceleme sonrası yaklaşık 100 milyon lira tutarında para, 35 ekran renkli vestel televizyon, 1 adet teyp, 1 adet klasik gitar ve elektrik süpürgesinin ahudığı öğrenildi.

Olayın ertesi günü bir basın açıklaması yapan Yapı Sanatevi Müdürü Murat Tokdemir, "Yapı Sanatevi çalışanları olarak kurumumuza yapılan bu failli belirsiz saldırı ve soygunu lanetliyoruz, hiçbir gücün çalışmalarımızı engellemeyeceğini duyuruyoruz." dedi.

Buca Cezaevin'de gerginlik tırmanıyor

Partizan Sesi/İzmir: Buca Cezaevi'nde saldırı ve hak gasplarının yaşanması nedeniyle her kaç ay önce tutsaklar tarafından başlatılan açlık grevi 46 gün sürmüştü. Kamuyu, baro avukatları ve demokratik kitle örgütlerinin girişimi sonucu tutsakların insani yaşam talepleri olan elliye yakın maddede cezaevi idaresi tarafından kabul edilmişti.

Bu olaydan kısa bir süre geçmesine rağmen cezaevi yöneticileri faşist baskılarına sürdürüyor. Cezaevinde hak gasplarının durmadığı, tutsaklara, hastane ile mahkemeye giriş gelişmelerde sıklıkla ve özellikle tedavi imkanlarının bilinçli olarak tümüyle engellendiği öğrenildi.

Bu konuyla ilgili olarak 23 Mayıs 1995 günü İHD İzmir Şubesi'nde tutuklu aileleri bir basın açıklaması düzenledi. Tutsak aileleri, cezaevinde yüzden fazla tutsakta çeşitli hastalıkların olduğu ve tedavi edilmemesi halinde ölüm riskinin arttığı, ama cezaevi yöneticileri tarafından kasıtlı bir şekilde tedavilerinin geçiktirildiği vurgulanan açıklamada, "Son olarak bu ihmalin bir somun olduğuna inandığımız M.Salih Işık adlı

tutuklunun kalp krizi geçirmesine rağmen, zamanında hastaneye götürülmemesi nedeniyle ölüm olayı gerçekleşmiştir. Gelişen aşamada, Buca Cezaevi olumsuz sinyaller vermekte ve kaygılarımızı artırılmaktadır." denildi.

İnsan haklarına aykırı olan uygulamaları son verilmesi için cezaevi yönetimi üzerinde kamuoyunun demokratik baskı gücünün sürekli olarak oluşturulmasının zorunlu olduğunu belirttiği açıklamada: "Tüm DKÖ'ni, siyasi partileri, insan hakları kuruluşlarını, basın, tutuklu ailelerini ve kendine insanım diyen herkesi, cezaevinden yükselen bu sese kulak vermeye ve demokratik güçlerini birleştirerek sorunların üstesinden gelmek için işbirliği yapmaya çağırıyoruz." denildi.

Olay yandan Buca Cezaevinde yatmakta olan siyasi tutsaklar, kamuoyunu aydınlatmak ve duyarlı kılmak amacıyla yazılı bir açıklamada bulundular.

26.5.95 tarihli basın açıklamasında, "Türkiye'de ve Kürdistan'da işkencenin,

köy boşaltmalarını, gözaltında kayıplarını, infazların yaşanmadığı gün yoktur. Son olarak Ayşenur Şimşek ve Hasan Ocak kontrgerilla tarafından kaçırılıp, işkenceli sorgulardan sonra katledildi. Kürdistan'da ise katliamların hesabını tutmak dahi mümkün değildir." denildi. Buca Cezaevi'nde yatmakta olan TKP(HL), TKKK, PKK, TDKP, MLKP-K, DHKP-C, PRK/RIZGARI, DHP, TİKB, TDP ve EKİM davalarından yargılanan siyasi tutsakların ortaklaşa yaptıkları basın açıklamasında daha sonra, "egemen güçlerin, bu pervasız saldırganlığının altında yatan gerçek, devletin çaresizliği ve tükenmişliğidir." tespiti yer aldı.

Sömürü ve zulüm düzenini herşeye rağmen kaçırmaz sonuna adam adam yaklaştığımız belirtildiği basın açıklamasında en son olarak "bizler Buca Cezaevi'nde devrimci tutsaklar olarak, halkımızı Ayşenur Şimşek ve Hasan Ocak şahsında katliamlara karşı duyarlı olmaya, Türkiye ve Kürdistan'da katledilen tüm insanlarımızı sahip çıkmaya çağırıyoruz." denildi ■

İşgalin yeni adı: CHP

denildi. Basın açıklamasının ardından il binasının penceresine Haklar ve Özgürlükler Platformu/Devrimci Halk Güçleri imzalı "Suçular Polis ve MHP'dir" ve "Faşizmi Yeneceğiz" yazılı iki pankart asıldı ve grup tarafından "Katillerden Hesap Soracağız", "Yaşamın Gazi Nuretepe Direnişimiz", "Ayşenur Şimşek ve Hasan Ocak Ölümsüzdür" sloganları atıldı. İşgal haberini alıp, işgal yerine gelen CHP Kağıthane İlçe Başkanı Caher Dursun, Başkan Yardımcısı Dursun Ergin, işgalcilerle görüşmek ve taleplerini öğrenmek istediklerini belirtti. Bunun üzerine işgalciler taleplerini bir metin halinde verdiler. İşgalcilerin yerine getirilmesini istedikleri talepler şöyle:

- İsmail Bahçeci'nin akibetinin açıklanması
- Ayşenur Şimşek ve Hasan Ocak'ın katillerinin açıklanması
- Gözaltında kaybedilen insanların sorunlarının açıklanması
- Nurtepe'de ve Okmeydanı'nda halka kurşun sıkan polislerin açıklanması

-Nurtepe'de gözaltına alınan kişilerin derhal serbest bırakılması

-Nurtepe'de halka kurşun sıkan faşistlerin halka teslim edilmesi

Taleplerin açıklanmasından sonra faşist kol hak güçleri bina içine sığınarak yapıp, içeri girmek için CHP'li yöneticilerden izin almaya çalıştılar. Son faşist saldırılarla zaten teşhir olan CHP'li yöneticiler faşist kolluk güçlerine izin vermediler. 23 Mayıs 1995 günü işgalcilerin kararlığı sonucu CHP'iler geri adım atarak talepleri kabul ettiklerini, taleplerin ne aşamada olduğu ve sorunların çözümüne ilişkin 15 gün içinde Nurtepe'deki Hacı Bektaş Veli Derneği'nde halka açık bir açıklama yapacaklarını belirttiler. Daha sonra Haklar ve Özgürlükler Platformu/Devrimci Halk Güçleri kendilerini yalnız bırakmayan Gazi ve Nurtepe halkının içeri girmelerini isteyerek eylemi basın açıklamasıyla bitireceklerini söylediler. Saat 17.30'da yapılan basın açıklamasının ardından işgal sona erdirildi ■

Partizan Sesi/İstanbul: Son günlerde yoğunlaşan ve en son Nurtepe'de yaşanan devlet destekli faşist saldırılara protesto etmek amacıyla CHP Kağıthane İlçe binası işgal edildi.

22 Mayıs 1995 günü saat 14.00'te Haklar ve Özgürlükler Platformu/Devrimci Halk Güçlerinden bir grup, faşistlerin Nurtepe halkına saldırmasını protesto etmek amacıyla CHP Kağıthane İlçe binasını işgal etti. İçerideki görevlileri dışarı çıkaran grup, ilçe binasının kapısına barikat kurarak kapıyı kapattı. Haklar ve Özgürlükler Platformu/Devrimci Halk Güçleri adına yapılan basın açıklamasında "Sivil faşist çeteler 20 Mayıs'ta Nurtepe'de bir lokantaya girerek sağa-sola ateş açtılar. Bu saldırı ilk kez yaşanmıyordu. Gerek 80 öncesinde, gerekse günümüzde MHP her zaman kontrgerillanın bir parçası işlevini görmüştür. Devlet kendisi teşhir olduğu yerde MHP'li faşistleri saldırttı. Bunun örnekleri 16 Mart, Maraş, Çorum, Malatya, Sivas, Gazi katliamları ve okullarda, işyerlerinde,

gecekondularda yaşanan yüzlerce faşist saldırıda görüldü. Son olarak bu saldırılara bir yenisi daha eklenmek istendi. Nurtepe'de de 20 Mayıs Cumartesi gecesi devlet aynı senaryoyu yeniden oynayacaktı ama Gazi Mahallesi'nde olduğu gibi bu saldırı girişimi de emekçi halklarımız tarafından püskürtüldü. Bu girişim devlete sert bir şamar olarak geri döndü. Bugün devleti temsil eden hükümetin ortağı olan CHP'de tüm demokrat söylemlerine rağmen, faşist devlet aygıtının bir parçasıdır. Üstelik iktidara onay veren, halkın katledilmesinden birinci derece sorumlu bir partidir. Bu nedenle son yaşanan faşist saldırının da failidir. Omurlu, namuslu yaşam için faşizme karşı örgütlü mücadelemizi yükseltelim. 20 Mayıs'ta Nurtepe'de halka saldıran polis ve sivil-faşistlerdir. Bu saldırılara karşı tüm devrimci-demokrat-yurtsever halkımızı katillerden hesap sormaya çağırıyoruz"

Gazi Halk Kültürevi'ne polis saldırısı

Haber Merkezi: Gazi Mahallesi'nde kalabalık bir katılımla açılışı yapılan Gazi Halk Kültürevine baskın düzenleyen polis, aralarında Grup Yorum ve Özgürlük Türküsü üyelerinin de bulunduğu yaklaşık 60 kişiyi gözaltına aldı.

28 Mayıs Pazar saat 12.00'de başlayan Gazi Halk Kültürevi açılış Grup Yorum'un söylediği türküler eşliğinde coşkuyla sürerken, açılışa katılan yaklaşık 500 kişilik kitle tarafından hakaret pehildi, türküler söylendi. Kitlenin dağılmasını ardından

Gazi Halk Kültürevi'ne saldıran polis, Grup Yorum üyeleri Kemal Sahir Günel, Ufuk Lüker, Hakan Alak, Özcan Şanver ve Grup Özgürlük Türküsü üyeleri Hülya, Özgür, Mehmet ile birlikte yaklaşık 60 kişiyi gözaltına aldı.

Gözaltına alınanlar Gaziosmanpaşa Emniyet Amirliğine götürüldü. Bir kısmı aynı gün gece yarısı diğer kısmı 30 Mayıs günü olmak üzere gözaltına alınanların tümü serbest bırakıldı.

Gazi Halk Kültürevi halkımıza, dostlarımıza, halktan yana savaşçılara sahiplemesiyle açılıyor, mufaka açılacak.

Izmir'de gecekondu yıkımı sürüyor

Partizan Sesi/Izmir: Faşist Türk ordusu Türkiye ve T. Kürdistan'da köyleri yakıp yıkarak halkı şehirlere sürgün ediyor. Zorunlu güç politikasıyla şehirlere gelen köylüler barınma sorunuyla karşı karşıya kalıyorlar. Yerinden yurdundan göç ettirilen halk, şehirlerde alı yapımı olmadığı, sağlıksız koşullarda, köylerinde olduğu parça eşyalarını satıp edindikleri parayla yaptıkları derme çatma gecekonduarda yaşamak zorunda bırakılıyor. Ama faşist Türk devleti çeseli milliyetlerden emekçi halkın şehirlerde de rahat bırakmayor. Bu defa da üç beş kurşunla yaptıkları derme çatma gecekondualarını yıkıma çalışıyor.

İşte bu gecekondu semtlerinden birkaçında İzmir'de yıkım tehlikesiyle karşı karşıya bırakıldı.

Izmir Büyükşehir Belediye Başkanı Yardımcısı Talat Şimdi tarafından açıklanan 2016 gecekondu yıkım Karşiyaka'ya bağlı Yamanlar semtinde ve Buca'ya bağlı Kurupşeme ile Adanepi semtlerinde başlandı.

Buca-Adanepi semtine Kurban Bayramının 1. gününde 405 gecekondu yıkımı için gelen belediye yakın ekipleri 14 gecekonduya yıkıktan sonra halkın direnişiyle karşılaştı. Faşist Türk Devleti'nin kollak güçleri panzerle halkın direnişini kırmak için saldırıya geçti. Polis'in saldırısı sonucu birçok direnişçi yaralanırken, 5 kişi de gözaltına alındı. Öte yandan polis, yıkımlara karşı direnen halkta PKK bayrağı ve silah bulduğunu iddia ederek provokasyon ortamı yaratmak istedi. Bu oyuna gelmeyen halk, direnişi sürdürerek yıkımın sürmesini engelledi. Daha sonra halk mahallenin giriş ve çıkışına barikat kurdu. Fakat bu barikatlar 2 saat sonra polis tarafından yıkıldı. Polis, barikatı oluşturana mahalle sakinlerinden

Sıraç Kaya ve Davut Köyü'nü gözaltına aldı. Öte yandan polis mahallenin giriş ve çıkışlarını denetim altına almaya çalıştığı gözlemlendi.

22 Mayıs 1995 günü yıkımlar bu defa Buca-Gediz Mahallesi'nde Esat Ağır Bakım Tesisleri yakınında bulunan gecekondularına gerçekleşti.

Belediye ekipleri yıkıma başlamadan önce polis tarafından yoğun güvenlik önlemi alındığı ve yıkım bölgesine panzerlerin yerleştirildiği gözlemlendi.

Yıkım sırasında gecekondu sahiplerinin evlerinin yıkılmasını önlemek için yıkım araçlarının karşısında durdular. Polis, evlerinin yıkılmasını istemeyen bu insanlara sâkında bulundu. Saldırı sırasında gecekondu sahipleri, ipeklenip dövülerek yıkım yerinin dışına çıkarıldı.

Yıkım yapılan mahalleye gözlemci olarak gelen HADEP heyetinden M.İsmailbayar, Mehmet Serim, Ali Demirtaş ve Yüksel Balıkkaya İHD İzmir Yönetim Kurulu Üyesi Nailie Eroğlu ve devrimci basın muhabirlerinden basılan polis tarafından gözaltına alındı. Gözaltına alınan HADEP heyeti ve Nailie Eroğlu aynı gün serbest bırakılırken, devrimci basın muhabirlerinin hâlen gözaltında tutulduğu, sözlü hakaretlere ve kaba dayaza maruz kaldıkları öğrenildi.

Yıkımlardan sonra sokakta kalan halk, asyihânlardan, çarşafardan yapıtları çadırlarda yaşama devam etmek zorunda kaldı. Kanalizasyonun olmadığı bu bölgede halk, balıca hastahiklerle da karşı karşıyadır.

Evleri yıkılan mahalle sakinleri evlerini 10 yıl önce yaptıklarını ve vergisini de 8 yıldır ödediklerini, yıkılan evlerin çoğunun tapusu olduğunu, çöp vergisini de ödediklerini söylediler.

Buca, Kazağaç, Gediz ve Şahin Tepesi halkı, evlerinin 29 Mayıs 1995 gününden itibaren 450'sinin yıkılacağını öğrenince 300 kişilik bir kitleyle protesto yürüyüşü düzenledi. Buca Belediye Başkanı'yla görüşmek için yürüyüşe başlayan kitle ellerinde, "Evlerimizi yıkarınsanız dağa çıkarız" yazılı dövizler taşıyarak, "Evlerimizi yıktırmayacağız", "Yıkıma karşı direneceğiz" sloganlarını haykırdılar.

Gediz Mahallesi halkı, yıkımların önlenmesi ve gecekondu halkının sorunlarını sahip çıkılması amacıyla bir komite kurdu. Komitenin yıkımla ilgili görüştüğü Buca Belediye Başkanı yıkımları kendilerinin yaptığını, yıkımı Büyükşehir Belediyesi'nin gerçekleştirdiğini söyledi. Komite ise gecekondu yıkımını Büyükşehir Belediyesi ve Buca Belediyesi'nin gerçekleştirdiğini, bu eylemlerinin bir başlangıç olduğunu, eylemlerini sürdüreceklerini bu işin peşini bırakmayacaklarını açıkladı. ■

Asarlık Halkına Faşizan Baskılar Sürüyor

Partizan Sesi/Izmir: Faşist Türk Devleti'nin doğuda sürdürdüğü haksız savaşta köyleri yakıp yıkarak, yurdundan baskı, tehditle göçe zorladığı köyler, yerleştikleri yerlerde de devlet güçlerinin baskısıyla karşılaşıyorlar. Bunun bir örneğini de devrimci-sosyalist yurtsever Asarlık halkı yaşıyor.

Yaklaşık üç ay önce faşist belediye başkanı, yardımların da yardımıyla Asarlık Sağlık Ocakı'nı ikiye bölerek bir tarafını polis karakoluna çevirdi. Polis karakoluna çevrilen sağlık ocakına çok sayıda sivil ve resmi polislin yanısıra özel ünvan verleştirilmesiyle, Asarlık halkının devlete olan öfkelerini bastırılmak için, halk üzerinde terör estirilmeğe başlandı. Komıyla ilgili Asarlık sakinlerinden aldığımız bilgilere göre; akşam saat 10.00'dan sonra polislin kahvehaneleri basarak insanlara hakaretlerde bulunup, sorguya çektiğini, işlerinden gece dönmek zorunda kalan işçilerin yollarını keserek devamlılığı söyledi. Ayrıca sivil resmi polislin ve özel ünvan yardım-

larıyla da, Asarlık'ta, MHP'nin örgütlenmesine yardımcı oldukları ve MHP'li ailelerin evlerinde toplantılar yapıldığı öğrenildi. Bu tür uygulamalara öfkelenen Asarlık sakinleri, "Bu duruma izin veremeyeceğiz. Onların baskıları ve tehditleri bizleri yıldırmayacak. Sabrımızı fazla taşırırsanız Gazi Mahallesi'nde halkın indirdiği tokadm ayınım biz de burada indiririz," dediler.

Öte yandan Aliaga-Hevraç Kasabası'nda bulunan bir kahvehanein Partizan Sesi Gazetesi bulunduğuna için yardım tarafında baskı altında tutulduğu öğrenildi. Komıyla ilgili görüştüğümüz kahvehane müsterileri "Jandarma, bu gazetenin bir daha kahvehaneye alınmamasını ve almadığı takdirde kahvehanein kapatılacağı yönünde tehditlerde bulundu. Bu tehditler karşısında yılmayacağız. Yasal bir yayını olan Partizan Sesi Gazetesi'ni okumaya devam edeceğiz" dediler. ■

PARTIZANCA

A. Cebrail EKİCİ

Yasak Şehir

Tarihte eşine az rastlanır bir şehir var. Oylesine bir şehir ki, potansiyel suçlu ilan edilmiştir. Yanlız şehir sınırları içinde yaşayan halk değil, doğasıda suçlu görülerek sumi zorlamayla değiştirilmeye çalışılmaktadır. Nedeni ve niçini sorulduğunda ise zulmü, baskıyı, sömürüyü ve haksızlığı yasaklayan, ona beşikteki çocuğunu şehit vererek karşı duran bir halk gerçekliği vardır.

Tarih eşliğinde, isyan eden halkın dağarcığında çok zengin, köklü ve yüreklerin derinliğine yerleşmiş ve geleneksel bir yaşam biçimi halini almış iki şey göze çarpar. 1. Ölümü yaşamak kalmak. 2. Acıyı özgürlük kalesine dönüştürmek. Akret- olmaksızın denilebilirki, onursuzca yaşamaktan nefret eden yasak şehrin halkı gibi, dünyada eşine rastlanır bir halk gerçekliğini bulamayız. Yine tarihin bize döne döne öğretmeye çalıştığı şey budur. Bu halk gerçekliğinden öğrenmek, onurla birleşmek haksızlığın her türüne karşı isyan etmektir. En güçlü isyanlar, en güçlü direnişler, en uzun erimli savaş yine bu halk gerçekliğinde yatar.

Düşünürki, doğduğu topraktan uzaklaştırılmış, evi bombalarla başına yıkılmış, doğup büyüdüğü köyüne girme yasağı koymuş, yaptığı şehrin okullarında işkenceye tabi tutulmuş, okuması yasaklanmıştır. Ve yine her kayanın, her köyün değil, her ailenin birden fazla ferdi işkence görmüş, mapus yatmış ormanı ateşe verilmiş, yayla'ya çıkma yasağı konmuş ve evine aş, yakacak gıyecek vb. şeylerin alınması ve hastasına ilaç alması yasaklanmıştır. Çocuğuna mama almasının dahi yasaklandığı bir şehir görünümüyle karşı karşıyayız.

Bu yasak şehrin adı DERSİM'dir. Dersimde Dersim'lilerin yaşaması faşist Türk devleti tarafından yasaklanmıştır. Bunu yitirdiği haksız savaşla yapmış ve yapmaya devam etmektedir. Bilindiği gibi 1994 yılından beri faşist Türk ordusuyla gerillalar arasında amansız bir savaş sürüyor. Faşist Türk ordusunun Irak Kürdistanı'ndan geri çekilmesinin akabinde daha önceleri seferber ettiği mevcudu yüz bini bulan askerî güç, yine on birlerle takviye edildi. Şimdi Dersim savaşın yoğunlaştığı merkez bölgedir. Bu savaşın bir kutubunu faşist Türk ordusu, diğerini Maoist parti önderliğindeki halk savaşı ve ulusal hareketin verdiği savaş oluşturuyor.

Maoist parti önderliğinde verilen halk savaşı, dünya proleter devriminin bir parçası ve onu ilerletmenin bir aracıdır. Dolayısıyla, Halk savaşını desteklemek hak değil, bir görevdir. Bu bize yasak şehir halkının yanında olmanın ve devrimi ilerletmenin önemini dayatmaktadır. Dersim halkını savunmak her zamankinden daha fazlaca önem arzotmektedir. Bu yalnız yurtsever olmanın sorumluluk bilinciyle değil, enternasyonalist olmanın sorumluluk bilinciyle savunmak olmalıdır. Dersim dünya proleter devriminin ileri mevzilerinden biridir. Dersim halkını savunmayan, desteklemeyen ve bir fil halkla birleşerek savaşmayan enternasyonalist olamaz.

Bu günlerde yasak şehrin bazı muhtarları, belediye başkanları faşist Türk devletinin 1994 yılında yaptığı, yıktığı, tahrip ettiği yerleşim alanlarının yeniden tanzim edilmesi mücadelesini vermekteler. Bu kötü değil, iyi bir şeydir. Faşist Türk devleti savaş suçlusudur. Savaş kurallarını hiçe sayarak pervasızca saldırılarla sivil savunmasız halkı katletmiştir. Milyarları aşan maddi zarar vermiştir. Halkın manevi duygularını tahrip etmiş, kültürünü ateşe vermiştir. Bazı talepler yasal yollarla, uluslararası çeşitli kurum ve kuruluşlarla birlikte karşılanabilir ve elde edilebilir. Bu tür mücadele yöntemlerinde gerekli ve mücadelesinde verilmesi lazım. Ancak, savaş suçlusu olan faşist Türk devletinin mutlak suretle halkın savaş mahkemesinde yargılanması gerekir. Kuşkusuz bu da olacaktır.

Ancak, yasak şehrin halkı iki yıldır aç, ilaçsız, gıyeeeksiz, barınaksız yaşamaya zorlanmaktadır. Yerinden yurdundan faşist Türk devleti tarafından tankıyla, topuyla, uçaklarıyla bombalanarak terk ettirmeye çalışılmakta, ardi arkası kesilmeyen köy yakmalar ve ekonomik ambargolar devam etmektedir. Bu cani ve barbar saldırılara karşı mücadeleyi yalnız gerillanın sorunu olarak görüp sınırlandırmakta yanlışır. Maoist parti önderliğindeki köylü gerilla savaşı esas olmak kaydıyla diğer mücadele biçimlerinde kullanılması bir o kadar önemli ve zorunludur. Yasak şehrin halkı kendisiyle birleşebilecek kesimle birleşerek faşist Türk devletinin fütursuzca saldırılarına karşı mücadeleyi yükseltmeli ve yasak şehre dönüş kampanyaları örgütlemelidir.

Şimdi her zamankinden daha çok yasak şehre dönüş özlemi vardır. Platonik değil, özlene cevap vermenin şimdiki tam zamanıdır. Yurtseverlik ve enternasyonalizmi Maoistçe konuşturmanın zamanıdır. Maoizmin Dersimcosini haykırmanın zamanıdır. ■

Eminönü Belediyesi'nde direniş sürüyor

Partizan Sesi/İstanbul: Eminönü Belediyesi'nden alınan 259 işçi, günler öncesi'den başlatılan direniş, işlerine geri dönünceye kadar sürdürmekte kararlı.

İşçilerin iş akıllarının fesh edilmesinin ardında politik, ideolojik nedenlerin yattığını söyleyen DİSK Genel İş Sendikası 7 nolu Şube Başkanı Errol Ekin, "bunu kabullenmemiz mümkün değildir. Bu insanları işten atılmasının sebebi ne bayramda çalışmamaları, ne de belediye başkanının parasının olmamasıdır. Neden, kendi gibi düşünmeyen insanları işlerinden alıp kendine yakın sağduyu bu kadrolara yerleştirmek tir. Burada var olan rantı çok iyi paylaşabilmeyin hesabıdır bu. Bunu böyle görüyoruz," diyerek direniş sürdüreceklerini belirtti ve konuşmasına şöyle devam etti.

"Eminönü Belediye Başkanı Ahmet Çetinsaya başkanlığa seçildiğinden beri işçilerle uğraşmaya başladı. Kafasında bir çok şey vardı. Yaşarın firmalarıyla, kendine yakın bürokrat kadroları belediyeye doldurdu. 1 yıl bu bunları başlattı yapıyordu. Geçen bayramda (Ramazan Bayramı) insanlara paraları verilmedi. Bayramda insanlar evlerine para sızmıştı. Şu anda her işçinin 50-60 milyon alacağı var. Başkan Çetinsaya ile görüşmelerimizde ekonomik sorunlarımızın olduğunu fakat zaman zaman ödeme yapacağını söyledi. Biz de sorunları aşıya yönünde sıkıntılar birlikte paylaşacağımızı, 60 milyon alacak olan işçilerin bayramda Bakanlar Kurulunun açıkladığı 26 günlük ikramiyenin bir öl maza 13 günlük bölümünü ödeyin dedik. Bunun tutarı kişi başına beş milyon üç yüz bin lira. Aynı 2'nden 9'una kadar ki süreçte ekonomik sıkıntı içinde olduğumu hiç parasının bulunmadığını söyleyen Başkan Çetinsaya, aynı 8'inde kendi siyasal düşüncelerine yakın müdürlerine 10 milyon lira, diğer memurlara beş milyon lira ve zabıta memurlarına 3 milyon lira ödeme yapmıştır. Ayrıca memur maaşının tamamını yatırmıştır. Memur sayısı 500-550 civarında. Yani bu işçilerin bayramdan önce talep ettiği paranın bir başak katı. (Memur maaşının tutarı 8 milyar lira.) Bizim beş milyon lira talebimizin reddedilmesi dağıtılan paralara göre anlamsız ve keyfidir."

İşçiler Edirnekapı'daki Eminönü Belediyesi Temizlik İşleri Müdürlüğü bünyesindeki eylemlerini bir gün sonra Çemberlitaş'taki Eminönü Belediye Başkanlığı binasına taşıdılar. Buna girişindeki bahçede eylemlerini sürdüren işçilere her gün ziyaretçi akını oluyor.

İlk üç gün Gazî, Örnekteki, İhtişah, Esenler halkı demokratik kitle örgütleri, dernekler, sendikalar direnişteki işçilere destek ziyaretinde bulundu. İşçilere Gazî Mahallesi, Karacaahmet ve Şah Kulu Cemeterilerinden yiyecek geliyor. İşçiler yiyecek konusunda sorunlarının olmadığını söylüyorlar.

23 Mayıs Salı gününde DİSK Genel Başkanı İdris Budak ve yönetim kurulu üyeleri direnişçi işçileri ziyaret etti. İdris Budak, ilde çalışanların yaşamını güvenceye alan, haklarını koruyan bir hukuk sistemi

nin olmadığını ve Eminönü Belediyesi, işçilerin kazandığı haklarını vermemekle suçlayan Budak, "işçilerin kişi başına 50 milyon alacağını ödemesen Eminönü Belediyesi, işçileri çıkardın 259 işçinin 80 milyara ulaşan tazminatlarını nasıl ödeyeceksin?" diye sordu. Bu arada ANAP Eminönü İlçe Merkezi direnişçi işçilerin aileleri tarafından işgal edildi. Aileler İlçe Başkanı Dursun Karataş ile görüşmek istedikler. İlgali şirketler DİSK eski başkanı Kemal Nebioğlu'na direnişçi işçilerle ve ANAP İlçe Merkezi işgal eden işçilerin aileleriyle görüşti. Öğlen saatlerinde (16:30) işgalci aileleri aramak isteyen ilçe sivil polis memuru aileler tarafından tepki ile karşılandı.

İşçi yakınlarıyla 23 Mayıs günü işgal ettikleri ANAP Eminönü İlçe Merkezi'nde görüştük.

PS-İşgal nasıl başladı?

Eşlerimizin bayramda yasal izinlerini kullandılar. Bayram da 5 milyon lira tutarında ikramiyeye alacaklarını isteyen eşlerimizin işlerinden alındı. Çetinsaya işçilere 21 milyon lira ödeme yapacağını söyledi fakat böyle bir ödeme yapılmadı bunun ispatı yok. Gelsin bunu ispat etsin.

PS-Bu arada memurlara, başkan yardımcısı ve müdürlere ödeme yapıldığı söyleniyor. Bu doğru mu?

Evet, 10 milyon 5 milyon ve 5 milyon lira arasında ödemeler yapıldı. Çetinsaya işçilerin 5 milyon lira bayram harçlığı isteğine ekonomik bölgeni el vermiyor diyor. Ekonomik bölgeni el vermiyorsa o kadar memurlara, yandaşlarına, kendi özel kurumlarına her ay nasıl para ödüyor. Vakıf kurup bu vakıf paraları tahsis ediyor.

PS-Belediye Hizmet Vakfını mı kasdediyorsunuz?

Tabi, Belediye Hizmet Vakfı altında barınan para aktarıyor. Yandaşlarına buradan ödeme yapıyor, onun bunu hakkı yok. Çetinsaya gidip Sultanahmet Parkında şov yapıyor. Biz terörist ilan ediyor. Biz milletini yapıyor. "Ha Sultanahmet" e bomba koyuyorlar, ha bunlar. Bunların birbirinden farkı yok," diyor.

Belediye Başkan Yardımcısı Murat Altınparmak tepemden bildiri alıyor, resim çekiyor. Kışkırtıcılık yapıyor. Bunlara bu yetkileri kim veriyor?

PS-Bayramda direnişçi işçilerin dışında, halen çalışan işçi var mı?

Evet 20 kişi çalışıyor, onlar zaten kendi yandaşlarıyla, onlara ikramiyeleri ve maaşları ödendi.

PS-Direnişçi işçilere sizlerin (ailelerinizin) yoğun desteğini görüyoruz bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Şimdi bir aile önce emekçilerin peşindedir. Tabii ki emekçilerin aileleri olarak bu desteği tüm emekçilere vermek zorundayız. Bence bunda ölümler vardır, domuz yoktur. Bu durum yalnızca bizim karımıza geldiği zaman değil her zaman, her koşulda genel olarak söylüyoruz, hepimiz zım ailesi olarak söylüyoruz, desteğimizi sunmaktayız. Bizler direnişçiyiz, bu bir hak arama olayıdır ve yasaldır. Hak arama yasa dışı olmaz. Bunun yasalarla da maddeleri vardır heralde. Biz TC vatandaşları olarak, sen-ben olmadan, savaşında, barışında hepimiz kardeş olarak hep bir aleyhine. Aileler tepemizin göstermek zorundayız. Ben aşamı öbürü de aç. Mevzu müdahalemi vermek zorundayız. Eşlerimizin işlerine gen alınmazsa eylemlerimizi artırarak sürdüreceğiz direnişimize devam edeceğiz, gerekirse öleceğiz. Evlerimizde bazı mektuplar atıyorlar. Ama bu yılmayacağız.

Eminönü Belediyesi işçilerin direnişin 15'inci gününde CHP Eminönü İlçe binasını işgal ettiler.

29 Mayıs pazarı günü saat 12:00 de Belediye ana kapı giriş tara-

finda toplanan ve bir süre slogan atan işçilerle aileleri buradan yürüyerek CHP Eminönü İlçe binasına gitmek istedikler. Psikhaneye sokakta yolu kesen polisler çatışan işçiler "Ölmek var dönmek yok" sloganları atıyor. Polis ise "Mağazık günün yoksa coplanır" uyarısını rağmen bu süre boyunca işçi aileleri daha sonra tekrar direniş yörüne geri döndüler. Durum değerlendirilmesi yapıldıktan daha sonra dağıtım grupları halinde tekrar CHP Eminönü İlçe binasına giden direnişçi işçiler ve aileleri CHP İlçe binasını işgal ettiler. İşçi ailelerinden oluşturulan Komite CHP İlçe Başkanı Celal Teke ile görüşecek taleplerini belirtti. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'ndan gelen bir temsilciyi Ankara'ya gönderen Genel Merkez ile görüşeceklerini söylemelerinin ardından CHP İstanbul İl Başkan Yardımcısı Mustafa Tosun'un genel sekreteri Adnan Keskin ile görüşerek bazı haklarını talep etmesi üzerine binayı terk eden işçi aileleri tepki habire sloganlar atarak direnişin sürdüğünü belediye binasına döndüler.

Yürüyüşe katılanların yoğun ilgi gösterdikleri görüldü. Aynı akşam geç saatlerde işçi temsilcileri, CHP Eminönü İlçe temsilcileri Ankara'ya gittiler. Ankara'ya giden işçi temsilcileri şunlar: DİSK Genel İş Sen 7 nolu Şube Başkanı Errol Ekin, Merkez Şube sekreteri Yakup Yılmaz, İşçi Komite temsilcileri Mehmet Karagöz, Zafer Geyik ve görüşmelere ara olarak Eminönü CHP İlçe Başkanı Celal Teke Ankara'da Adalet, Çalışma ve İşçileri bakanlarıyla görüşecekler.

30 Mayıs salı günü saat 04:30'da Marmara Üniversitesi öğrencisi 25-30 kişilik grup işçileri ziyaret sırasında polis tarafından gözaltına alındı. Bunun üzerine çoğunluğu işçilerin yaşadığı işçiler belediye binasının kapısına gelerek buraya sloganlarla yarı saatten fazla bekletildiler ve öğrencilerin serbest bırakılması istedikler. Saat 06:30 civarında serbest bırakılan öğrenciler polis tarafından takip edilerek tekrar 4 öğrenci gözaltına alındı.

31 Mayıs salı günü 11:00 işçi eylemi toplu halde Eminönü DYP İlçe binasına giderek Başkan Tansu Çiller ile telefonla görüşmek ve arılan işçilerin geri alınması talebinde bulundular. Saat 12:30'da da zeytinburnu belediye işçileri ve 2 Nolu Şube temsilcileri 100 kişilik birerinde bir kitleyle işçilere destek ziyaretinde bulundular. Direnişçi işçilerde 17 gündür bir tek ses var o da "ölmek var dönmek yok".

Geri Kalmak Yok Susmak Asla

Haber Merkezi: MİM biliminin öncülüğünde Ahıncağa yürüyen yayıncısını Faşist Türk Devleti'nin yoğun saldırılarına maruz kalmaktadır.

Yazı İşleri Müdürlüğümüz tutuklandı. Öncü Partizan dergimize kapatma geldi. Bir önceki Yazı İşleri Müdürlüğümüz 12 ay hapis verildi. Elazığ Temsilcimiz tutuklandı, en son 17. sayı ve P.Gençlik'in 5. sayısında toplatıldı.

Yazı İşleri Müdürlüğümüz Batma Yıldırım 17.05.1995 Çarşamba günü ifade vermek için gittiği İstanbul 4. nolu Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne keyfi bir biçimde tutuklanarak Sağlıkçılar Cezaevine gönderildi.

18.05.1995 gecesi Elazığ Temsilcimiz Mustafa Coşkun'un evi gece saat 24:00'e Elazığ Terörle Mücadele Şubesi polisleri tarafından basılarak temsilcimize gözaltına alındı. 3. gün boyunca Elazığ Terörle Mücadele Şubesi'nde yoğun işkencelere tabii kalan temsilcimiz Mustafa Coşkun tutuklanarak Elazığ Cezaevine gönderildi.

Eski Yazı İşleri Müdürlüğümüz Hüsniye Akbulut'a ise Öncü Partizan'ın Özel Sayısı ve 1. sayısındaki yazılardan dolayı 12 ay hapis cezası verildi. Öncü Partizan Dergimizin Özel Sayısı sayfa 50'deki "TKP(ML) önderliği Parti Çılgınlığını Ortaya ve Sivil Mücadeleyi Tüksetmeye Kararlıdır. İşçilere Milya Hisbi Tarafından, Dışarıda Düşman Tarafından Çıtırna Kasıtlı Parti, Doğruyu ayığa Kalktı, Bütün Enerjisini Toplayıp Düşmanın Üzerine Atılmaya Hazırlanıyor" başlıklı yazıda örgüt propa-

gandası yapıldığı gerekçesiyle, eski Yazı İşleri Müdürlüğümüz Hüsniye Akbulut'a 6 ay hapis, yayıncılarına ise 50.000.000 TL para cezası; Öncü Partizan'ın 1 Sayısında 3. sayfadaki "Çokarben" başlıklı yazıda "Öncü Partizan, başta Kürt Ulusu olmak üzere, faşist TC'nin sömürsüz baskınları yan sıra uyguladığı ulusal baskı ve asimilasyon politikası ve uygulamalarına karşı mücadele ederken; Kürt Ulusunun ve Dünyadaki bütün Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Etmesini kayıtsız-koşulsuz savunacak; Kürt Ulusal Hareketini ve tüm ulusal mücadeleleri, Proletaryanın sınıf menfaatlerini gözlemlemek şartıyla destekleyecektir", yazılı paragrafı bölünmüş propagandası yapıldığı gerekçesiyle, İşleri Müdürlüğümüz Hüsniye Akbulut'a 6 ay hapis - yayıncılarına ise 50.000.000 TL para cezası; 53. sayfadaki "Parti Disiplinini Doğru Kavrayalım, Parti Çıkarlarını Her zaman Önde Tutalım" başlıklı yazıda, terör örgütünü açıklamasını yayınlamak gerekçesiyle, yayıncılarına 50.000.000 TL para cezası verildi ve 35, 53, 55, 56, 57, 58, 64, 71, 72, 80, 82, 89, 90, 92. ü sayılarındaki yazılarda TKP(ML)-TKRO örgütünü propagandası yapıldığı gerekçesiyle Öncü Partizan Dergimize 4. Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesince 1 ay kapatma verildi. 16.31 Mayıs 1995 tarihli 17. sayımız, İstanbul 4. nolu devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından 1. sayıdaki "Merhabo Dostlar ve Dostlar, Yolcular", 3. sayıdaki "1 KAY PAKSAYA'YI OLUMUNDUN 21. YILINDA SAYGIYLA ANTIYORUZ" 7. Sayıdaki "SİNE TAVRIP" 9. sayıdaki "Kaypakaya Komünizmi Kazandı Azmi ile Direnenimiz Bayraklıdır" 12-14. sayılardaki "Çalışmalarında Göz Önünde Bulundurulacaktır. Bazı Önemli Hususlar" 16-20. sayılardaki "Büyük Çağrılar TKP(ML)'ye Tövbe

Çalışmasını Örtüyor, 21. sayfadaki "Özgürleşme Kazanmak için Komünist Önder İbrahim Kaypakaya'yı Anmanın Önemi" 31. sayfadaki "Eylem Birliği Düşman'a Darbe Yürüyor", "TKP(ML) Sent. Komünizminden Eylemler" ve "TMOGB'den Eylemler" başlıklı yazılarda yazıldığı terör örgütü TKP(ML)-TKRO-TMOGB'nin propagandasını yapıldığı, 5. sayfadaki "Övacek'te Devlet Terörünün Yeni Adı Zorla Göç" başlıklı yazıda ulusal ve bölge farklılığı göstererek kin ve düşmanlığı aşıya tahrik etmek, sayfa 21'deki "Teslimiyetçiliğin Düşmanı Yüzlük korkaklık ve ihanete karşı Komünist Direnenimiz Adan" 31. sayfadaki "Basın ve Devrimci Demokrat Kanunlarına" başlıklı yazılarda TKP(ML)-TKRO-TMOGB örgütünü propagandasını yapıldığı, 22-23. sayılarda ki "Zindan Güldür Buhulmeler" başlıklı yazıda kamu görevlilerinin kinliklerinin açıklandığı, 26-28. sayılardaki "Irak Kürdistan'ın İşgali Gerçekler ve Öğretkiler" başlıklı yazıda devletin ulkesi ve milletine bölünmez bütünlüğünü bozmayı hedef alan propagandasını yapıldığı gerekçesiyle toplatılmıştır.

Haziran 5 sayı Partizan Gençlik Dergisi 3. sayfadaki "Haydi Genel Dünyayı Mezara Gomek için Yeni Atılımlarla Kaygıyı Şağınım Şağınım Emelimize" 4. sayfadaki "Genç Partizan Tazir" 5. sayfadaki "Genç Partizan Olalım" 7. sayfadaki "İhtilafatı Ruhu" 16. sayfadaki "Yıkamak için bu faşist devleti devrim için iler" 12-13. sayılardaki "Halk Gençliğinin Öncü Örgütü Komünizm" başlıklı yazılarda, terör örgütünü propagandasını yapıldığı ve yazılarda TC'nin 312/7 son maddesini ihlal nitelikte olduğu gerekçesiyle 5 nolu Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından toplatılmıştır.

SUSMADIK - SUSTURAMAYACAKLAR

4 Haziran ara yerel seçimler iktidarsızlığı iktidara çeviremez

Faşist hakim sınıfların siyasal iktidarı, iktidarsızlığın tüm göstergelerini pratikte sergiliyor. Türkiye Kürdistanındaki sıcak gelişmeleri kontrgerilla ve genelkuruma bırakmıştır. Ülke ekonomisini Dünya Bankası ve IMF'ye teslim etmiştir. Üzerinde yığılar kopardığı "Demokratikleşme Paketi" askıya alınmıştır.

Nedeyse bugün kitleler üzerinde yaratıldığı etki sonucu her şey ikerinden soyutlanarak görselliğe dönüşür. Faşist Türk devletinin hükümet ve anıka lefet temsilcileri TV ekranlarına çıkmak için birbirleriyle yarışıyor. Sonuçta 4 Haziran'da yapılacak dar kapsamlı, küçük boyutlu seçimler, gereğinden çok daha başka bir biçimde ete alınıyor. Çünkü 1991'den bu yana kitlelerden kopmuş faşist partilerin bu seçimi kullanarak yeniden "umut" olma güdüsüne endekslenmişleri ortaya çıkıyor.

4 Haziran'da iki ilçe ve otuz dört belediye gerçekleştirilecek yerel ara seçimlerin arkasında yatan gerçek kısaca budur:

Feodal-faşist partilerin temsilcileri, seçimlerin yapılabildiği halledere karargah kurular. İşçileri il yapma, bel-

deleri ilçe yapma vaadleri birbirini izliyor. "Demokratikleşme"nin en parlak söylemleri verilerek kitleler kandırılmaya çalışılıyor. Her seçim döneminde gülmeye gelen yarıtmaz sözleri, bu seçimde de meydanlarda dalgalandırıyor. "Demokrasi içinde eşit yaşama" vaadleri ar damarı çatlatırcasına tekrarlanıyor. Ancak işlerin kimin elinde olduğunu açıklamaktan da ısrarla kaçınıyor.

Faşist Türk hakim sınıflarının geniş emekçi kesimlere verebileceği birşeyi kalmamıştır. Ekonomisi, yeni yatırımları kaldırarak durumda değildir. Siyaseti, demokratikleşmeyi gerçekleştirecek siyasi istikrardan uzaktır.

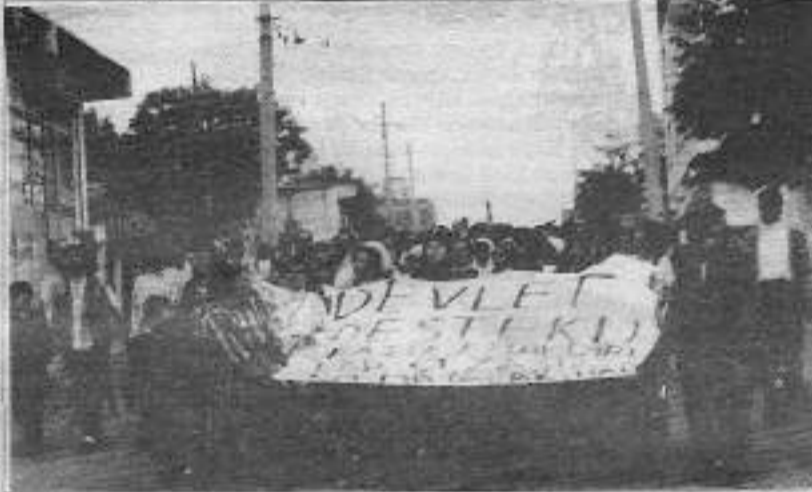
1991 genel seçimleri ve 27 Mart yerel seçimlerinde verilen vaatler ne kadar yerine getirildiyse, 4 Haziran ara yerel seçimlerinde verilen vaatler de o ölçüde yerine getirilecektir. Seçim sonrası zam sağanağı yine başlayacaktır. Çalışanlar sokağa atılacaklardır. Demokratikleşme sözleri unutulacaktır. Seçim meydanlarında özel tim görevlileriyle gövde gösterisi yapan burjuva parti temsilcilerinin demokratiklikleri yeterince açık değil midir?

Zeynel Odabaşı'nın evi kurşunlandı

Partizan Sesi/İstanbul: Faşist Türk Devleti halkı sindirmek ve pasifize etmek amacıyla gerçekleştirdiği şiddet eylemlerine bir yenisini daha ekledi.

Gazi Mahallesi Sordurak 1383 sokakta bir gerekçesizce yaşayan Zeynel Odabaşı'nın evi 22 Mayıs günü sabaha karşı saat 03.00 sıralarında tarandı. Saldırganların bordo renkli Doğan veya Şahan marka olduğu tahmini edilen bir arabadan 3 el ateş ederek kaçmalarının ardından olay yerine gelen cesur polisler evde inceleme yaptılar. Saldırdan yaklaşık altı beş saat sonra gelen polisler yaptıkları inceleme sonucunda evde 3 kovan ve 1 mermi çekirdeği buldular. Olayı kimseye bildirmemeleri ve panik yapmamaları söyleyen polislerin giznesi üzerine evine çağırıldığı basına olayı anlatan Zeynel Odabaşı, "Bizim duyuru olduğumuzu bilen devlet, sivil faşistleri üzerimize salarak bizi sindirmeye çalışıyor. Olay sabaha karşı 03:00 sıralarında ev halkıyla oturduğumuz bir esnada oldu. Şans eseri olayı kılıpayı atlattık. Bizim kimseyle bir sürtüşmemiz yoktur. Çevremizdeki insanlar ise bizi sevmiyorlar. Böyle bir olaydan devlet sorumludur" dedi.

Dört nüfuslu olan ve sağlık memuru olarak görev yapan Odabaşı bu gibi şiddet eylemleri karşısında sessiz kalmayacağını söyledi. Gazi Mahallesi'nin gece tamamen polis ablukası altında olduğunu belirten Odabaşı "saldırımın faşist polis ve sivil faşistlerden başka kim olabilir ki" dedi. Olayın durulmasının ardından Partizan Sesi, Anım, Alınır, Kuruluş ve Özgürlük Dünyası okurları toplanarak Zeynel Odabaşı'nın yalnız olmadığını göstermek ve gelişebilecek yeni saldırıları önlemek amacıyla evin önünde beklediler. Saat 14.00 sıralarında evin önüne sivil bir araçla gelen polis Zeynel Odabaşı'na çağırıp basına çağırma mecnunü kâmin yazdığını sozarak, ifade vermek için karakola gelmesini istedi.

tedi. Saat 15.00'e doğru daha da kalabalıklaşan kitle, "Devlet Destekli Faşist Saldırıları Cezasız Kalıyacak-Gazi Halı," pankartı ile Gazi köprü durağında yürüyüşe geçti. Yürüyüş esnasında sık sık, "Evimiz tarandı, Hesap Soracağız," "Faşistlerden Hesap Sorduk, Soracağız," "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız," "Faşizme Karşı Omuz omuza," "Kahr olsun Faşist Diktatörlük" sloganları atarak yürüyen kitle, İsmet Paşa Caddesi'ni trafiğe kapatarak Cemevinin yanındaki Doğu Karatane s'nin önünde basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasını okuyan Zeynel Odabaşı, "Faşist diktatörlük yaptıklarının işe yaramadığını görünce bir yenisini daha yapıyor. Faşistlerin yeni hedefi evlerimizi gece yarısı tarayarak bizi sindirmek. Bizleri bu baskılarla yıldıracaklarını sanıyorlarsa yanılıyorlar. Baskılara karşı yılmadık ve yılmayacağız" dedi.

Yürüyüşe katılan yaklaşık 250 kişi tekrar yürüyerek Odabaşı'nın evinin önüne geldikten sonra sessiz bir şekilde dağıldı.

Jandarmadan polisane işçilerine saldırdı

Partizan Sesi/Kartal: Gebze Dilovası Polisane Boya Fabrikasında işten atılan 180 işçi, direnişlerinin 30. gününde jandarmaya saldırısına maruz kaldı. Petrol İş Sendikası'na bağlı boyalı işçilerinin başlattıkları oturma eylemini kırarak işçilerin askerlerin işçilere saldırması sonucu çıkan çatışmada 4 işçi yaralandı. İşverenlere ait çok sayıda araçta tahrip edildi. Olay sonrası alacaklarının yarın bankaya yatırılacağına dair belediye başkanı ve Alay Komutanı'ndan söz alan işçiler eyleme son verdiler.

Maşaların iki ayda bir ödendiğini, bu da yetmezmiş gibi 103 arkadaşlarının işten atıldığını, işverenini yeni toplu sözleşme için ücret artışı olarak 1 milyon gibi konuk bir rakam önerdiğini ve işverenin; taşeron firmaları, bir yandan işçilerin grev yapmasını ve hak alınmasını engellemek diğer yandan da MHP'yi iş bulma kapısı olarak göstererek üçü parayı örgütlemek amacıyla kullandığını belirten Polisane işçileri saldırıya şöyle anlattılar:

"15 Mayıs günü saat 10.30 civarında jandarmaya Birlikleri Fabrikasının önüne geldiler. Jandarmamızın

olayı bir saldırısına karşı arkadaşlarla kenetlenerek barikat oluşturduk. O esnada arkadaşlarımızı güzetim altına almaya çalıştılar. Kararlı bir şekilde karşı koyarak bu saldırıyı geri püskürttük. Bu arada silah seslerini duyduk. Silah seslerini duyan çevre halkı da sokağa döktü. Halkın direnişe destek vermesini önlemek için telefonlar da kesildi. Bu olaydan sonra 9 arkadaşımıza soruşturma açıldı. Daha sonra bu arkadaşlarımız mahkemeye tarafsızdan serbest bırakıldılar. 4 Arkadaşımız ise jop darbesi ve tartaklanmalar sonucu haff olarak yaralandı. Diğer taraftan işteğmenin saldırıdan hemen önce işçilerin odasından çıkması, atreşizimizi bitirmek ve bizi yıldırarak isteyen işverenin bu saldırıda parmağı olduğunu gösteriyor."

Başlı politikaları ve jandarmasının saldırılarıyla yılmayacaklarını belirten işçiler son olarak, "Hiçbir yıldırma politikası halkı direnişimizi engelleyemez. Direnişimizi, haklarımızı atana kadar süreriz" dediler.

İŞİKLİ YOL

Onur DERSİM

Maoist'çe Konuş!

Maoist bilinç ve bu bilincin donatığı kişilik, haksızlığın her türüne isyan etmeyi gerektirir. Kitlelerin kurtuluşunun öncüsü olan Maoist'ler, tüm dünyadan sorunlulardır. Yeryüzüne komünizmin cennetini, kütüllüklerin karnavalı olan özel mülkiyet dünyasına silişip-süpürerek indireceğiz.

Böyle bir ruh, kime, hangi toplumsal katman, sınıf, cins, millete uygulanır olursa olsun eşitsizliği, haksızlığın her biçimine meydan okumayı, bunu pratikte göstermeyi şart koşar. Küçük burjuvazinin dar dünyası, bunu anlamaz, anlayamaz. Baskının, eşitsizliğin acı kondisine yöneldiğinde tepki gösterir, fevkalat eder ama onu kendisinden başka kimse ilgilendirmez. Bencilliği, grupçuluğu, grup rekabetini, kiskanıklığı, kaprisi yaratan onun burjuva dünyası gerçektir. Maoizm'de bunların yeni yoktur ve olmamalıdır. Maoizm, komünizmin için halka hizmettir. Bu perspektifle yürütülen sınıf mücadelesi, yoldaşları ve halkı birleştirir. Düşünce tarzının devrimciliklerine yol açar. Çünkü herşeyi ele alıştır işin merkezinde devrim vardır. Ya devrimde! Yani burjuva, küçük burjuva dünyada! Onun kitabında, proletarya ve emekçilerin çıkarları yoktur. Desturu, bencil-dar dünyasının çıkarlarıdır. Kendisini, kendi çıkarlarını merkeze koyarak politika yapar. Böyle bir politika, doğal olarak ezilenlerin çıkarlarını savunmayı değil, kendini herşeyin üzerinde görme ajandasına götürür. Doğal olarak böyle bir politika, proletaryayı ve halkı birleştirmeyen-bölen, basit oyunlara giren, revizyonizme sürükleyen, özel mülk dünyasından kopmayan kişiliğin örneğidir.

Önemli bir tarihsel dönemeçten geçiyoruz. Devrimi ilerletmek için fırsatlar, tasavvur edilemeyeceğimizden de büyük. Basit hesaplarından, dar dünyamızdan ötürü, devrim için son derece elverişli durumun ve bunun vaat ettiği güçlerin bilincinde olmayanlar, bunun yerine, kendileriyle yapıp-kalkanlar çıkarıyor. Bunların, Maoist'lere, "rüya görüyorsunuz, biraz gerçekçi olun" ibrazlarını anlıyoruz. Bu şaheser realistler "doğru" söylüyor. Biz onlara göre revizyonistiz. Dünya'yı değiştirme, basit işlerle uğraşmaya niyetli değiliz. Bu rüya son derece yalvar. Realistlerimizin onu görme çabası yoktur. Süreni dışına çıkarmayacak, küçük dükkan malitesi onların olsun. Ama bizim rivayemiz, toplumsal gelişmelerin objektif gidişatından kopuk değil, onun önünde yürüyen, varılması gereken yerlere götürür, bu temelde halkı coşturan güzel bir rüyadır. Bu rüyamız toplumsal gelişmelerle ilişkisindeki bilimselliğini gösterenler, realist hayal alanında bu dünyaya yaşamayanlar kadar, gerçeklerden kopmuşlardır. Maoist bir dektörde, durum taraflarında, ezilenlerin isyan etmesinin objektif temelini her dönemdeki farklı olarak olgun olduğu gerçeğine varabilmeyi, %150'lik enflasyon yoksa az mı? Devlet İstatistik Enstitüsü fiyat artışlarında "100'ün üzerinde" diyor. Faşist Türk devletinin dış borcu 67.3 milyar dolar, 600 trilyon Lira da iç borç var. Ulusal gelir dağılımındaki eşitsizlik hiçbir dönem bu seviyede değildi. Eksi 9'lari bulan büyüme hızındaki son sürat kömeye gidis, devlet bütçesinin %80'ini Maoist ve Ulusal Hareket Önderlikli gerilla savaşına karşı ayarlayan bir devletin ekonomisinin hali demandır. Bu yıkımın sahiplerinin çıkışı; emperyalizm ve onun IMF'sinin ihtiyaçlarının bir halkası olan ve adına "Özellikle" dedikleri, emekçileri pervasız saldırı zeminine oturmaları, daha büyük çıkarlara imza atmalarıdır.

Bu dinimiz neyi anlatıyor? "Ekonomi bkrında" türküsüyle yığınların avunacağını mi? Katliam, işkence, yarımsız infaz, imha uygulamaları, sistemin siyasal alandada çöküşün yol açtığı panigine tankik etmektedir.

"Durum sosyal patlamalara gebe" tesbitini hakim sınıf güçlerinde kabul etmişlerdir.

"Demokratikleşme" projeleri, halkın öfkelerini yatıştırma operasyonudur.

Devrim için isyanın merkezi kalesinin dağılması bir kez daha kendini ortaya koyuyor. Uyanıklımlarda birinci derecede bu merkezin rol oynadığı şehirler, Gazzi, Etiler ve Nispetiye örneklerinde görüldüğü gibi, başlangıçta kaldırılmaktadırlar. Halk Savaşı Stratejisi genel planı, bu dinamiklerin Kızıl Siyasi İktidarları için; Köylü Gerilla Savaşı merkezi görevi çerçevesinde birleştirilmesini emreder. Güncel baskısı ile genel planı unutmaya hatasına düşmeden, planı güncel durum sorunlarına cevap veren ve sorular karşısında, birleşik bir yöntemle, siyasal hayatla bütünleşip devrede kalabiliz.

Pratikte, bilimselliğini ispatladığı programımız sansöz halkalardan oluşan siyasal sonatında, zincirin tümüne vakol olmak için, ana halkayı yakalamayı emreder. Halk Savaşı stratejisinin şimdiki dönemdeki ana halkası gerilla savaşlarıdır. Onu, genel teorinin yönlendireciliğinde, her bir alanını somut görevleriyle birleştiremezsek, işin lafzını etmekten kurtulamazız.

Maoist'ler her alanda öncü olduklarını göstereceklerdir. Halk Savaşı Stratejisi'nde ısrar ederek, şehirlerdeki genel politikaları temelinde, işçi hareketlerindeki sendikalist çizgiyi, devrimci bir eylem çizgisine alt etmek görevini yerine getirecek cevap vereceklerdir.

Biz hatıra değil, vujulanın öncüsü olduğumuz onları çıkarlarını bilimsel olarak temsil edip, pratikte savunmakta yerine getirilebiliriz.

Yerleşikler, yurdanlardan koparılan halkları, sığın halkları koruma desteklerinde örgütleyip, seferber etmeliyiz. Hakim sınıfların Hasan Ocaklı bir kez daha genel bir politika haline getirdikleri gözaltında kayıp ve katliamlara karşı, lafçı, mücadele örgütleri oluşturmalıyız.

Devletler saldırılarına karşı, Devrimci halk mukavemetini devreye sokacak örgütleri yaratmalıyız. Öncü, költür, kitle-zincirli devrimde ulaşamaz. Savaş ezileri ve genel afletleriyle dayanışma örgütleri, ihtilalci köylü birlikleri, mülis örgütleri; kültür-sanat ve kadın hareketi örgütlenmelidir.

Örgütlenmede ana halka parti ve onun önderliğinde Halk Ordusu ve bu çerçevede olması olmaz koşul olan yığınların örgütlenmesidir. Yığınların örgütlenmesi tek düze olmaz.

Genel planımızın yol göstericiliğinde mücadele ve örgüt biçimlerinin türünde ısrar etmeliyiz. Maoizm'i her somutta konuşmalıyız.

Alev olup Dersim yakılmasının

Faşist Türk devletinin Dersim'e karşı giriştiği toptan imha hareketine karşı, Dersim köy muhtarları 20 Mayıs günü Ankara Tunceliler Derneğinde bir araya gelerek sorunları tartıştılar. İki gün süren toplantıdan sonra Başbakan Yardımcısı ve CHP Genel Başkanı Hilmi Zeki Çetin, Devlet Bakanı Ayşel Baykal ve ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz'la görüştüler.

Dersim sorunu sadece bugünün değil, bir anlamıyla faşist Türk devleti tarihiyle yaşıttır. Faşist Türk devletinin kuruluşundan itibaren Dersim, Kemalistlerin hay aşırı oldu. Başkaya, sömürüye ve zulme baş eğmeyen bu asi Dersim halkı, irili ufaklı onlarca başkaldırı örneklerini sergiledi. Kemalist devletin kurulmasından sonra, Kürt ulusal hareketleri içinde en birinci ve en kanlı isyan, yine Dersim isyanıydı. Ancak sınıf bilincinden yoksun olması ve önderliği eände bulandıran aşiret reislerinin feodal kimliklerinden dolayı o da diğerleri gibi yenilgiye uğradı. 1950'lerden itibaren Dersim'e karşı sistemli bir şekilde imha hareketleri başlatıldı. 1929 Pülümür ayaklanması ve 1930'larda Alibozaz çevresinde yaşayan Koç aşireti ayaklanması, faşist Kemalist ordu tarafından kanla bastırıldı. 1936'da ise M.Kemal'in deyimiyile "Cumhuriyetin Kahredici Ordusu" Dersim'e karşı üçüncü kanlı saldırısına düzenledi. Dersim'de taş taş üstünde kalmadı, 60 bin yoksul Kürt köylüsü katledildi. 1938 sonbaharında Dersim viraneye çevrildi. Sağ kalanlar yerlerinden yurdlarından zorla alınarak sürgüne gönderildiler. Dersim'in asi suyu Manzur'da, su yerine kan aktı. İnsan çığlıkları karandığın perdesini yırttı. Faşist Türk hakim sınıfları, bu çığlık karşısında şaşkına döndüler. İşte bundan dolayı Dersim'e karşı özel politikalar ve özel kanunlar çıkarıldı. İşte o gün bugündür, bu soykırım politikaları hep gündemde kaldı.

Bu soykırım politikası günümüzde de en modern araçlarla sürdürülüyor. Dersim halkının politikası ise, Türkiye'de proletarya partisinin kurulması ve köyü gerilla savaşının yükseltilmesiyle birlikte değişmeye başladı. Proletarya partisinin yürüttüğü devrimci kitle çizgisi sayesinde Dersim'de aşiretçilik önemli oranda parçalandı. Faşist Türk hakim sınıfların "böl parçala-yönet" politikası Dersim'de hayat bulmuyor. Türkiye Kürdistanı'nda hayata geçirilen köy koruculuğu sistemi, Dersim'de istediği gibi yerel sosyal dayanaklar bulamıyor.

Bu özelliklerinden dolayı faşist devlet, merkezi otoriteyi Dersim'de tesis edemiyor ve Dersim'e Türkiye'nin hiçbir bölgesine yigmadığı kadar ordu gücünü yığıyor. "Kuş konmaz kervan geçmez" deneni ısrar bölgelerde dâhil olmak üzere Dersim, askeri karakollarla bir ağ gibi örüldü. Bu karakollar bile Dersim'e hükmedemedi ve diğer illerdeki askeri birlikler de Dersim'e kaydırılarak, Dersim'de yaşayan herkes düşman görüldü. 12 Eylül askeri faşist cuntasından sonra, tüm muhalefet odakları susturulduğu halde Dersim, "Kanayan bir ya-

ra" olmaya devam etti.

12 Eylül askeri faşist cuntasından sonra Dersim'e karşı uygulanan politikalar, faşist ordu gücüyle hayata geçirilmeye çalışıldı, ancak başarısız sonuçlandı. 1982 yılından itibaren bütün politikalar Dersim'de bir bir hayata geçirilmeye çalışıldı. Tüm politikalar sosyal pratik ve Dersim halkının onurlu direnişi karşısında yerle bir oldu. 1982'de Bolu Dağ Komandoları ve Kayseri Hava İndirme Tugayı, Dersim'i karşı karşıya tuttu. Yoksul köylüler dayaktan geçirildi. Yaşlı kadınlar, genç kızlar saçlarından sürüklenip köy meydanlarında toplandı. Yaşlı dedelerin bıyıkları yolundu. Evleri talan edilirken, topla katliam provaları yapıldı. Yüzlerce insan işkence merkezlerine taşındı. Dersim halkına ihanet, onursuzluk ve kişiliklilik dayatıldı. Bu tarihten sonra her baharla birlikte operasyonlar ve yeni yeni karakollar kurularak politikaları egemen kılmak istediler. Ama faşist Türk hakim sınıfları karşısında duran bu onurlu ve direngen halkın azimini, kararlılığını ve bunlar içinde kök salmış proletarya partisinin silahlı gücü halk ordusunun muazzam etkisini besaba katınmıştı. Aklı konulmasında bu tarihten itibaren Dersim'de bir savaş başlamıştı ve sürüyor. 1994'e kadar uygulanagelen politikalar başarısızlıkla sonuçlanınca faşist diktatörlük, bir kez daha 1938'e dönmek zorunda kaldı. Dersim'in ocaamları, köyleri yeniden alev alev yanmaya başladı. Dersim halkına uygulanan katliam, baskı, zulüm ve sömürü son kertesine çıkarıldı. 1994 Ekim'in başında yoğun köy boşaltmalar, yakmalar, zorla göç ve katliamın, sanığın ar damarını çatlatarak sürdürüldü. Kendi meşru haklarını aramak için Ankara'ya gelen Dersim köy muhtarları devletin zirvesindeki taraflardan verilen sözler ile geri gönderildiler. Geri dönenler Dersim'e girişte gözetilme alımları ve içerlerinden bazıları devlet tarafından katledildi. Aradan geçen zamana karşın, faşist hakim sınıfların diğer vaatleri gibi, 1994 Ekim'inde verilen vaadlerde yerine getirilmediği gibi, 1995 baharı ile birlikte geri kalan köylerin yakılması, boşaltılması, gıda ambargosu ve ilaç ambargosu hız kazandı.

Dersim'de yaşatan ateşten gömlek oldu. Bölge kongrelerle cenneti halise geldi. Her türlü keyfi uygulama Dersim'lilere reva görüldü. Bütün bu yaşananlara rağmen Dersim köy muhtarları meşru haklarını bürokrasi merkezinde aramak amacıyla 20 Mayıs'ta Ankara'ya taşındılar. Metropollerde yaşayan Dersimlilerin kurduğu "Tunceliler Kültür ve Dayanışma Dernekleri"nin organize ettiği muhtarlar toplantısından her türlü politik ayak oyunları ustaca sergilendi.

Ankara Tunceliler Derneğinde 20 Mayıs 1995 günü başlayan toplantıya; Hozat Çaytaş Köyü Muhtarı Haydar Dilsiz, Hozat Bilek Köyü Muhtarı Polat Ferhat, Hozat Kozluca Köyü Muhtarı Hasan Sesoğlu, Hozat Kavaktepe Köyü Muhtarı Hidir Güneş, Hozat Baytaş Köyü Muhtarı Ali Haydar Doğan, Hozat Ka-

rukaymak Köyü Muhtarı Teslim Dolkan, Hozat Kuru Köyü Muhtarı İsmail Hakkı Güler, Hozat Karaca Köyü Muhtarı Baba Yalçınkaya, Hozat Sarısalık Köyü Muhtarı Seycan Kahraman, Hozat Kalecik Köyü Muhtarı Hidir Varo, Ovacık Elgazi Köyü Muhtarı Mehmet Yılmaz, Ovacık Halitpınar Köyü Muhtarı Süleyman Toprak, Ovacık Aktaş Köyü Muhtarı Cafer Öztürk, Ovacık Buzlutepe Köyü Muhtarı Yusuf Göynek, Ovacık Eğrikavak Köyü Muhtarı Hidir Kaloğlu, Ovacık Cevizli-dere Köyü Muhtarı Emir Ali Çalgın, Ovacık Yazören Köyü Muhtarı Hidir Yıldız, Ovacık Yarımkaya Muhtarı Reza Çabuk, Ovacık Bilgeç Köyü Muhtarı Musa Yeşil, Ovacık Havuzlu Köyü Muhtarı Ali Çakmaz, Ovacık Hamısa Köyü Muhtarı Paşa Aygörü, Ovacık Doludübek Köyü Muhtarı Kemal Avcı, Ovacık Çat Köyü Muhtarı Emrali Karakaya, Peetek Akdemir Köyü Muhtarı Faşa Erol, Geyiksu-yu Merkez Muhtarı İllö Çelik, Geyiksu-yu Düzpelik Köyü Muhtarı Doğan Ateş, Tunceli Merkez Eğriyamaç Köyü Muhtarı Gülabi Kaya, Ovacık Konaklar Köyü Muhtarı İbrahim Derman, Hozat Belediye Başkanı Celal Doğan, Hozat DYP İlçe Başkanı, Hozat Belediye Meclis Üyesi, Tunceli CHP eski il başkanı, CHP Tunceli Milletvekili Sinan Yerlikaya, Kamer Genç (öğleden sonra katıldı), İstanbul Tunceliler Derneği, İzmir Tunceliler Derneği, İzmir Tunceliler Eğitim ve Sağlık Vakfı, HADEP MYK Üyesi, ÇHD, Demokrasi Platformu, Halkevleri, İHD, Halkın Hukuk Bürosu ve Yüz Çiçek Ağsın Kültür Merkezi. Bunların yanı sıra Ankara'da yaşayan bazı Dersimliler de toplantıya katıldılar. Toplantı başına kapalı olarak yapıldı. İki gün süren toplantının birinci gününde, sırasıyla Tunceliler Derneği Ankara Şubesi açılış konuşmasından sonra, Dersim'den gelen Muhtarlar, Milletvekilleri, Belediye Başkanları, Parti Yöneticileri, Halkın Hukuk Bürosu, Pir Sultan Abdal Derneği, İnsan Hakları Derneği, ÇHD ve Yüz Çiçek Ağsın Kültür Merkezi, Dersim'de olup bitenleri değişik bakış açılarıyla ortaya koydular.

Birinci gün, bir köy muhtarı, "Bize beş dakika zaman tanıdılar. Eyzularımızı almaya bile izin vermediler. Bizlerimiz eyzularımızla birlikte askerler tarafından ateşe verildi. Köpeğin yapularına dayanamadık. Kendini alevler içine atarak yaktı. Bende kendimi köpeğimle birlikte yakacaktım. Ama köpeğe şahitlik yapmak için, kendimi yakmadım" dedi. Bir başka muhtar "Devletin bize verdiği derdiv dermanı bulunmuyor, başka derdivrinki bulunuyor. Devlet bizim köyde yaşamamızı istemiyor." dedi.

CHP eski il başkanı, "Göçe karşısız. İlimizden çıkmak istemiyoruz. Onurumuzu, gururumuzu korumak ve geri almak zorundayız. Biz kendi ilimizden vazgeçmiş olsaydık, 38 sürgünümüzden geri dönmeydik. Biz kendi top raklarımızı seviyoruz. Tark etmeyeceğiz" dedi.

DYP Hozat İlçe Başkanı, "Oğlanüstü hal kalmalıdır. Bu kalmadan sorun bitmez. Bunu yapan paralı Ozel TİM'dir." diyerek gerçeği ortaya koyuyordu. Ancak DYP ve CHP'nin bugün akan her damla kanın suç ortakları olduğunu CHP eski il başkanı, DYP

Hozat İlçe Başkanı da görmek istemiyorlardı.

CHP Milletvekilleri Sinan Yerlikaya ve Kamer Genç, mecliste yaptıkları konuşma ve basın açıklamalarından örnekler vererek seçime yatırımları yaptılar. Genç daha da ileri giderek üstü kapalı olarak muhtarlar karşı "Köy koruculuğunu" savundu. Yoğun tepki görülmeye başlanca buna açık ifade etme cesaretini gösteremedi.

İHD ve ÇHD, genel olarak Türkiye Kürdistanı'nda devletin uygulamalarını eleştirerek, sorunun sadece Dersim'de sınırlı olmadığını belirtti. Sorunun insan hakları ve hukuki boyutu üzerinde durdular.

Halkın Hukuk Bürosu Temsilcisi, devletin son uygulamalarını altında yatan gerçekler ve nedenleri üzerinde durdu. Yüz Çiçek Ağsın Kültür Merkezi Temsilcisi, devletin katliam, soykırım, işkence ve baskı politikasının Osmanlılar zamanından beri sistemli olarak uygulanı geldiğini belirterek "Sayın Genç, Dersim'de uygulanan baskı, yıldırım, katliam ve köylerin yakılmasını haklı çıkarmak için, sorun olarak dağda mücadele edenleri gösteriyor. Bu devlet katliamcıdır. Çünkü Yavuz döneminde de insanların kılıçtan geçirildi. Dağda kimse yoktu. Şeyh Said, Kocgiri, Ağrı, Zilan, Sason ve en son 38 Dersim isyanı devletin baskıcı politikasına karşı başladı. Dağlarda gerilla yoktu. Gazi Mahallesi'nde gerçekleştirilen devlet katliamı var. Gazi katliamında dağlarda mücadele eden gerillalara bağlayamazsınız sayın Genç. Çünkü devlet bizden şunu istiyor, Düşünmeyeceksiniz, konuşmayacaksınız, haklarınızı aramayacaksınız ve benim çareyi parçalamaya bakacaksınız. Ben ne diyorsam onu yapacaksınız. Bunun dışında hareket ederseniz herşeyi yaparım. Ben devletin. Ben babayım. Bana karşı çıkmazsınız?" diye, "Ama bugün kabul etsekte atmasakla yürü kontrol gerilla cenneti olmaz. Yörede uygulanan politikalar, gerçekleştirilen katliamlar ve akan her damla kanda CHP suç ortağıdır. Bu sorumluluktan kaçamazsınız. Sorunları başka noktalara çözmeye bir anlamı yoktur. Onurluysanız, gururluysanız, halkın yanında olduğumuzu söylüyorsanız, muhtarlarla birlikte tıfıf edin. Devlet sorunlarımızı sahip çıkamaz. Biz kendi sorunlarımızı ancak kendimiz sahip çıkarabiliriz" dedi.

Tunceliler Derneği yöneticileri, sorunu gündekleştirmek için ellerinden geleni yaptılar. Sorunu sadece Dersim'de sınırlayanak, bir anlamda diğer demokratik oluşumlara "bu sizin sorununuz değildir" demeye getirdiler. Tunceliler Derneği İstanbul Şubesi, kurban bayramında Dersim'de yaptığı işlemle ilgili bilgileri de vererek, bir düğün salonunda 18 ilde kaldığını, çocukların zatureye yakalandığını ve Hozat'ta beş, Ovacık'ta üç kişinin sağlıksız koşullardan dolayı öldüğünü açıkladı. Yapılan açıklamada ayrıca yörede gıda ve ilaç ambargosunun bütün hayatı sürdüğü ve giriş çıkışların çok zor olduğunu, kendilerinin üç saat bekletildiklerini belirttiler.

Muhtarların gündeme getirdiği bazı önemli sorunlar ise şunlar: 1) Köylerimizde geri dönmek istiyoruz. 2) 35 Metre kare olarak verilmiş istenilen evleri kabul etmiyoruz. Bunlar

ev değil mezardır. 3) Mayınlanmadan vazgeçil-
sin. Mayınlanma sonucu Pertek Akdemir Kö-
yünde çocukların kolları ve bacakları kopu-
tu. 4) Gıda ve ilaç ambargosunu son verilmelidir.
5) Tayla yaşağı kaldırılmalıdır. 6) Gözaltında
kaybolanların akıbeti açıklanmalıdır. 7) Zarar-
larımız bir heyet tarafından tespit edilmelidir
ve tazminata ödenmelidir vb.

Toplantının ikinci gününde çözüm önerileri
üzerinde duruldu.

Fakat öneri olarak Tunceliler Derneği
İstanbul Şubesi 10 madde, Halkın Hakları Büro-
su 13 madde ve Yüz Çiçek Açsan Kültür Merke-
zi 13 madde sunudu. TÇKM; "1. Yöresini isim
yöneticileri (belli bir program dahilinde) Be-
lediye Başkanları, 11 Genel Meclis Üyeleri,
Muhtarlar ve Mültekehileri, eğer bu zulüm
durdurulmazsa tespit edilen bir günde topla-
nılarak istifa etmelidir. 2. Tüm demokratik
kurumlarla bir eylem birliği sağlanmalıdır
ve bir eylem komitesi oluşturulmalıdır. 3. Yaşlı kadın ve erkeklerimiz Ankara'ya taşı-
narak Kızılay Meydanı'nda açlık grevine
başlanmalıdır. 4. Bu devlet, bu zulüm zulüm
yaftığına göre, bizi bu ülkenin vatandaşları
olarak görmüyor. O zaman Dersim yönetici-
leri (1. madde de geçenler) topla olarak bir
ülkenin büyük çoğunluğuna başvurarak topla il-
tica talebinde bulunmalıdır. 5. Gazetelere
ilanlar verilmelidir. 6. Dersim'le ilgili afiş ç-
kartılması ve bütün ülke donatılmalıdır. 7.
Sorun uluslararası alana taşınmalıdır. 8. Bir
dizi ilde mitingler düzenlenmelidir. 9. Gece-
ler düzenlenmelidir. 10. Seminerler, paneller
düzenlenmeli ve tüm demokrat insanlar du-
yurli hale getirilmelidir. 11. Dersim'le ilgili
belgeseller hazırlanmalı ve bunlar basın-yay-
ın kuruluşlarına dağıtılmalıdır. 12. Yakılan
köylerle ilgili dila gösterileri yapılmalıdır. 13.
Güç edenler örgütlenip topla olarak geri
dönemeleri sağlanmalıdır."

CHP milletvekilleri istifaya yanaşmadılar.
Yoğun bir daygu sömürüşü içine girdiler. Öne-
rilerin sunulmasından sonra "Tunceli Halkı-
ya Dayanışma Komitesi" için ataylar belir-
lendi. İki ayrı liste sunuldu. Tunceliler Derne-
ği İstanbul Şubesi'nin sendeği birinci listeye

göre, Tunceliler Derneklerinin 5 temsilcisi, 2
milletvekili ve Tunceli'den gelecek iki temsilci
komiteye aday gösterildi. Buna itiraz edilerek
ikinci liste çıkarıldı. Buna göre 2 milletvekili,
Tunceliler Derneklerinin bir temsilcisi, HADEP,
İHD, ÇHD, Haklar ve Özgürlükler Platformu ve
Demokratik Haklar Platform'undan birer tem-
silci aday gösterildi. İkinci milliyetçilikten kur-
tulanmayan Tunceliler Derneği sorunu Der-
sim'le sınırladı ve birinci listede ısrar etti. So-
nuçta birinci liste ile komite oluşturularak top-
lantı sona erdi. Bu komite bu haliyle, Dersim
sorununa sahip çıkamaz. Komite bu haliyle so-
runu bir iki basın açıklaması ve geceyle kur-
tarmaya gidecektir. Daha radikal bir eylem
programını önüne koymaktan kaçınacaktır.

Muhtarlar toplantısından çıkan sonuçlara
göre, Başbakan, Başbakan Yardımcısı, Bakan-
lar ve muhalefet partilerinin genel başkanları
yla görüşmeler yapıp sorunlar dile getirile-
cekti. Gereken uyankılığı gösteren Hikmet Çe-
tin, muhtarları sabah saat 10:30'dan 18:30'a
kadar bekletip diğer görüşmeleri engelledi.
18:30'da yapılan görüşmede muhtarlar kendi
sorunlarını anlattılar. "Biz buraya dönmeye
geimedik. Köylerimize geri dönmek istiyor-
ruz. Tunceli'de basit var, zulüm var, açlık
var, terör var, hakkımızı aramaya geldik.
Köylerimize dönersek muflu oluruz. Başka
terör mü oluruz. Zararlarımız tespit
edilsin ve faizleriyle birlikte bize ödensin.
Geçen yıl varolan tükettik. 3 ay sonra iş
başlıyor. Açlıktan ölüyoruz." diyerek sorunları
nı anlattılar. Hikmet Çetin ise, "Sayın Yerkaya
ya ve Genç sorunu bana aktardılar. Sorunla-
rımızın olduğunu biliyorum. Tunceli yöresin-
de bir miktar terörist var. Güvenlik güçleri
bu yüzden oraya kaydırıldı. Bunlar düzenli
bir güç değildirler, böyle bir güçle devletin
hemen başa çıkması zor. Askerlerimiz şehit
veriyorlar, sizde biraz sıkıntı çekeceksiniz"
dedi. Muhtarların hazırladığı bir dilekçe ve di-
ğer sorunlarla ilgili olarak Hikmet Çetin'e bir
dosya verdiler.

Muhtarlar içinde bulunan Rukiye Kankotan,
yürürlüğünü masaya vurarak; "Sizden utanıyor-
rum. Siz insanlığın yüzkarasıdır. Biz üç-

yüz kadın hazırız, ya sorunlarımızı çare bu-
lursunuz, ya da gülip kendimizi Pertek suyu-
na atacağız. Bir sürprizim daha var, onu
açıklamaya geçtim. Biz onurlu ve gururlu in-
sanlarız. Gururumuzu ve onurumuzu geri
istiyoruz" dedi. Bu söder salonda şok etkisi
yarattı. Kimse bekleniyordu. Bu karşı çıkış,
toplumsal bir gerçeği ortaya koyuyordu. Bıçak
artık kenafa dayanmıştı. Dersim alev olup
yanmaya devam ederse, başkalarını da yaka-
caktı.

23 Mayıs Sabı günü muhtarlar Devlet Bakanı
Ayşel Baykal'la görüştüler.

Ayşel Baykal muhtarları dinledikten sonra,
"Çocuklarımızı Halay ve Trabzon'da çocuk
yetiştirme yurtlarına yerleştirebiliriz" dedi.
Bugüne kadar yaptıkları asimilasyon yetmemiş
berhadde, yeride kalanları da asimilasyona ta-
bi tutmak istiyor. Muhtarlar buna yanaşmadı.

Bu görüşmeden sonra muhtarlar tekrar An-
kara Tunceliler Derneğine geri döndüler. Yol-
da, "Sorun bu şekilde çözülmez. Kamu-
oyuna taşınmalıdır. İttica talebinde bulunul-
malı" honoraturları yükseltmeye başladı. Dernek
te Yerkaya; "Sayın Çetin'le yaptığımız gö-
rüşme son derece yararlı olmuştur. Diğer
partilerle görüşmeye gerek yoktur" dedi. Bu-
na karşı çöküldü ve komitece aldığı kararları
uygulamasını çağırısı yapıldı. Bunun üzerine
saat 15:00'de ANAP Genel Başkanı Mesut Yil-
maz'la görüşüldü. Mesut Yılmaz; "Bizim döne-
mimizde bunlar yoktur. Biz oradan hiç millet-
vekili çıkarmadık. En çok hizmette bizim hü-
kümetimiz döneminde olmuştur." dedi ve ba-
sını dışarı çıkarmak istedi. Muhtarlar, basının
dışarı çıkmasını istemeyip, "Bizim için itli-
dar, muhalefet fark olmuyor. Sorunlarımızın
çözülmesini istiyoruz." dediler. Hikmet Çe-
tin'e sunulan bir dosyanın bir kopyası da Me-
sut Yılmaz'a verildi.

Aynı gün saat 18:30'da İHD Ankara Şube-
si'nde yeni kurulan Tunceli Halkıyla
Dayanışma Komitesi tarafından bir basın açıklaması yapıldı. Yapılan basın açıklamasının so-
nuç bölümünde,

"1) köyleri yakılan insanların bütün za-

rarları (maddi-manevi) karşılanmalı, bu in-
sanların can güvenliği mutlaka sağlanmalı
ve köylerine geri dönme koşulları yaratılma-
lıdır. Yöre insanının potansiyel suçlu olarak
görülmesinden vazgeçilmelidir. Güvenlik
güçlerinin estirdiği terör durdurulmalıdır.

2) Yayıla yaşağı kaldırılmalı ve köylerin
rahatça yaylaya çıkmaları sağlanmalıdır.

3) Köylülerimizin rahatça seyahat etmele-
ri sağlanmalıdır.

4) Gıda ve ilaç ambargosu derhal kaldırıl-
malı ve köylülerin gıda ihtiyaçları kendileri
tarafından belirlenmelidir.

5) Bankalara olan borçları silinmelidir ve
kendilerine yeni krediler verilmelidir.

6) Geçmişte sorunu Ankara'ya taşıyan
muhtarlarımızın başına da gelmemesinin gü-
vencesi devlet yetkilileri tarafından verilmelidir.

Tunceli ve Tunceli halkı yalnız değildir.
Bisler, diğer şehirlerde yaşayan Tunceli
hemşerilerimizin yanındayız. Sonuna kadar
da onlarla birlikte olacağız.

Kendine insanım diyen, kendine demokra-
tim diyen tüm güçleri gücümüzle birleştirmeye
çağırıyoruz.

Devlet yetkililerini çağırıyoruz, Tunceli'de
ki zulümü, vahşeti ve her türlü haksızlığın
son bulmasını sağlamalıdır.

Tunceli'de uygulanan insanlık dışı uygula-
maları protesto etmek ve Tunceli'de günde-
me gelebilecek her türlü anti-demokratik uy-
gulamayı kamuoyuna taşımak için
21.05.1995 tarihinde bir platform oluşturul-
du. Tüm demokratik güçleri platformumuza
destek vermeye çağırıyoruz." denildi.

Bütün girişimler bir kez daha ortaya koydu-
ki, devlet sorunu çözmekten yana değildir.
muhalefette sorunun çözümünden yana değil-
dir. Hepsi kitleleri kandırmaya çalışıyor. Soru-
nun çözümü devlette değil, Demokratik Halk
Devrinde ve Demokratik Halk İktidarında-
dır. ■

Babamı kaçırın devlettir

1994 yılının Ekim ayında fa-
jilet Türk devleti tara-
fından Dersim'e
karşı başlatılan köy yakma, zorla göç ve
toplan imha operasyonunda birçok köy-
lül devlet güçleri tarafından ya katledildi,
yada gözaltı kayıplar listesine eklendi.
8-9 Ekim 1994 günü Sarısalkık Köyü Dü-
rük Mezrası'nda oturan Müslüm Aydın,
askerler tarafından gözaltına alındı ve o
tarihten sonra bir daha görülmedi. 20
Mayıs 1995 günü Ankara'ya gelen Der-
sim'li muhtarlar arasında Müslüm Ay-
dın'ın oğlu Kasım Aydın'da vardı. Kasım
Aydın, devletten babasını istiyordu.
Kendisi ile yaptığımız röportaj okurlar-
mıza sunuyoruz.

Devletin askeri güçlerinin köy-
nünde yönelmesinin altında yatan
neden sizce nedir?

◆ Operasyondan bir süre önce Işıklar
Köyü'nde bir çatışma çıktı. Bu çatışma-
da askerler sağa sola dağılarak kaçtı.
Bir iki gün sonra askerler çevrede arazi
araması yaptı. Evimizin aşağı-yukarı bir
kilometre uzağında TIKKO garilerinin
malzemeleri bulundu. Babamı kaçırma-
ları bundan dolayı olabilir. Tabii bu bir
bahanedir. Bulunan malzeme bir barın-
ak içinde değil, geçici olarak taşların
arasına saklanmış olarak bulundu. Sa-
nırım operasyon bölgesinden çıkarama-
dıkları için bırakmışlar. Büyük bir ihtim-
alle babamı bundan sorumlu tutuyor-
lar. Babamın bu malzemeyle hiç bir ilgisi
yoktur.

Babanızın kaybolmasından son-
ra, herhangi bir yere başvurdu-
nuzmu, başvurduysanız ne oldu?

◆ Başvurduğumuz kurum kalmadı.
Valiliğe, Kaymakamlığa, Başbakanlığa
ve Savcılığa dilekçelerle başvuruda bu-
lunduk. Ancak bir sonuç alamadık. Dev-
letin bütün kurumları bize aynı cevabı
veriyorlar. "Bizde böyle bir şahıs yok."

Size göre babanız kimin elinde-
dir?

◆ Bana göre babam, devletin elinde-
dir. Çünkü babamı alıp götürenin, dev-
letin askerleri olduğunu gören köylüler
var. Hatta kendi sırt çantalarını da baba-
ma taşıttırılmışlar. Babam en son Kara-

oğlan'da askerler arasında görülmüş ve
ondan sonra görülmedi.

Özellikle 1994 sonlarında bilinçli
olarak başlatılan köy yakmalar
ve zorla göçle birlikte, devlet yetkilileri
"köyleri yakan dağdakilerdir"
açıklamalarını yaptılar. Köyleri yakan
kimdir size göre?

◆ Köylerimizi yakan devletin askeri
güçleridir. Bu durumu savcılığa verdiğimiz
dilekçelerde açıkça ifade ettik. Bize
verilen cevapta; "bölgede sürdürülen
operasyonda güvenlik güçlerinin kesin-
likle köy veya ev yakmadığı yapılan in-
celeme sonucu anlaşılmıştır" denildi. Di-
ğer yanda ise yakanın kim olduğunu
tespit edilmesinin mümkün olmadığını
açıkladılar. Bizden adı ve soyismi ile
sanık istiyorlar. Sanık devlettir. Dev-
letin izmi de, soyadı da bellidir. Da-
ha ne istiyorlar.

Bu kadar zulüm, vahşet ve her
türü haksızlığa karşın, nasıl
ayakta kaldınız, geçiminizi nasıl
sağlıyorsunuz?

◆ Biz ortada kalmışız. Geçimimizi
sağlayamıyoruz. Şimdiye kadar ope-
rasyondan kurterdiğimiz bir kaç ke-
çiyi satarak idare ettik. Bu da bitti.
Babamın bankada olan parasını da
alamıyoruz. Zaten bu hukukun şu
aşamada mümkün değildir. Çünkü
resmi kayıtlara göre babam hayattır.
Ancak ortada yoktur. Bu durumda o
parayı da alamıyoruz. Köylerimizi
yakan, oğlanımızı yok eden bu
devlet, bizi ortada sürdürmek için,
bütün bunları bize reva görüyor.

Ankara'ya kendi sorunlarınıza
çözüm bulmak ve babanızı
bulmak için geldiniz. Burada bir
sonuç alamazsanız, bundan son-
ra neler yapacaksınız?

◆ Eğer burada bir sonuç alamazsam,
sorunu Avrupa İnsan Hakları'na götüre-
ceğim. Babam devletin elindedir. Ya
sağdır, ya da öldürmüşlerdir. Her iki du-
rumda da sorumlusu devlettir. Devlet,
bizim tüm zarar- ziyanımızı karşılamak
zorundadır. Kendini bu sorumluluktan
kurtaramaz.

Babanızı aramanızda ve mücadele-
lenizde başarılar dileriz. Bu ko-
nuda sizleri sonuna kadar destekle-
yeceğiz.

◆ Bende yayın hayatınızda başarılar
diliyor ve Ankara'da bize gösterdiğiniz
duyarlılıktan dolayı teşekkür ediyorum. ■

MK 2. olağanüstü toplantısı

Açıklama

AÇIKLAMA: PTY kanalıyla elimize ulaşan TKP(ML)MK-SB imzalı 29 Mayıs 1995 tarihli açıklamayı kamuoyunu bilgilendirdiği için olduğu gibi yayınlıyoruz.

Bilindiği gibi TKP(ML) MK'si 16.11.'94 ile 31.12.'94 tarihleri arasında 2. olağanüstü toplantısını, düşmanın yoğun saldırılarına rağmen, başarıyla gerçekleştirmişti.

MK'mızın 2. olağanüstü toplantısının devam ettiği 45 günlük zaman zarfında, dünyada ve Türkiye'deki durum etraflıca tahlil edilerek MLM bir şekilde yorumlanmıştı. MK'mızın dünya ve Türkiye'deki durum ve olası gelişmelere ilişkin çıkardığı sonuçlar değişik vesileler ve biçimlerle yer yer kamuoyuna açılmış, açıklanmaktadır da...

Bu toplantıda Türkiye'de durum değerlendirilmesi yapılmış, hakim sınıflar cephesi; ekonomik, siyasal, askeri ve diğer açılarından derinlemesine incelenmiş, özellikle düşmanın Maoist partimize topyekün saldırısını gözönüne alarak yeni taktikler belirlenmişti. Bunun yanı sıra hakim sınıfların içinde bulunduğu mevcut ekonomik ve siyasal krizin daha da derinleşeceği sonucuna varılmıştı.

Koza faşist diktatörlüğün şehirlerde izlediği karlı politikası da olağanüstü toplantımızda etraflıca gözden geçirilerek, partimizin şehir örgütlerinin yönelimini duruma uygun bir şekilde belirlemişti.

Türkiye'deki genel durumun yanı sıra, tek tek Gori-la Bölgelerimizde aynı toplantıda, yeni gelişmelerle birlikte bir kez daha tahlil edilerek, bu alanlara ilişkin somut perspektifler üretilmiş ve hayata geçirilmeye çalışılmaktadır.

Halkın Cephesi de bu toplantımızda aynı gündem maddesi dahilindeydi. Hakim sınıfların derinleşen siyasal ve ekonomik krizinin halk üzerindeki muhtemel sonuçları etraflıca ele alınmıştı.

Aynı toplantıda, hakim sınıfların azgınca saldırılarının karşısız kalmayacağı, devrimin dinamikleri tarafından tepkiyle karşılanacağına dikkat çekilerek, bu cephedeki gelişmelerin DHD için iyi olduğu sonucuna varılmıştı.

Partimiz ve yan örgütlerinin durumu bir kez daha gözden geçirilmiş, aksayan yanların düzeltilmesi için yeni konumlandırmalar yapılmıştı.

Düşmanın barbarca saldırıları sonucu meydana gelen tahribatlar tespit edilerek, partiye yeni Aday Üye ve Üye alınarak taze kan aktarılmıştı.

Partimizin geniş kitleler içindeki nefes boruları daha da açılarak kitleselleşmenin yanı sıra, kitle hareketlerine gücümüz oranında önderlik yapmanın acil gerekliliği üzerinde durulmuştu. Yeni duruma uygun çalışma tarzı saptanmış ve güçlerimizin bir kısmı buna göre konumlandırılmıştı.

Ayrıca Gerilla Bölgelerimizden en önemlisi olan Dersim'de, hareket tarzının, düşmanın yönelimi ve halkın durumu özel olarak ele alınmıştı.

Dersim ve çevresindeki halkın sorunları, orman kesimi ve benzer yerel problemler gözden geçirilerek ilgili BK yeni görevlerle donatılmıştı.

Kısaca MK'mızın bu toplantısı tam 10 gündem mad-

desi çerçevesinde 137 kararla sonuçlandırıldı.

Ne var ki, Partimiz ve devrimci kamuoyunu ilgilendiren bölümlerin zamanında açılımını yapamadık.

137 karardan bir kaçını ise, çok soyut ve hayli gecikmiş bir şekilde kısa bir süre önce kamuoyuna açtık.

Örgütsel olmayan ve illegalite kuralı dikkate alınarak Parti ve devrimci kamuoyunu ilgilendiren kararların genişletilerek, zaman aşımına uğratılmadan yayınlanmasını anlayış olarak doğru görüyoruz ve bugüne dek bu anlayışımıza uygun bir pratik izledik.

Yöntemde izlenen bu yanlış tutum (yani, hem zamanında yayınlamamak, hem de genişletmeden, sadece kısa kararları, onun da sadece bir kaçını yayınlamak) parti ve devrimci kamuoyunda yanlış yorumlara neden oldu. Mafya Hizibi ise bunu, mal bulmuş mağribi misali tavırlar içinde demagoji malzemesi olarak kullandı.

Okuduğunuz bu açıklamayı bu zorunluluktan dolayı yayınlamayı gerekli gördük. Umamız bu açıklamalarımız tartışmalara yardımcı olacaktır. Dolayısıyla kararlar da hiç bir demagojiye mahal vermeden yerli yerine oturacaktır.

Önce üzerinde en çok fırtına koparılan 46 nolu kararı inceleyelim. Önemi açısından 46 nolu karar bir kez daha olduğu gibi aynen buraya aktaralım.

"Karar: 46

MK'nın 2. toplantısında aldığı üçüncü karar değerlendirildi. MK'nın OPK delegelerini yargılama ve cezalandırma yetkisi yoktur. Ayrıca MK'nın kendi kendini veya herhangi bir üyesini cezalandırma yetkisi de yoktur. İşlenen suçtu partiye açması ve kararını beklemesi gerekir. Bu durumda parti organı olarak ceza önerisini de sunabilir. Oysa MK, OPK delegelerini yargılamış, bu anlamda OPK'nın ve partinin üstündeymiş gibi davranmış, tüzüğü çiğnemiş, partiye karşı darbecilik yaparak saygısızlık etmiştir. Yapılması gereken, işlediği suç nedeniyle özeleştirii yapmak, kendisini partiye sunmak ve partinin vereceği karara rıza göstermektir.

Partinin bu konuda gösterdiği duyarlılık iyidir ve yürüttüğü eleştiri de doğrudur. Parti üye çoğunluğu

MK kararına itiraz etmiştir. Bu anlamda, söz konusu karar geçerlidir. MK, partinin yürüttüğü eleştiriler sayesinde hatasını görmüştür. Bütün parti üyeleri, OPK'nda söz konusu suçun partiden gizlenmesine oy kullanan delegelere ve MK üyelerine tavır takınmalı ve düşüncelerini ivedilikle MK'ya iletmelidir".

Yani;

1- MK parti iradesine danışmadığı için darbecilik yapmıştır.

2- MK'nın kendi kendini veya herhangi bir üyesini cezalandırma yetkisi yoktur.

3- MK üyeleri hakkında Parti Üyeleri görüş bildirsün.

46 nolu karardan çıkaracağımız belli başlı sonuçlar bunlar.

Tek tek maddelerin açılımını yapmadan önce şu gerçeği teslim edelim.

Hatasına karşı liberal davranmayarak eleştirel yaklaşan MK'mızın bu davranışı son derece öğretici ve eğitici. Aradan geçen uzun bir zaman sürecine rağmen, MK'mız konuyu yeniden açarak, kendi hatalarına karşı amansız davranıp özeleştirii veriyorsa, bu iyidir. İyi olan bu tavrını MK'nın, üst boyuttaki başka bir doğru ile, yani, kendi kendini parti iradesine sunarak-

Yöntemde izlenen bu yanlış tutum (yani, hem de genişletmeden, sadece kısa kararları, onun da sadece bir kaçını yayınlamak) parti ve devrimci kamuoyunda yanlış yorumlara neden oldu. Mafya Hizibi ise bunu, mal bulmuş mağribi misali tavırlar içinde demagoji malzemesi olarak kullandı.

Ancak, M. Hizibi ile birlikte hem partimiz saflarına, özeleştirilerinin kuskusu dugmadık. Ki, daha kısa olmak üzere, toplam baş goldaşu. (Bu konuda daha geniş bir tartışma için Geriye kalan ve partiye parti saflarına

pekiktirmesi daha da iyidir. Marksist bir yaklaşımdır.

MK'mızın bu davranışı proletaryanın eleştiri-özeleştirii mekanizmasının nasıl kullanılacağı konusunda önemli, eğitici-dönüştürücü bir derstir. Ve MK'mızın bu davranış biçimi daha da geliştirilerek yaygın bir anlayış haline getirilmelidir. Bu durum, sadece MK veya herhangi bir parti organı için algılanılmamalı, tek tek bir rölyeri indirgenerek, çalışmalarımızda hatalarımıza karşı amansız olmanın güzel bir örneği olarak bilinçlere kazınmalıdır.

Şimdi 46 nolu karardan çıkardığımız sonuçları açalım.

1- "MK Parti iradesine danışmadığı için darbecilik yapmıştır!"

46 nolu kararda bir darbeden söz ediliyor. Darbe kelimesini gören Mafya Hizibi, boğanın kırmızı tenge olan aşkıyla hemen saldırıya geçerek, ortalığı muazzam bir demagoji ile allak-bullak etmeye çalışıyor. "İşte, darbe yaptıklarını kendileri de itiraf ettiler" diyorlar.

Doğru mu bu peki?

Asla!

Daha önce değişik vesilelerle konuya ilişkin olarak yayınladığımız yazılarda genel düşüncelerimizi teferruathıca anlatmıştık. Bilgilerin tazelenmesi için bir kez daha "Mafya Hizibinin Sefaleti" başlıklı yazının "Darbecilik" alt başlıklı bölümünün incelenmesinde yarar var.

Mafya Hizibinin "darbeden" kastı, parti iktidarını meşru olmayan yollarla ele geçirmektir. Maoistlerin o dönemde (ve hiçbir dönemde) böyle bir derteri olmadı. Ki, o tarihte zaten Maoistler MK'nde ve diğer parti organlarında çoğunluktaydılar. Ayrılık sonrasında ise zaten sadece Maoistler partide kaldı. Bu açıdan bir darbe söz konusu olamaz.

Ayrıca daha iyi anlaşılması için olaya başka bir açıdan daha bakalım. Parti içinde ayrılık yönünde ilk tavrı (ayrılık tavrını) alan Makyavelist Yeni Burjuvalardır. M.Hizibi 14 Nisan'da ayrılık ilan ediyor. Yani örgütsel bağımsızlığını kamuoyuna açıyor. Partimiz olaydan daha sonra haberdar edilmektedir. Bu bağlamda, MK'dan ve bütün parti organlarından örgütsel ve diğer ilişkilerini kesen M. Hizibine karşı zaten darbe anlamında bir davranışta bulunmak mümkün değil. Çünkü partiden ayrılmışlar...

Görüldüğü gibi M. Hizibine karşı objektif olarak, iddia edildiği gibi "darbe yapmanın" şartları yok.

Öyleyse 46. kararda geçen darbe kime karşı yapılmış?

Öyle ya, kararda bir darbeden söz ediliyor. Ve bunun özeleştirisi yapılıyor.

Bu kararda özeleştirii konusu olan darbeci tutum tamamen M. Hizibinin partiden ayrılmasından sonraki döneme ilişkindir. Nedeni ise; MK'nın gelişen olaylarda parti iradesine baş vurmadan karar almasıdır. Yani, bazı hayati derecede önemli konularda parti iradesi yerine, MK'nın organ olarak tavır takınmasını, parti iradesine karşı darbeci bir tutum olarak telakki etmektedir.

Parti kısa kararları üzerine Tavir! Lama!

(yani, hem zamanında yayınlamamak, kararları, onun da sadece bir kaçını yayında yanlış yorumlara neden oldu, magribi misali tavrılar içinde demagoji olarak kullandı.

ket eden iyi niyetli insanların yeniden yaparak katılacaklarından hiçbir zaman süre önce Dersim'de, üçü Parti Üyesi yeniden parti saflarına dönmüşlerdir. açıklamayı ilerde yapacağız.) inanan samimi arkadaşların da beceklerinden eminiz.

Bilindiği gibi MK, iki kongre (veya konferans) arasında en üst parti organıdır. Bu süreçte partinin sevk ve idaresinden birinci dereceden sorumludur. Yönetimde bulunduğu zaman diliminde bazı konular da parti iradesinin kongrede (veya konferansta) kendisine verdiği yetkiyi kongre sonuçlarına göre kullanır ve bu doğrultuda kararlar alır. Ancak, bazı durumlarda yani, hayati derecede önemli herhangi bir konuda şartlar uygunsa kararı parti iradesi ile birlikte almaya çalışır.

M. Hizibinin çıkışından sonraki dönemde böylesine önemli olayları parti olarak yaşadık. Ancak MK, partiye danışması gerektiği konularda, danışmadan bazı kararlar alabilmiştir. Örneğin; MK'nın aynı zamanda deleğe de olan üyelerinin bir kısmı OPK'nda, insanlık suçları olayının partiden gizlenmesi için lehte oy kullanmışlardır. Ama daha sonra durumlarını partiye app, değerlendirmeye tabi tutma yerine kendi kendilerine ceza vermişlerdir. İşte darbecilikten kastedilen bu gibi tutumlardır. Ve burada görüldüğü gibi darbe, -M. Hizibinin ayrılığında sonra- parti iradesine karşı yapılmıştır. Özeleştirisi verilen bu ve benzeri davranışlardır.

Peki, MK'nız bu süreçte bütün önemli kararları aynı olumsuz yöntemle mi alırsınız?

Elbette hayır!

Örneğin; Makyavelist Yeni Burjuva Hizibinin elebaşlarına takınması gereken tavrı, Parti Üyelerine danışarak alırsınız.

Yine bu dönemde, MK'nın değişik nedenlerle boşalan üyeliklerini doldurabilmek için, güçlendirmeye, parti üyelerine sunarak danışarak gitti. Bu ve benzeri kararlar aynı süreçte MK'nızın olumlu yanlarıdır.

2- "MK'nın kendi kendisini veya herhangi bir üyesini cezalandırma yetkisi yoktur"

46 nolu karardan çıkan sonuçlardan ikincisi de bu.

Peki bu neden gerekti ve MK durduğu yerde böyle bir sonuca nasıl vardı?

Nedeni şu:

Yukarıda da belirtildiği üzere, aynı zamanda OPK'nda deleğe de olan bir kısım MK üyesinin, bilinen olayın partiden gizlenmesi lehine oy kullandıklarını yazdık. Bunun üzerine MK, OPK'dan bir süre sonra bu doğrultuda oy kullanmanın yanlış olduğuna gördü. Ve bu yanlışını düzeltilebilmek için, çok samimi bir şekilde hatasını kabullenerek özeleştirisi verdi. Ancak MK, bununla da yetinmeyerek 1994 yılı Mayıs ayında gerçekleştirilmiş olduğu ikinci olağan toplantısında, bu hatasına karşılık, kendi üyelerini ağır ihtar ile cezalandırdı. (46 nolu kararda da geçen ikinci toplantıdaki üçüncü karardan kasıt budur)

Fakat ikinci olağanüstü toplantıda MK, ikinci olağan toplantıdaki kendi kendini cezalandırma yerine parti iradesine güvenin daha uygun ve daha doğru olacağı sonucuna vardı. Böylece önceki tavrının da özeleştirisini vermiş oldu. MK'nın bu toplantıdaki konuya ilişkin tutumunu, proleter hukuk açısından da son derece öğreticidir.

Kısacası MK'nız, darbecilik bir nedenini de bu ara başlık altında izah etmeye çalıştığımız yanlış anlayışlar olarak görmektedir.

Şimdi akla takılan soru şu:

Bütün bunlardan sonra MK, hatasını aşmayı sadece bir özeleştirisi ile mi sınırlı tutuyor?

Bu sorunun yanıtını 46 nolu karardan çıkardığımız üçüncü sonuç maddesinde bulmaya çalışalım.

3- "MK üyeleri hakkında parti üyeleri görüş belirtsin"

M. Hizibinin partiden ayrılmasından sonra MK'nın parti iradesine karşı aldığı bazı tutumların olumsuz olduğunu ve bunun da partiye karşı darbeci bir tavır ifade ettiğini belirtmiştik. Devamla MK'nın bu hatasını görerek düzeltme uğraşı içine girdiğini, bu çabanın birinci adımı olarak özeleştirisi yaptığını vurguladık.

Ancak hatasını düzeltmek için sadece bir özeleştirisi ile yetinmeyen MK'nız, "Bütün parti üyeleri, OPK'nda söz konusu suçun partiden gizlenmesine oy kullanan delegelere ve MK üyelerine tavrı takınmalı, düşüncelerini ivedilikle MK'ya iletmelidirler" (46 nolu karardan) çağrısında bulunmaktadır.

Yani bir anlamda MK, Hizibin çıktığı sürecin başında yapması gerekenleri ancak bu toplantıda yapmaktadır. Kısacası, kendisini çok açık bir şekilde parti iradesine sunmaktadır bu konuda. Böylece parti iradesine karşı içine girmiş olduğu bu konudaki yanlış tutumunu (moda deyim ile darbecilikini) düzeltmektedir.

Hizip başlarına parti saflarına dönmek yasak mı?

Aynı toplantının, yayımlanan kısa sonuçlarının 49 nolu kararında, Hizip başlarının parti saflarına dönebilecekleri belirtilmektedir.

Peki bunun anlamı nedir?

Önce parti saflarından kastedilen nedir ona bakalım.

Buradaki parti saflarından kasıt, parti olmaksızın (yani Parti Üyesi ve Aday Üye olmadan) saflara dönebileceklerdir. Ancak bu elbette, bütün suçlarıyla dönecek ve kabul görecektir anlamına gelmemelidir.

Her şeyden önce M. Hizibinin elebaşları eroin gibi bir insanlık suçunun adli sanıklarıdır. Bu büyük suçun yanı sıra; hizip örgütleyerek önemli oranda komünizmi mücadelesine zarar vermişlerdir. Dolayısıyla, parti saflarına makyavelist olarak değil, onun sormaya dünyasıyla ilişkisini görüp, samimi bir şekilde aşarak ve bunu da pratikte ispatladıktan sonra dönebilirler. Partinin kucaklayacağı, saflarına kabul edeceği böyle insanlardır. Aksi halde hiç bir aklı havada aptal, insanlığa karşı işlenmiş bir cinayetin, komünizme indirilmiş bir darbenin günahlarıyla birlikte, Komünist Partisi saflarında olabileceğini düşünmemelidir.

Bu kararın aksini düşünmek anti-diyalektik bir düşünce tarzı olur.

Çünkü, her şeyin değişim ve dönüşüm içinde olduğunu biliyoruz. Bu diyalektik vazgeçilemez bir kanundur. Ve biz herhangi birileri için, bu asla dönüşmez kaba idealist yaklaşımını benimseyemeyiz.

Bugün parti saflarımızda veya parti içinde ideallerimiz uğruna mücadele edenlerin, sonuna kadar yola devam edeceklerinin garantisini verme aymazlığında bulunabilir miyiz?

Tabii ki hayır!

Yine hataları olan bir insanın, hiç bir şekilde düzelmeyeceğini söyleyebiliriz miyiz?

Tabii ki hayır!

Yine hataları olan bir insanın, hiç bir şekilde düzelmeyeceğini söyleyebilir miyiz?

Elbette, yine hayır!

Değişim diyalektik ABC'sidir.

Bazı kaygılar üzerine

MK'nın yayımlanan kısa kararlarının, özellikle Mafya Hizibine yönelik bölümleri, bazı arkadaşlarda, "acaba Makyavelist Yeni Burjuvalarla birlik mi olacak?" düşüncesini geliştirdi.

Mafya Hizibinin ezilen ve sömürülen insanlara verdiği zarar ortada. Ayrıca, MLM'lerin konuya ilişkin takındıkları ödürsüz tutumu da bilinmektedir. Hiç bir Maoist bu denli büyük bir suç karşı alınmış proleter tavrı karşısında en küçük bir nedamet gaffeti içinde değildir.

Birlik önemli, önemli olduğu kadar da yüce bir sordur. MLM'lerin birlik anlayışı proleter devrimcilerin birliğidir. Ve bugün ülkemizin çeşitli milliyetlerden komünistleri zaten partimizin çatısı altında; ideolojik, siyasi ve örgütsel olarak bir aradadırlar. Partimiz bunun dışında herhangi bir birlik arayışı içinde değildir.

Kaldı ki, M. Hizibi ile MLM partimiz arasında yerin göğe uzaklığı kadar bir farklık vardır.

Ayrıca, tüzüğümüzde de gruplar biçiminde birleşmenin, daha doğrusu, gurupsal olarak katılmanın yasaklandığı bilinmesine rağmen, böyle bir kaygıya sahip olmanın son derece yersiz olduğu açık değil midir?

Ancak, M. Hizibi ile birlikte hareket eden iyi niyetli insanların yeniden partimize saflarına, özeleştirilerini yaparak katılacaklarından hiçbir zaman kuşku duymadık. Ki, daha kısa bir süre önce Dersim'de, üçü Parti Üyesi olmak üzere, toplam beş yoldaşımız yeniden parti saflarına dönmüşlerdir. (Bu konuda daha geniş açıklamayı ilerde yapacağız.) Geriye kalan ve partiye inanan samimi arkadaşların da parti saflarına döneceklerinden eminiz.

Sonuç olarak MK 2. olağanüstü toplantı sonuçlarının çok az bir kısmının yayımlanması, MK'nın mantık silsilesinin kavranmasını engellemiştir. Böylece yayımlanan kısa kararlar, izaha muhtaç duruma getirilmiştir. Dolayısıyla, yayımlandığı şekliyle bazı yanlış yorumlara neden olmuş, kimi gereksiz kaygılara da yol açmıştır.

Bilimelidir ki, partimiz Makyavelist Yeni Burjuva Hizibi ile hiçbir şekilde yarış içinde değildir. Kendimizi bu hiziple de kıyaslamıyoruz. Bu nedenle zaten önemli bir muhatabamız dahi değildirler. Bizler komünist bir parti olmanın sorumluluğu içinde, ulusal ve uluslararası görevlerimizi ifa etme çabasındayız. Bütün parti örgütlerimiz ve sempatizanlarımız da bu bilinci hareket etmelidirler.

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST)
MERKEZ KOMİTESİ-SİYASİ BÜRO

"Birlik" çağrıları, TKP(ML)ye "tövbe coşkusu"nu örtemiyor! -II-

Komünist olmanın günümüzdeki temel kriteri, proletarya biliminin Maoizm'le ulaştığı yeni nitel aşamanın yakalanması, savunulması ve uygulanmasıdır.

Kuru övgüler ötesinde, İşçi Partisi, tamamiyle bu kritere zıt bir dünya görüşü ve konumlanış içindedir.

Kastro, Çavuşesku, Deng Siao Ping, Kim Il Sung yönetimlerini sosyalist ilan eden, Kuzey Kore'yi şaheser bir sosyalizm örneği olarak öve-öve bitiremeyen İşçi Partisi'nin sözde Mao'culuğunun Maoizm'le alakası yoktur. Bu modern revizyonist diktatörlükleri, sosyalizm diye propaganda eden dünya görüşü, proletarya bilimine Mao'nun nitel katkılarının reddidir. Gerçi, Maoizm-revizyonizm saflaşmasında, PDA hiçbir dönem sağlam bir tutuma sahip değildi. Mao'nun lafını etsede, kiblesi revizyonizmdi. İşçi Partisi bu gerçeğin daha cüretkar(!) konuşturulmasıdır. Sormak lazıml. Geçmişte Rus sosyal emperyalizminin koçbaşı olarak ilan ettiğiniz, sosyal faşist dediğiniz Kastro gibi yönetimler nasıl sosyalist oldular? Ortayolcu olarak değerlendirdiğiniz Küba ve Romanya'yı sosyalist kılan ne? Perinçek'lerin, heyet görüşmeleri ve gezi notlarıyla bayraklaştırdığı bu sözde sosyalist kalelerin nemanem şeyler olduklarını Maoist'ler çok iyi bilmektedirler.

Ve yine bilmekteyizlerki, Perinçek'çi sosyalizm anlayışı, Üç Dünya Teorisi kaynaklıdır. Geçmişte Rusya, şimdi hangi çıkarlar temelinde olduğuna bakmaksızın ABD'ye tutum almak İşçi Partisi açısından sosyalist olmak için yeterlidir. Komünist'ler bu tutumlara karşı kayıtsız değildirler. Politik arenada güçlerin çelişkileri-mevzilenişleri-çatışmalarının analizi, düşman kamp içerisindeki çelişkilerin de titizlikle ortaya konulması, baş ve diğer düşmanlar arasında ayırım yapılması, okun sivri ucunun baş düşmanlara yöneltilmesi ayrı bir şey, modern revizyonistleri sosyalist diye yuturmak, revizyonizm ile Maoizm arasındaki kesin ayırım çizgisini bulanlaştırmak ve kuyrukçuluk başka bir şeydir. Teori-siyaset, strateji-taktik alanındaki ilişkileri ve siyaseli teorinin, güncelini genel, taktiği stratejinin, özeli programın yönlendirmesine rağmen bunlar birebir aynı şeyler değildirler. Maoist'ler bunun bilincindedirler. Ama Maoist'ler aynı zamanda, pragmatist felsefe zemininde yükselen, revizyonist teorinin yönlendirdiği sınıf işbirlikçi siyasellerinde, çizginde bilincindedirler.

Perinçek'in Küba savunuculuğu, Kore hayranlığı, geçmişteki anti-Kruşçev-Brejnev sözde tutumunun çürüklüğünün ispatıdır. İdeolojik olarak revizyonizmden köklü olarak kopamayan bazı siyasal tutum alışlar sağlıklı olamazlar.

Maoist temelde değil, Üç Dünya'cı zemindeki Kruşçev karşıtlığının değeri yoktur.

Burjuva dünya görüşünün bir biçimini ifade eden Kruşçevcilğe, burjuva dünya görüşünün bir başka biçimiyle, İşçi Partisi örneğindeki Deng Siao Ping tarzıyla karşı çıkmak, aynı cephenin kendi içerisindeki didişmesidir. PDA, Aydınlik karakterli sözde Brejnev-Kruşçev düşmanlığının Brejnevci sosyalizm (!) hayranlığı biçiminde boyvermesi bizim için hiçe şaşırtıcı değildir. On adet dünya görüşü yoktur. İki dünya görüşü vardır. Proleter dünya görüşü ve karşıt burjuva dünya görüşü.

Aydınlik dün, bugünde Maoizm'in yanında yer almaz. Her Maoist sempati, sosyalizmde parti ve devlet iktidarının revizyonizm tarafından ele geçirilmesinin, burjuvazinin iktidarı anlamına geldiğini bilir.

İdeolojik-siyasi çizginin tayin edici önemi ve iktidarın kilit mesele olduğu ögüdüdü, Maoist'ler Başkan Mao'dan çok iyi öğrenmişlerdir.

Kapitalizmden komünizme bir geçiş toplumu olan sosyalizmde revizyonizmin iktidarı ele geçirmesi, sınıfsız topluma gidişin önünü kesmektir. Kısacası bir karşı devrimdir. Proletarya, devrimi komünizme kadar devam ettirmek için (Sosyalizmde) proletarya diktatörlüğüne ihtiyaç duyar. Revizyonizm, komünizme götürmenin değil, sosyalizm toprağında mevcudiyetini sürdüren eskinin çıkarlarının temsilidir. Anlaşılar, sahte kızıl bayrak sallayan yeni burjuvazinin iktidarına Aydınlik tav olmaktadır. Aksi halde, sosyalist dediği ülkelerdeki modern revizyonist diktatörlükleri neden silayıp, pullasınki?

Parti ve devlet iktidarını elde tutan revizyonistler gerçeğine rağmen, bu ülkeleri sosyalist ilan etmek, Mao'dan hiçmi hiç öğrenmemektir.

Sermayenin adına özelleştirme dediği projelerine

karşı, yine onun başka biçimli araçları olan KİT'lerini sosyalizm aşkıyla (!) göklere çıkaran Aydınlik çizgisi biçimciliğin muhteşem bir örneğidir. Ama bu aşk, klasik burjuvazi yerine yeni burjuvaziye bayramlık aşkıdır. Yiğınların baskı ve sömürü altında tutulup, tutulmadığına bakmaksızın sözde kamu mülkiyeti ve sosyalist etiketli burjuva diktatörlükler idealist biçimcilikle sosyalizm olarak gösterilmektedir. Bu ülkelerde, kitlelerin yönetimden tümenden dışlanmış, mülkiyetin efendisi değil ondan uzaklaştırılmış, komünizm doğrultusundaki seferberlikleri yeni burjuvazinin karşı devrim barikatıyla önlenmesi gerçeği bas-bas bağırmaktadır. Revizyonizmin, komünizme yürüyüşün aracı olmadığı açıksa, onların iktidar olduğu ülkelerde sosyalizm neyin nesil? Sosyalizmi devam ettiren, komünizme yürüyen, sosyalist revizyonistlerde Aydınlikçilerin icadı!

"Sovyet tipi siyasi iktidar biçimine gelince, onun bir gerçek haline gelmesi Lenin'i çok sevindirmişti, onu işçilerin, köylülerin ve askerlerin paha biçilmez bir eseri, proletarya diktatörlüğünün yeni bir biçimi olarak tanımladı. Bununla birlikte, Lenin, o zamanlar bu siyasi iktidar biçiminin işçiler, köylüler ve askerler tarafından kullanılabilirliği gibi, aynı zamanda burjuvazi tarafından kullanılabilirliği de kullanılabileceğini göremedi. Böylelikle, bugünkü Sovyet, Lenin'in Sovyet'ten Kruşçev'in Sovyetine dönüştürüldü" demektedir Mao. Kısacası sorun; kumandada doğru bir çizginin ve proletaryanın iktidar olup olmadığı, sosyalizm ve komünizme yönelik yönelimmediği, devrimci proleter bir öncü önderliğinde kitlelerin iktidarlarını icra edip etmedikleri ve dünyayı komünizm doğrultusunda dönüştürme mücadelesine seferber edilip edilmedikleri sorunudur..

Aydınlik açısından bunların hiçbir değeri yoktur. Etiket ve biçim herşey, diğerleri hiç birşey.. Bu anlayışa göre, Libya-Suriye-Irak neden sosyalist olmasın ki!.. Adları ve mülkiyet biçimlerinde asılı duran etiket, Aydınlikçıların sosyalizm tarifine şahane bir şekilde uymaktadır. Emekçilerin çıkarlarını temsil edip etmemenin, dünya görüşünün ne önemi var?

Maoist'ler içerikle biçimin birliğini savunurlar. Biçim önemsizdir demiyoruz. Onu doğru bir içerik yönlendirmeli, içerik biçimde de kendisini ifade etmeli, araçlar amaca uygun olmalıdır. Çin'de Mao önderliğinde uygulanan devrimci komiteler, proletarya diktatörlüğü ilanının, proletarya iktidarı altında devrimi devam ettirmek için yiğınları seferber etmenin en sağlıklı biçimleridirler. Komünist partisi yönlendireceği yiğınların iktidar olma ve ekonomiyi kontrol etmede bu biçimlerin önemi aşikardır.

Bilindiği gibi, sosyalizm sınıfsız ve burjuvazisiz değildir. Bu geçiş toplumunun tüm dönemi boyunca proletarya-burjuvazi kavgası devam etmektedir ve nihai olarak henüz kimin kazandığı belli değildir. Proletarya diktatörlüğü bu kavgada toplumun komünizme ulaştırılmasının anahtarıdır. Onsun, sosyalizm olmaz. Ne vakti için Aydınlikcasında oluyor. Aydınlik, Maoizm'in proletarya diktatörlüğü altında devrimi devam ettirme öğretisine, Kore-Küba tahlillerindeki pozisyonuyla karşı çıkmanın yanısıra, proletarya diktatörlüğünün, sosyalizmin olmazsa olmaz koşulu gerçeğindedir reddediyor. Kilit sorun olan iktidara konan revizyonistlere rağmen Kore-Küba devletlerini proletarya devleti, iktisadi-siyasi yapılarını sosyalizm olarak selamlıyor.

Sosyalizmde tehlikenin esasını oluşturan yeni burjuvalara karşı uyanıklığı bir kenara bırakalım, bunların iktidarını alkışlıyor. Maoizm'in sosyalizm de geriye dönüşleri açıklayan ve Aydınlik'ın sosyalist dediği ülkeler nezdinde somut olarak gösterilen ve doğruluğu pratikçe ispatlanmış bilimsel öğretisi, Mao'culuk maskesiyle reddedilmektedir. Büyük Proleter Kültür Devrimine tümenden cephe alınmaktadır. "Hayır öyle değil" diyeceklerse, yakalarına yapışmak lazım. Söylersiniz, Küba'nın-Çin'in Kruşçev, Brejnev kim? Kastro ve Deng Siao Ping'ler değil mi? Kültür Devrimi, kapitalist yolu tufan bu otorite sahiplerini yıkmak, toplumu komünizm doğrultusunda dönüştürmek, temel sorun olan dünya görüşünü değiştirmek değildir? Eğer böyleyse; bu devrimin hedeflerini sosyalist göstermekle kimin safındasınız? Herhalde Maoizmin değil! Çin'ci-Kore'ci-Küba'cı sosyalizm anlayışlarıyla Aydınlik'ın ispat ettiği, sosyalizm de Büyük Proleter Kültür Devrimleriyle, iktidarın tekrar-tekrar fethedilmesi, toplumun komünizm için sürekli devrimleştirilmesi değil, tersidir. Mülkiyet ilişkilerinin sosyalist dönüşümü gerçek anlamda bir toplumsallaşma ile eşitlenemez. Sosyalizm

de yiğınlar adına, mülkiyet kontrol eden proletarya partisi ve devletidir. Ust yapının canalıcı önemi bu noktada dahada kavranabilir..

İktidarın revizyonistlerce ele geçirilmesi, mülkiyetin kontrolünün burjuvazi tarafından gasbedilmesidir. Böyle bir durumda, sözde kamu mülkiyeti biçimi; Bürokrat burjuvazi, yani revizyonist parti katmanları açısından aranıp bulunamayacak bir nimet olur.

Ve bu nimet sayesinde, yeni burjuvazinin tekeli dahada pekiştiği gibi, emekçilerin baskı ve sömürü altında tutulması çok daha insafsız bir hal alır.

Mao'nun sosyalizmde üst yapı meselesine çok daha fazla dikkat çekmesi boşuna değildi. Ama bunlar, İşçi Particilerin hiçte umurunda değildir.

"Etiket ve biçim sosyalizm görünüşünde isterse taştan olsun, başlanımızı üzerlerinde yerleri var" anlayışına götüren anti Maoizm'dir.

Bu dünya görüşüyle İşçi Partisi önceli TKP, bir darbe ile Çin'de iktidarı ele geçiren Hua Qua Feng-Deng Siao-Ping kliğini desteklemişti. Maoist proleter devrimci çizginin bayrakları Çiang Çing ve yoldaşlarını "dörtlü çete" gibi suçlamalarla karalamış, Büyük Proleter Kültür Devrimine saldırmayı marifet bilmişlerdi. Mao'ya karşı Liu Şiao Şi'lerin yolunda yürüyerek, Deng Siao-Ping'lerle aynı cephede yer alarak Maoizm'in kızıl güzergahına saldırmak komünist olmaktadır?

İşçi Partisi ve "Silaha Sarılmamalıdır" Türküsü:

Devrimci Durum, Mücadele ve Örgütlenme Biçimleri, Strateji-Taktik, Kitle Çizgisi gibi konularda, İşçi Partisi, liberal burjuva, reformist-tasfiyeci bir güzergah çizmektedir. Bu durumu, temsil ettiği sınıfın çıkarları ve bunun yol açtığı düşünce tarzına uygundur. Sorun, kişisel-kötü niyet ve tesadüf değildir, sınıf bakış açısıdır.

İşçi Partisi milli burjuva bakış açısı, kitleler derken, kendi sosyal tabanını oluşturan sınıf ruhunu, istemlerini, siyasetini konuşmaktadır. Bu sosyal tabanın ruh hali, nabızı, işçi sınıfı ve yoksul köylülüğünde genel özelliği olarak sunulmaktadır. Kitlelerin ileri, orta-geri ayırımı, lafın ötesinde yapılmamakta, yekpare bir bütün olarak sunmanın yanısıra, en geri kesiminin vaziyeti, objektif durum değerlendirilmesi adına ortaya konulmaktadır. Liberal burjuva politika böylece kitleler mazeretliyle kabul edilir kılımmak istenmektedir. Kendi sınıfının ruh halini ileri kitlelerin sırtına yıgan bu bakış açısı, en geri olana kapılma zemininde yükselen teorisiyle Maoist'lerin sözümona ne denli subjektif, servensiyel olduklarını ispat uğraşına girmiştir. Evet, Maoist'ler ileri-orta-geri bölge-kitle ayırımı yapmadan ülke çapında genel bir kitle ruh hali tarzı, kuyrukçu-vasat bir çizgiyi reddederler. Bundan ötürü bize ne kadar rüyacı-serüveniçi dersene azdır.. Dünya görüşlerimiz farklıdır. Mevcut düzen içerisinde, onun kabul ettiği sınırlar çerçevesinde yaptığımız büyük ve realist siyaset, bize yabancıdır. Doğru söylüyorsunuz; burjuvazinin sınıf karakterleri gereği tasavvur edemeyeceği rüyalar görüyor, çok çok ileri gidiyoruz..

Ülkemizde köylü gerilla savaşının objektif-maddi koşulları, Maoist sınıf tahlili ve Maoist dedektörle dinamiklerin taranmasından çıkan bir gerçekliktir, zoraki bir icat değil... Bu gerçekliğin dayanması gereken sosyal tabana birinci derecede yönelmek, siyasetin tesbiti ve uygulanmasında bunları temel almak, Maoizm'in devrimci-ihtilalci kitle çizgisinin direktifidir.

İdeolojik-siyasi çizgisi, uzlaşmacı, yalpalayan milli burjuva sosyal tabana göre şekillenen İşçi Partisi'nin bu direktife uymaması kadar doğal bir şey yoktur.

Her çizgi, kendi sosyal tabanını arar ve onun aracılığıyla pratiğe gider.

Kişisel bir kusur, basit bir korkaklık-cesaret meselesi değil, Aydınlik çizgisi; geri kitlelerin bilincine, sosyal tabanlarının sınıf özelliklerine, dünya görüşlerine uygundur. Sorun bu sınıfları tanımadır...

İşçi sınıfı ve devrimci kitlelerin savaşımını burjuva liberalizmine uydurma, illegal örgütlenme aleyhtarlığına götüren bu sınıftır.

Her komünizm sempati, iktidarın silahlı ele geçirilmesi ve siyasal mücadelesinin en üst biçimi olarak, meselenin savaşla çözülmesinin devrimin temel görevi olduğunu ve bunun evrenselliğini bilir. Bu anlayışın zerrisi Aydınlik'ta var mı? Böyle bir görevin aracı derme-çatma legal örgütler olabilir mi?

Evet demek, devrim açısından cinayettir. Böyle bir cinayetin sonuçlarını, 12 Eylül pratiği ile devrimci kitleler yaşadılar.

Sağlam-ilegal parti örgütlenmesi, devrimin başarısı, proletaryanın bağımsız-siyasal örgütlenmesinin ve sürekliliğinin korunmasının vazgeçilmez silahıdır. Gizlilik keyfi değil, devrimin ihtiyaçlarının dayattığı zorunlu bir örgütlenme ilkesidir.

Bazı bireylerin "habis arzuları" değil, tarihsel bir dönemin ürünü olarak açıklanması gereken, bizim sosyal şoven ve tasfiyecilerimizin beslediği kaynaklar Maoist'lerin malumudur. Sınıf karakterleri gereği, emperyalist-gerici saldırganlık karşısında çıkış yolu bulamama, panik ve sistemi arzularında yer edinme...

Bazı yanan "eski solcu" grup ve kişilerin, "Yeni Dünya Düzeni" ile Boyner'lerin, Özalların yanında nefes almalarını hep birlikte gördük... Sözde bunlarla arasına ayırım çizgisi çekiyor görüldüğü gibi İŞÇİ Partisi, Kemalist Cumhuriyet kazanımları için Ecevit, Baykal, Soysal, Karayalçın gibi hakim sınıf kükleriyle beraber-ortak siyasal yapma projeleriyle, aynı ortak ideolojik temelden kopmadığını bizzat ispat etmektedir. 12 Eylül saldırısı, mülk sahibi sınıftan (küçük-orta v.b.) kararsızlığını daha da pekiştirdi. Bu maddi temel üzerinde yükselen, legal tasfiyeci, liberal burjuva siyasetle, TKP(ML)'ye sözümlerine hatalarını göstermeye çalışanlara söylemek istiyoruz ki, Maoist'ler bildiği gibi savaşmaya devam edeceklerdir. Kautsky'nin sosyal yurtseverliğiyle, emperyalistlerin ve uşaklarının bir bölümüyle sözde devrime yürüyen oportünizm-revizyonizm ve sosyal şovenizmin Maoizm'e taban tabana zıt güzergahına hayır!

Maoizm'in rehberliğindeki Kaypakaya çizgisinin ihtilalci-devrimci pratiğini, "silahlara sarılmamalıydılar" yabancıları olmadığımız türküsüyle seslendirmek, geri bilinçlere hoş gelebilir, ama liberal öğütlerin "ibret alın" bağırmasını devrimci kitlelerin dikkate almaya yaraktı.

"Oportünist geniş işçiler Partisi" değil, Maoizm'le donanmış ve işçi sınıfının kumaylarını bağında toplayan illegal parti devrimin silahıdır.

A.Kılıç ve Mercan'ın sorunu, yazılarında çok açık bir şekilde ortaya koydukları gibi, bir dönemin somut durum değerlendirmesi ve izlenen taktik siyasal çizgi değil (bu konudaki eleştiriler de yanlış) Maoizm ve Kaypakaya güzergahının reddidir. TKP(ML)'nin doğuşunun Türkiye devrimi ve hizmetinde olduğu dünya devrimi açısından taşıdığı büyük tarihsel ve ideolojik mahiyetin, hatalı dünya görüşünden ötürü anlaşılmasının yanısıra, 12 Mart'taki devrimci-ihilalci çıkışta topa tutulmaktadır. Geleneksel pasifist çizginin 50 yıllık hakimiyetine vurulan neşterin, devrimci kitleleri sevkendiren ve 12 Mart sonrası güçlü devrimci yükselişte oynadığı ciddi rol sabitken, "keşke yapılmısaydı" biçimli karşılanması hangi sınıf bakışı ve dürtülerinin ürünüdür? Bu bakış ve dürtülerle, 1973'lerden itibaren geçmişe saldına geçen akımların, 12 Eylül'ün ilk günlerinde nasıl yelkenleri indir-diklerine yine hep beraber şahit olduk... Eksiklik zayıflıklardan öğrenme değil, devrimci ihu öldürme operasyonu biçimindeki reformist-sağcı rüzgarla şekillenmiş yapıların, 12 Eylül'deki iflasları sanki bilinmiyormuşçasına gıpta edilecek siyaset olarak sunulmasına kanakacak bir Maoist olamaz, olmamalıdır. Ve çıkış olarak gösterilen, İŞÇİ Partisi'nin önceli TKP'nin, Kaypakaya'ya Kılıç ve Mercanvari eleştirileri ve sözde öğrendikleri tecrübeleriyle ifade edilen çizginin hali işler acısı durumdadır. Sıkıyönetimin, NATO'nun, faşist Türk devleti ve ordusunun desteklenmesi, darbeci generallerin alkışlanması!

TKP İddianame ve sorgusundan bir pasaj herşeyi yeterince anlatıyor.

"Devlet Teröre karşı mücadelede Aydınlık'tan yararlanmıştı. Birçok yetkili bu gerçeği belirtmiş ve Aydınlık'a sık sık başvurmuştu." (İddianame Sorgu sf. 166.)

"Partimiz Orduyu parçalamak bir yana, orduyu düşman ilan edenlerin adreslerini göstermiştir." (Ağ'den aktaran Sosyalist Birlik S. 1. sf. 59.)

Böyle alıntılar fazlasıyla mevcut, uzatmaya gerek yok... Vurgulanmak istenen, Kılıç ve Mercan'ların umut gördükleri içindir ki, saflarında yer aldıkları İŞÇİ Partisi gerçeğidir... Bu gerçeğe, TKP'nin cilalanıp, İŞÇİ Partisi olarak sunulmasından başka birşey değildir.

Burjuva-liberal söylem, TKP(ML)'nin kuruluş dönemindeki, Dünya ve Türkiye durumunun doğru tahlilinden de doğası gereği uzaktır.

Tartıştığımız, sözkonusu dönemde eksikliklerimizin olup olmadığı değil, sağcı-burjuva liberal yaklaşımla dönemin objektifliğini tersyüz edilerek, kara bir tablo biçiminde sunulmasıdır. Karşıtların birliği ve mücadelesini, evrenin temel kanunu olan ani sıçramaları kavramaktan uzak, ekonomist, tedrici birikim teorisyenleri, o dönemin gericiliğini stratejik olarak abartarak koyuyor, ama alternatifini değil. Dönemin

Dünya ve Türkiye'si hiçte onların gömek istedikleri gibi değildi. 70'li yılların başının Türkiye'sinde kabaran işçi köylü, öğrenci gençlik dalgası, 15-16 Haziranlarla oldukça ileri bir seviyeyi yakalamıştı.

Ege'de, Trakya'da ve Türkiye Kürdistanı'ndaki yoksul köylü hareketleri, ABD protestoları zemininde yükselen kitle hareketleri neyin nesiydi? Devrim için elverişsiz bir durum mu? Devrimin fırtına merkezleri sömürge, yarı-sömürge ülkeler olan Asya-Afrika, Latin Amerika'da kabaran devrimci dalga, Vietnam-Kamboçya-Laos-Hindistan-Endonezya gibi somut örneklerle rağmen nasıl görmezden gelinebilir?

Büyük Proleter Kültür Devriminin dünyayı sarsan etkilerinin yankısı Avrupa'da da etkiliydi. Fransa ve Almanya'daki kitle hareketinin emperyalistleri köşeye sıkıştıran gerçeği, dönemin dünyasının bir özelliği değil miydi? Peki bunlar, Mercan'ların söylediği gibi objektif durumun devrim için elverişsizliğini anıltıyor? Durum, elbette düz bir rota seyri izlemiyordu. 1970'lerin ortalarında Türkiye'deki yükselişin aksine dünyada devrimci dalgada bir düşüş gerçeği vardı. Perinçek'leri; halk yerine, Deng Siao Ping'lerde aradığı yeni müttefikler projesine zorlamada objektif koşulların hiç rol oynamadığı, hele hele Proleter Dünya Devriminin ileri kalesi olan ÇHC'nin revizyonistlerce ele geçirilmesinin hiç etkisi olmadığı söylenemez... Sağlam bir teorik bakış açısına sahip olmayanlar, böyle çalkantılarda rotayı tümden yaşırma baskısı altında kendilerini bulurlar. Buldular ve daha kötü savruldu. Bu savruluşla, dünya ve Türkiye ne doğru yorumlanabilir, nede değiştirilmesi takatine sahip olunabilirdi. Zaten olanda buydu. TIKP revizyonizminin Deng Siao Ping tarzlı pekişmesiydi...

Devrimci Durum Ve İŞÇİ Partisi

İŞÇİ Partisi'nin yayın organı Teori dergisindeki, "Ayakları" konulu yazısında Perinçek, Türkiye tarihinde sadece iki dönem, biri 1908 Meşrutiyet, diğer Kurtuluş Savaşı konjoktüründe devrimci durumun olduğu saptamasını yapıyor, başka hiçbir dönem böyle bir durum olmadığı görüşünü savunuyor. Bu bakış açısı devrimci durumun yanlış ele alınmasıdır.

Devrimci duruma yol açan temel, ekonomik-politik buhrandır. Bu buhranın, ezen-ezilen sınıfları sarsar şekilde kendisini ortaya koymasındır. Özünde ekonomik-politik buhran olarak tanımlanabilecek devrimci durum kendisini, bazı başlıca belirtiler ya da sonuçlarla ortaya koyar. Ekonomik-politik buhranın sonucu olan bu belirtiler, yönetenlerin yönetememeleri, yönetilenlerin eskisi gibi yönetilmek istememeleri ve bunların bir ifadesi olan yığınların "bağımsız-tarihsel eylemi"dir. Ülkemiz gerçeği ekonomik-politik buhranın ve bunların ifade ettiğimiz sonuçlarında göstermektedir. Geçirici, kısa bazı istikrar dönemleri olsada, Türkiye'nin ekonomik-siyasi yapısının yapısal özelliği ekonomik-politik buhrandır. Emperyalizme bağımlı Türkiye gibi ülkelerde, zayıf karakterleri gereği egemen güçlerin sömürsü-baskısı daha azdır. Ekonomik-siyasi-tarihsel-toplumsal koşullar bu ülkelerde emperyalizmin uşağı sınıfların devlet iktidarının zorunlu biçimi olan faşizme yol açmaktadır. Emperyalizme bağımlı ekonomik-siyasi yapı, bu ülkelerdeki kriz gerçeğinin temel nedendir. Genel yapı, egemenlere istikrarlı bir yönetim şansı tanımamaktadır. Aynı şekilde, ekonomik-siyasi yapının bir sonucu olarak kitlelerin daha yoğun maruz kaldıkları vahşi baskı ve talan, düzen aleyhtarı bir muhalefette önemli bir faktör olmaktadır.

Ekonomik-siyasi buhran yaşanmış ve şimdide yaşanan Türkiye'nin gerçeğidir.

Aydınlik sayfalarında bol miktarda, "Kriz-Buhran" değerlendirmeleri yapılmaktadır. Ve hatta şimdi, Türkiye'deki durum değerlendirmesini "Kaos" olarak tanımlamaktadırlar. Demekki sorun, telaffuz edilen sözcüklerle çözülmüyor.

Kavram başka şeydir. Ve durumu doğru yorumlama ve dönüştürme, Maoizm olmadan, olmuyor. Marksizm-Leninizm-Maoizm'e sahip olunsaydı, Lenin'in devrimci duruma ilişkin Basel manifestosuna atıfta bulunarak yaptığı şu saptama kavranabilirdi...

"Manifesto kısaca 'ekonomik-politik buhran' diye nitelendiği bir devrim durumunun ortaya çıkacağını sandı. Böyle bir durum ortaya çıktı mı? Elbette çıktı" (Lenin, Proleter Devrimi ve Dönük Kautsky)

Kautsky gibi II. Enternasyonalciler I. Dünya savaşındaki emperyalist burjuvaziye teslimiyetlerini, Basel Manifestosu'nun devrimci durum öngörüsünün yanlış çıktığı gibi savlarla maskeleyemeye çalışıyorlardı. Suçu, kitlelere yıkıyorlardı.

İŞÇİ Partisi'nin yaptığı ne?. Türkiye'nin gerçeği olan ve yükselen devrimci duruma yok deyip, reformist-tasfiyeci çizgisini aklamak.

Gerçeğin Maoistçe yorumlanıp, değiştirilmesi için yapılan bilinçli müdahaleyi, "maceracılık" olarak

değerelemek.. Kılıç ve Mercan'ın TKP(ML) değerlendirmelerinde aynı içeriklidir.

Diğer bir meselode, temel ve bunun yolaçtığı sonuçların kanıtlanması, tepe tak lak edilmek istenmesidir. Aydınlik, sonuçlardan gelerek meseleyi izah etmeye çalışıyor. Devrimci durumun, yani ekonomik-politik buhranın sonuçları olan yukarıda sıraladığımız üç belirtiyi temelini yerine koyuyor. Şüphesiz bu masumane bir kavrayışsızlık değildir. Zira, devrimci durum ekonomik-politik buhran olarak doğru bir şekilde ortaya konulduğunda legalist-parlamentaris çizginin yutulması zorlaşacaktır. Maoist'lerin, mücadele-örgüt biçimleri ve diğer tüm konulardaki doğru çizgisi karşısında tutunulamayacaktır. Tutunamamaktadırlarda.

Maoist'ler zemini olmadan, hiçbir dayatmanın sonucu görmeyeceği, toplumsal koşulların keyfi yorumlanarak denetim altına alınıp-dönüştürülemeyeceğini bilirler. İŞÇİ Partisi'nin anlattığı bu değil, kaba ekonomist-mekanik evrimci, tedrici birikimci yaklaşımla, gerçeğin sağcı, öznelci yorumlanması ile devrimci durumun reddidir. İŞÇİ Partisine göre, devrimci durum, devrimin gerçekleştirildiği-siyasal iktidarın ele geçirildiği andır. Objektif bir olgu olan devrimci durum, İŞÇİ Partisi'nin yaklaşımıyla ayaklanma planının hayata geçirilmesi için düğmeye basıldığı an olarak ele alınmaktadır.

Emperyalist-kapitalist ülkelerle, emperyalizme bağımlı ülkeler gerçeğini bir ve aynı şekilde telakki eden İŞÇİ Partisi, dogmatizmin dikalesi bir konumlanış içindedir.

Açıkta ki, bugün emperyalist ülkelerde bir devrimci durum yoktur. Zira, mevcut durumda bu ülkelerde ekonomik, politik buhran olarak adlandırılacak bir atmosfer sözkonusu değildir. Sorunları nisbeten artsada, sıkıntısız olmasalarda, buraların mevcut gerçeği budur. Ekonomik, politik buhran bu ülkelerde devrevi olarak görülen bir olgudur. Sürekli bir kriz durumu yoktur.

Genel ayaklanma stratejisi böyle bir duruma müdahalenin yoludur. Sömürge, yarı-sömürgelede durum tersidir. Ekonomik politik kriz, bazen alçalma yükselme doğrultusu gösterebilir ve bazen geçici istikrar dönemleri ortaya çıksada, bu ülkelerin genel özelliğidir. Yaşanılanların ve şimdide yaşadıklarımızın gösterdikleri bunlardır. Objektif durum değerlendirilmesi ve taktik dersi verenlerin fikirlerinde yaşam yoktur. Yaşadığımız pratik bunların çizdiği statik duran tabloya hiç benzemiyor. Diyalektik bakıştan kopukluk, evrimci yüzeysel yaklaşıma kazığı çakıp durmakta, yükselen ve kazanacak olan halk savaş stratejisini reddetmektedir. Nisbeten durağan, Marks'ın deyimıyla kaplumbağa adımıyla ilerleyen emperyalist ülkeler atmosferindeki devrim kavgasının stratejisi, kasırgaların koptuğu sömürge, yarı sömürge yarı-feodal ülkelere dayatılmaktadır. Basmakalıplılık budur.

Evet doğrudur, Teori-pratiğin sorunlarına cevap veriyorsa anlamlıdır. Devrimci pratik faaliyetin koşullarını ve ona bilinçli müdahalesinin yolunu kavrayamayan teori hiçtir. Buradan strateji ve taktiğin önemi çıkar. Toplumun tüm sınıflarının karşılıklı ilişkisi analizi ve sağlam bir sentezle hayata müdahale eden uzak olan adeta bas-bas ne olur beni yakan diye bağırın sistemin buhranını göremeyip, maceracılığın reddi adına, reformcu onarımlarla siyaset yapanlar Türkiye'de yaşamıyorlar. Haşa! Bunların genel ayaklanma stratejisi diye bir derteride yoktur. Gaziosmanpaşa ve Nurupe'ler değil, onların siyasetlerine Şevket Yılmazlar gereklidir...

Her bir ülkedeki mücadelede, ekonomik-siyasi-kültürel yapıyı, nüfusun milli birleşimini ve hatta dinsel özellikleri hesaba katmayan, karşı devrime karşı mücadelenin her bir ülkede izlediği kendine özgü yolu anlayamayan, somutun kendine has özelliklerini açığa çıkaramayan siyaset Maoist değildir.

Strateji veya taktikleri, yıldızlara bakarak uydurular anti Maoist'lerdir. İktisadi-siyasi yapısı dengesiz, çözülmemiş köylü sorunlarıyla yüz-yüze bir durum gösterdiği, kırların gericiliğinin yumuşak kamını oluşturduğu, çelişkilerin köylü bölgelerde çok daha keskinleştiği ekonomik-siyasi-sosyal genel yapıya rağmen Halk Savaşı Stratejisini reddederler, gerçeklerin değil, falcıların ögüdüne aymaktadırlar. Böylelerinin taktikleride, stratejileri gibi koftur.

Maoist'ler, genel formüllerin tekrarıyla her bir somut dönemin koşullarının ortaya konulamayacağı, stratejinin yönlendiriciliğinde taktik önderliğin gerçekleştirilemeyeceğini savunurlar. Ters, Maoist çizgiyi bir eylem kalavuzu olarak ele almamakla eşanlamlıdır. Teori genel ve esas yanları ortaya koyan yürüyüşün her bir somut dönemine önderlik yapan bir meşaledir. Bu meşalenin yol göstericiliğinde, her somut döneme stratejiye bağlı taktik önderlikte müdahale edilemezse, siyaset sakat kalır.

Mevzilerimizi güçlendirelim, gazete ve

dergilerimizi kurumlaştıralım

deleye tutuşmak, geleceği, umudu ve özgürlüğü burjuvazinin sultası altından devrimle sökiüp almak, ileri ateş hattında yürümek anlamına gelmektedir. P. Sesi, Ö. Partizan ve P. Gençlik, dağların, fabrikaların, geçeköndü emekçilerinin, umudun, aydınlanmanın ve özgürlüğün sesi olarak bu ileri ateş hattında daha emin adımlarla yürümeye cüret ve cesarete sahiptir. Bu cesaretiniz her şeyden önce, sahip olduğumuz Marksizm-Leninizm-Maoizmin bilimsel özünden, geniş emekçi kitlelere olan sonsuz güvenimizden, dağların ve fabrikaların yaratıcı, dönüştürücü gücünden ileri gelmektedir.

Şimdi bu mevzilerimizi daha da güçlendirmeli, kurumlaştırmalı, mücadelede daha etkili bir hale getirmeliyiz. Bu aynı zamanda, burjuvazinin sesimize yönelik kısıma, susturma çabasını boşa çıkarma amacımızı da bir gerçeklik haline getirecektir.

Bu konuda öncelikle kendi zaatlarımıza yönelmeliyiz. Gazete ve dergilerimizin önemini gereği gibi kavradığımızı söyleyemeyiz. Bu kavrayışsızlık bizi güçten düşürmekte kurumlaşmamızı ve etkili hale gelmemizi sekteye uğratmaktadır. Dolayısıyla bu zaatlarımızdan süratle

sağlayacağı anlamına gelir. Dolayısıyla bir yandan doğru fikirlerimizi geniş kitleler içerisinde yaymamız, öte yandan faşizmin baskı çemberini kırmamız pekala mümkün olacaktır.

Çoğu kez kendi etkinlik ve etkinliklerimizi kitlelere gereği gibi ulaştırıp, propagandasını yapmamaktayız. Bu durum, kendi kendimize sansür uyguladığımız anlamına gelmektedir.

Yine faşist diktatörlük ve onun çeşitli kurumları yayınlarımızı ciddi bir darbegaza sokarak bu açıdan da baskı altına alıp yıkma uğratmak istemektedir. Bujuvazinin baskı çemberinin bir halkasını da bu oluşturmaktadır. Bizim sırtımızı dayadığımız ne bir holding, ne bir tekel, ne de karantlı ilişkilerimiz vardır. Son derece sınırlı mali imkanlarımızı zorlayıp, okurlarımıza, emekçilere dayanarak bu sıkıntıyı aşmaya çalışıyoruz. Dolayısıyla, bu alanda özellikle kendi hatalarımızdan (yayın ödemelerinin düzenli olarak ve zamanında yayınevimize ulaştırılmamasından) ciddi oranda sıkıntılar çekmekteyiz. İkili, fedakar ve tutarlı bir çalışma çizgisi tutturarak bu sorunu aşmak zorundayız. Yayın paralarının zamanında ve düzenli olarak yayınevimize ulaştırılmamasının hiç bir haklı gerekçesi olmaz. Çalışma alanımızı genişletmemiz, mevcut bürolarımızı, yeni alanlarda açacağımız bürolarla güçlendirmemiz insan malzemesi ve maddi olanaklarımızla doğrudan ilgilidir. Örneğin Avrupadaki okurlarımız özellikle teknik alt yapıyı sağlamlaştırmamızda ve maddi sıkıntılarımızı aşmamızda birçok yönüyle çok daha ciddi katkılar sunabilirler.

Halkımızın dilinde "taşınma suyla değirmen dönmeyiz" diye yerinde bir deyim var. Gerçekten de çalışmalarımızın kalıcılığında, mevzilerimizin kendi ayakları üzerinde durabilmelerinde ve sonuçta bunlara tümünü kapsayacak şekilde bir kurumlaşmayı gerçekleştirmede, bu deyim büyük değer verilmelidir. Kalıcı, geleceği olan bir çalışma ancak ve ancak kurumlaşma ile sağlanabilir.

Yayınevimiz ve bünyesindeki gazete ve dergilerimiz bu amaca uygun olarak kurumlaşmalı ve kendi ayakları üzerinde durabilir hale gelmek kararındadır. Bu amaçla, bir önceki sayımızda "okurlarımıza" başlığı altında bir çağrı da yayınladık. Yüzlerce abone ve bağış makbuzu hazırlayarak bölgelere ilettilik. Şimdi görev bölgelerdeki temsilci arkadaşlarımızla ve okurlarımıza düşmektedir. Bir kampanya şeklinde ve belli bir zaman dilimini kapsayacak tarzda sürecek olan bu faaliyetimizi ciddi ve titiz bir çalışma ile ele alıp sonuçlandırmalıyız. Zamana yayılıp, etkisizleşmesine izin vermemeliyiz. Lenin yoldaşın deyişimiyle "halk, deneylere dayanarak sana inanmıştır ki, kendisine özgürlük vaad edilmesinde yeterli değildir. Bu özgürlüğü elde edecek kuvvetin de ortada olması gerekir." Evet biz de kuvvetlerimizi, mevzilerimizi bu mücadelede ve halkın hizmetine daha güçlü olarak sokmalı, somut, kalıcı ve güven verici hale getirmeliyiz. Abone bularak, bağışta bulunarak yayın organlarımızı halka ışık taşıyan, yol gösteren güçlü kolektif kurumlar haline getirmeliyiz. Halka, bu alanda da ciddi bir kuvvet olduğumuzu göstermeli ve güvenini kazanmalıyız ■

Şimdi mücadelesinde ilerlemek için kazanılmış mevzilerin güçlendirilmesi ve yeni mevziler yaratılarak, bu mevzilerin herkes açısından görülebilir bir somutlukla iş yapar hale gelmesi bir zorunluluktur.

Devrimci proletarya, burjuvazinin sömürü ve zulüm dünyasına karşı mücadelesini ancak örgütle, kurumlara ve mücadelelenin hizmetindeki diğer araçlarla sürdürebilir. Doğru bir ideolojik ve siyasal program ve bu programın icrası için seçilmiş doğru araçlar devrimi ilerletmenin, geleceği kazanmanın anahtarlarıdır. Dolayısıyla yaratmış olduğumuz değerleri korumak, güçlendirmek önemli bir devrimci görev olarak karşımıza çıkmaktadır.

Yayınevimizin bünyesindeki gazete ve dergilerimiz emekçi, özveriyle, fedakarlıklarla yaratılmış önemli değerlerimizdir. Geline aşamada onların daha da güçlendirilmesi, kendi ayakları üzerinde duran kurumlar haline getirilmesi gerekmektedir. Uzun ve çetin mücadele tarihimiz, sarfettığımız emekler ve mücadelesinin ihtiyaçları dikkate alındığında basın-yayın ve propaganda alanında hala ciddi yetersizliklerimizin olduğunu rahatlıkla tesbit edebiliriz. Sorunları çözmenin ve devrimci tarzda bir gelişme sağlamanın ilk koşullarından biri, sorunlarımızı doğru tesbit etmektir.

Basın-yayın alanı, mücadelesinin önemli alanlarından biridir. Doğru fikirlerin kitlelere taşınması, yine bu fikirlerin geniş emekçi kesimleri içerisinde ajitasyon ve propagandasının yapılarak maddi güce dönüştürülmesi, geleceği ve özgürlüğü kazanma mücadelesinin başkanı açısından bir zorunluluktur.

Burjuvazi ve onun gerici-faşist kurumları devrimci yurtsever ve sosyalist basına karşı yoğun bir saldırı ve sindirme hareketi içerisinde. Yayın organlarımız burjuvazinin bu saldırısını her alanda yaşamakta ve militan bir karşı koyuşla göğüslemeye çalışmaktadır. Gözaltıları, büro baskınları, okurlarımız üzerinde estiren terörü bir yana bırakacak olursak, bugüne dek yayımlanabilen gazete ve dergilerimizin tüm sayılarının toplatılarak, "yargı"ya konu edilmiş olması bile, karşı karşıya olduğumuz saldırganlığın boyutunu kavramak açısından yeterli fikirleri vermektedir.

Biz, Altıncağ yayıncılık bünyesindeki P.Sesi, Öncü Partizan ve P. Gençlik gazete ve dergileri olarak, faşist diktatörlüğün bu saldırganlığına asla bir yakınlık, sızlanma konusu olarak ele almadık. Her saldırıya karşı militan bir karşı koyuşu, Partizanca bir karşı duruşu kendimize ilke edindik.

Faşist baskı ve saldırıların sesimizi boğmaya çalıştığı okurlarımıza tecavüz edildiği, yazışmaları müdürümüzün tutuklandığı, her sayımızın toplatıldığı bir ortamda "Geri Kalmak Yok, Susmak Asla..." alt başlığını logomuzla olarak, tavımızı açık ve net olarak ortaya koyduk. Bu kararı tutumumuz faşist Türk hakim sınıflarını daha da korkuttu. Onların korkularının artması iyidir. Onların korku kayraklarını daha da büyütülmeliyiz. Buna

ancak, daha çok güçlenip kurumlaşarak başarabiliriz. Bu amaçla olanaklarımızı daha çok harekete geçirmeli, sahip olduğumuz olanakları daha aktif hale getirmeliyiz.

Bugün ülkemizde kıran kırana bir mücadele sürmektedir. Ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin üzerine kanla-barutla yürüyen ve geleceğini tümüyle bu teröre bağlayan hakim sınıflar, daha çok tüketimi yaşamakta, mafyalaşmakta ve çürümektedir. Bu çürümeye, bir yandan hakim sınıfları artan bir hızla birbirine düşürürken, öte yandan geniş emekçi kesimlerin düzensiz ümidini kasmalarına ve yeni arayışlara yönelmelerine vesile olmaktadır. Faşist Türk devleti, büyük oranda şovenizmi, dinsel gericiği, milli-

yetçilliği, bencilliği, yirticiliği pompalayarak, arayışa yönelen kitlelerin karşısına çıkmakta ve üretilmiş bu "alternatiflerle" onları düzen sınırları içerisinde tutmaya çalışmaktadır. İşte tam da böylesi bir ortamda, Demokratik Halk Devrimi ve bunun döneme ilişkin özgün taktiklerini bir seçenek olarak kitlelere sunmada büyük bir sorumluluğa sahip olduğumuzun bilincindeyiz.

Yine bugün, emekçilerin devrim ve sosyalizm davası dünya çapında burjuvazinin yoğun bir şekilde ideolojik, siyasal, kültürel, ahlaki saldırısıyla yüz yüzedir. Dünyamızın ve ülkemizin en sıradan gerçekleri bile burjuvazinin elinde adeta oyuncaklaşmakta, tanınmaz hale getirilmekte, bu vesileyle kitlelerin bilinci bulandırılmaktadır.

Burjuvazi, sahip olduğu tüm olanaklarıyla, doğrudan ya da dolaylı bir şekilde, dünyanın gerçek sahibi geniş emekçi yığınlarının baskından, sömürüden, haksız savaşlardan, doğanın ve insanın yıkımından kurtulma ümidine, yani devrim ve sosyalizm davasına karşı barbar ve vahşi bir saldırı sürdürmektedir. İnsanın insan tarafından sömürülmesinin ve bu sömürü vesilesiyle oluşturulmuş olan tüm gerici egemen ilişkiler sisteminin "ebediliğini", emekçilerin buna "mahkum" olduğunu propaganda etmektedir. Emperyalistlerin ve onların uşaklarının bu dayatmalarına boyun eğmeyen, emekçiler için biçilen bu kara kadere yitip sahiplerinin suratlarına çarpan mücadele odaklarının üzerine kanla-barutla yürünmekte, sesleri kısılmaya, boğulmaya çalışılmaktadır.

Tam da böylesi bir ortamda, burjuvazi ve onun çeşitli uzantısıyla her alanda amansız bir müca-

uzaklaşmalı, emek, fedakarlık ve özveriyle yarattığımız kurumlarımıza ve kurumlaşmaya gereken önemi vermeliyiz.

Yıkmak için mücadele ettiğimiz devrim ve sahiplerinin, basın-yayın ve propaganda alanına verdikleri önemin üzerinde uzun uzun durmayı gereksiz görüyoruz. Bu durum herkes açısından yeterince açıktır. En azından huradan öğrenmesini bilmeliyiz.

Bir çoğumuz, çevremizde gelişen olaylarla ilgili belge, resim, haber yapma ve gazeteye ulaştırma gereğini duymuyoruz, ya da bu görevi üstün körü yapmaya çalışıyoruz. Oysa gazete ve dergilerimiz, her olayı kendi bakış açımızla değerlendirerek, ulaştığı sonuçları kolektife maledip kitlelere ulaştırmayı kendine görev bilmektedir. Bizim çok geniş ve hayatın her alanından haber-yorum aktaran, belgeler sunan bir muhabir ağımız neden olmasın? Yine, faşist diktatörlüğün toplama, yasaklama kararlarından kurtulabilen yayınlarımız, dağıtım tekelinin ambargo ve engellemeleriyle karşılaşmakta, kitlelere gereği gibi ulaşamamaktadır. Faşist diktatörlüğün bu baskı çemberini kırmada etkili olabilecek bir dağıtım ağına neden sahip olmamalıyız? Her okurumuzun kendisi ile birlikte bir başka okur bulduğunu düşünelim. Bu; gazete ve dergilerimizin trajında çok ciddi bir artış

Maoist kültür - sanat cephesi

Yüz Çiçek açsın Kültür Merkezi

güçlü etkiler bırakacak, öz-biçim diyalektik iyi kurulumuş üslubu, çizimleri ve ana teması kolayca anlaşılır. Sıradanlaşma ve basitleşmeye düşmeksiz yaratılan estetik üretimi hedeflenen bir araç olarak ele alınması gerekliliğini düşünüyoruz.

YÇKM etkinlikleri, kapsamı dolduran zenginlik ve yoğunlukta mıdır?

◆ Her şeyin kurgusunda ve hareketinde diyalektik aranmalıdır. Bir anda hız kazanan herhangi bir madde yada çekici gücü/milnata-tize etkisi ne olursa olsun, bir anda belli bir yoğunluğu yakalayabilen kütle yapısı gösterilemez. YÇKM'nin varlık sürecinde asıl olan bu işleve hizmet edecek temel taşların yaratılması ve hazırlık dönemi olarak kavranmalıdır. Biz yola çıkarken MLM ekolü olarak zengin bir birikimi sindirme ve yansıtmaya yetilerini inşa eden, bunları aynı anda yaşayan kadrolaşmayı hedefledik. Bu süreçteki deneyimler, çarlık eğitimi sürecinin tamamlanması/stajı olarak kavranmalıdır. Alan çok geniş, görevler ağırdır. Pratik içerisinde derinleşme ve gelişmesine bir gelişme olacaktır. Esas olan üretimi yaygın bir kesime taşımak, üretmek, üreten unsuru çoğaltmak hedefidir.

Bu pratik içerisinde, yaygınlaşmaya aslan payını verirken derinleşmeyi üvey evlat yerine koymaksızın ama ikinci çocuk olduğunu dikkate alarak gözlemeliyiz.

Bu denli geniş çerçeveye kaplayan bir mücadele alanını YÇKM olarak kucaklamak olası mı?

◆ Biz emeklevení bir bebeğe tomruk taşımak amacında değiliz. Bebeğin serpilip, gelişmesine şans tanımak anlayışındayız. Bu süreçtir felsefenin, politikasının, savaş ve yaşamı örgütlenme sanatının, yaratıcılığın zirvesinde olan Mao ZEDUNG bu tür durumlar için muhataplarına küpe olacak bir söz sarfetmiştir. "Basitten kamagajı"... Özelle ve sonuç olarak sizin sorunuzun yanıtını YÇKM'ler zinciri yaratacaktır. Bu hedef işe koşullarımızda, öncelikle emek, ağır bedeller ve belli bir maddi birikimi göze almayı gerektiren pahalı ama değereceği tartışma götürmez ütopyadır.

Geçen süreç bir önsözmüdür, yoksa dile getirdiğiniz hedefe uzanan, o uzun yürüyüşün içindedir mi?

◆ Bizim yaşam romanımız kurgulandığı süreçten başlayan önsözü, ana öyküsü ve finali kapsayan bitmeyecek bir uzun yürüyüşür. Bu anlamda on aylık yaşam dilimi, emeği/bedelleri ve birikimiyle beraber bu sürecin çok değerli kilometre taşlarıdır.

Geçen süreci pratik boyutuyla özetlerseniz ortaya nasıl bir tablo çıkarabilirdiniz?

◆ Çok rahatlıkla amatör bir tablo çıkarılabilecektir. Çünkü Maoist ekolü olarak, doğru bir perspektife sahip olmamıza karşın, perspektifin özümlemesi ve yaşama yeniden daha yüksek üretim olarak dönüşümü bir ölçüde zaman sorunuydu. Ancak bizim faaliyet değerlendirmemiz sürecinde sıkı bir eleştirden geçmemizin gerekliliği ortaya çıktı. Bunlara geçmeden mevcut faaliyetçiler için, alanda, pratikte tecrübesizlik çok ciddi bir eksiklik ve yavaşlatıcı etken olduğunu belirtmeliyiz. Yine de plansız çalışma ya da yeterli düzeyde ayrımlandırılmış bir genel çalışma planını üretilmemiş olmak bize kimi yanlışlarda tattırdı. Sonuçta kadrolaşma hedefimizde, olması gereken yerin çok gerisinde düştük. Doğal olarak bu konularımıza hızımız olumsuz etkeledi.

Faaliyetlerimizin iki temel aygıtından biri olan dinletipanelgösteri türü etkinliklere ağırlık verirken, ki bu dahi bir ölçüde yüzeysel kalmıştı. Hakim olması gereken atölye çalışması son derece yetersiz kalmış ve

yanlış idari yaklaşımlar sonucu mevcut üretim ünitelerinin kimi zaafa uğramıştır.

Sorunun açılması için, açtığımız her düzeyde ve aşamada iki buçuk aylık eleştiri kampanyası sonucu eksik ve hatalarımızı bilince çıkarmış, süreci kitleyi kapsayan bir fi-nalle noktalar, muhasebe ve yeni dönem programının ana hatlarını olgunlaştırmış olduk. Önderlik yöntemleri, yönetim tekniği, üretimin daha üst düzeyde kolektivizasyonu ve genel perspektif ışığındaki planlamaların yaşamı bulması için gerekli mekanizmaları oluşturmayı gerçekleştirdik. Bugün YÇKM yeni yapılanması, yönetim ve üretim tekniği ile hedeflerine ulaşmaya yakınlaşmıştır.

Biraz daha somutlarsak iyi olur. Örneğin bu özeleştirici süreçten hangi kararlarla çıktınız?

◆ Öncelikle "Kitlelerden Kitlelere" anlayışımızın yaşamı bulacağı, anket ve sistemli toplantılar yapma kararımız var. Bu tür çalışmayı kitleyi üretim sürecimize bir şekilde katmak, üretmek olarak son derece yararlı buluyoruz.

YÇKM'nin tüm faaliyetlerinin projelendirildiği komisyonlar ve genel kararların oluşturulacağı Kültür-Sanat kurseyi ilk adımlarımız içindedir.

YÇKM yeni yapılanmasında işbölümü ve paylaşımı esas alan bir konumu kazanmıştır bu süreçte.

Ayrıca biz her şeyin en iyisini biliriz tarzı doğruları kendinden menkul kibiri bir mantık verme, sistemi hedef alan belli noktalarda temel paylaşımlarımız olan, kimi sanat ve kültür faaliyetçilerimizde herhangi bir komplekse kapılmadan bu sürece katma anlayışına sahibiz. Önce karakterli Kültür-Sanat anlayışımızın temelinde MLM bulunmasına karşın, diğer halk kesimlerinin ürettiği ileri değerlere yer verme, bunlardan yararlı olanı alma, geri olanı eleştirisinden kaçınmama çizgisinde bir ilişki biçimi yakalama çabamızdayız. Ve bunun ürünlerini de alıyoruz.

Yeni dönem programınıza aldığınız etkinlikler nelerdir?

◆ Bir yıllık faaliyetimizi kapsayan genel bir planlama içinde ele aldığımız etkinlikleri aç daldaki toplayabiliriz.

Dinletigösteripaneler... Felsefe, Edebiyat, dil ve politika konulu bir dizi dersler ve kurslar

Kurslar, atölye çalışmalarımız kapsamında olan etkinliklerimizdir ve yeni dönem kavgalarını oluşturulduğu ağır basan yan haline getirmeyi istiyoruz.

Şimdilik bağlama, gitar, halkoyunları, resim ve fotoğrafçılık konularında bir program oluşturduk.

Mekan içi faaliyetle sınırlı bir çalışma ve etkinlik anlayışını edilgen ve darlaştıran çizgi olarak olumsuzluyoruz.

Üretim kapasitemiz, mekan dışı etkinliklere de uygundur ve bu nedenle başta Haziran ayı içinde piknik tarzında bir kır gezintisi ve Temmuz ayı içinde YÇKM 1.Yıl şenliği olarak bir gece düzenleme hedefindeyiz.

Ayrıca Temmuz sonu için mekana yönelik tadilat ve bir fırsatla 15 günlük bir YÇKM yaz kampı düşünüyoruz.

Mekan üzerinde ne tür bir değişim düşünüyorsunuz. Sadece mevcut üzerindeki düzenlemeler mi yoksa mekan büyütmek mi?

◆ Gönüllüde yatan aslan, mevcut mekanı aşmak iki katlı bir YÇKM haline gelmektir. Eğer bu olanak doğarsa

bir kabi tümüyle atölye çalışması için, diğer kabi gösteri alanı olarak düzenleme isteğindedir.

Bildiğimiz kadarıyla YÇKM'de üretim yapan iki temel birim var. Grup MUNZUR ve YÇ TİYATROSU. Bu birimlerin dışında yeni bir çalışma var mı?

◆ Evet, birincisi müzik konusunda, farklı tarzda bir çalışma olarak Yüz Çiçek Komosu hedefledik. Şu anda ön çalışması bitmiş durumda ve yakın bir tarihte temel kadrosu ve repertuar ile etkinliklerde kitle ile tanışacaklardır.

İkincisi, Kültür-Sanat zemininde yazın ürünlerini kapsayan bir dergi hazırlığındayız. KÜLTÜR-SANATTA YÜZ ÇİÇEK DOĞMAK ÜZERE diyebiliriz.

YÇKM'nin önüne somut olarak koyduğu faaliyet planı ve hedefleri gerçekten sevindirici nitelikte. Ancak İstanbul'a yanıt veren bir kurum olarak algılanma riskini nasıl aşacaksınız?

◆ Önce bir yanlışlamayı düzelteyim. YÇKM salt bir İstanbul kurumu olarak algılanamaz. Aynı perspektif ve özdeş programıyla faaliyet yürüten Avusturya YÇKM ve YÇKM'nin ülke içinde, İzmir, Ankara, Me-sin gibi kentlere yönelik şubeler ve İstanbul içi temsilcilikler açma hedefleriyle muhatap kitleyi ve sınırlarını geniş tutma mantığını dikkate alırsak bu tür bir risk söz konusu değildir.

Son olarak sormadan geçmeyeceğim bir nokta var. Dikkatimi çekiyor. KM'nin adı ilk anları bir Tiyatro topluluğu, koro ve aynı adla bir dergi planlıyorsunuz. Neden Yüz Çiçek adında bu kadar ısrarlısınız?

◆ Bizim açımızdan yapılan işle arın uyumu önem taşıyor. Yüz Çiçek adına karakter kazandıran anlayış üzerinde durmaksızın buna yanıt vermek olanaklı değil. Bu yanıtta, ancak birinci şahıstan aktarılarak en etkili konumunu bulur inancındayız.

Bu inanca Sözü Başkan Mao'ya bırakalım.

"Yüz çiçek yan yana açsın yüz düşünce akımı birbirleriyle yarışsın siyasal ülkemizde sanatın ve bilimin gelişip ilerlemesi ve sosyalist bir kültürün serpilip boy atması amacıyla saptanmıştır.

Sanat alanında farklı biçimler ve üsluplar özgürce gelişmeli, bilim alanında farklı akımlar özgürce yarışmalıdır. Kanımızca, belirli bir sanat üslubu ya da düşünce akımını idari önlemlere dayanarak zorla benimsetmek ya da yasaklamak sanat ve bilimin gelişmesini köstekler. Sanat ve bilim alanlarında neyin doğru neyin yanlış olduğu, kestirilip atılarak değil, sanat ve bilim çevrelerinde özgürce tartışılarak ve bu alanlarda pratik çalışmalar yapılarak çözümlenmelidir.

Dolayısıyla, sanat ve bilim alanlarında neyin doğru, neyin yanlış olduğu konusunda titiz davranmak, özgürce tartışmayı desteklemek ve acele kararlardan kaçınmak gerekir. Bu tutumun sanat ve bilimin gelişmesini kolaylaştıracağı inancındayız."

Gerçekleştirdiğiniz röportaj için nezdinizde kurumunuza teşekkür ederiz.

◆ Bizim sesimizi geniş kitleye taşıma olanağı verdiğiniz için biz teşekkür ederiz. ■

Halkın kültür-sanat ve edebiyatının geliştilmesinde partizanca bir adım olarak 24 Temmuz 1994 yılında açılan ve bugüne kadar aralıksız olarak faaliyet yürüten Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi (YÇKM)'nin faaliyetlerine yönelik temsilcileriyle yaptığımız görüşmeyi YÇKM'yi daha yakından tanımamın bir fırsatı olacağı düşüncesiyle siz okurlarımıza sunuyoruz.

Partizan Sesi: Yaklaşık bir yıl bular bir süreçte kültür-sanat kurumu olarak faaliyet yürütüyorsunuz. Sınıfsal içeriğiniz ve halka yönelik tercihinizin dikkat çekici olduğunu gözlemliyoruz. Bu konuda öze yaklaşımınız ve tavrınızı ortaya koyar mısınız?

Yüz çiçek Açsın Kültür Merkezi: Öncelikle faaliyet yürüttüğümüz alanın toplumsal bir varlık olarak insanlar için taşıdığı önemin altı belirgin olarak çizilmek durumundadır. İnsanlığın toplumsal maddi-manevi üretiminde kendisini oluşturan KÜLTÜR ve bu toplumun üretiminin estetik ifade kazandığı nokta olarak SANAT; insanlığın geleceğe yönelik uzun yürüyüşünde, tüm tarihsel süreç için den süzülüp gelen ileriye dönük dinamizm kazandıran birikime sahip olmaktır; yani geleceğin özgür, sınıfsız-sömürsüz toplumu yaratmada olmazsa olmaz değerlerdir.

Tarih içinde süzülüp gelen ileriçi öğelerle bugün şekillendirmek yaratmak ve yama geçişi hazırlayan bir beşik olarak konumlandırmak, kültür-sanat alanının yeniden üretimini başarabilen proletarya, eskiyi yıkı yeniyi inşa et eyleminde tahrip gücü muazzam bir silaha, son derece kaynagıncı yeteneği olan örgüt olmasına ve muazzam yaratıcılığa sahip olacaktır. Proletarya özlü kültürel yoğunlaşmanın ve sanat üretiminin, siyasal dönüştürücü ve yığın örgütleyici, yeniyi inşa edici rolünün Büyük Proleter Kültür Devriminde somut olarak tanıklığını yaşadık. İçinden geçtiğimiz sürecin demokratik karakterine denk bir çizgide yoğunlaşmanın yeni halk kültürü ve halk sanatının proleter içten kazandınlarak üst düzeyde her yeniden üretimi bize devrimin harcı olacak bir materyal sağlayacaktır. Bu noktada Çin Devriminin şanlı öncüsü ÇKP ve usta önder Mao'nun pratik tutumu, perspektifi ve çin devrimindeki sonuçları ile ilham verici klavuz bir tecrübedir. Sonuç olarak MAO Zedung ustanın tavsiye ettiği gibi iki şeye ihtiyacımız var: Halk Ordusu ve Kültür Ordusu... İlki röportajın direkt konusu değildir. Ancak milyonları kucaklayan bir kültür ordusu yaratma zorunluluğunuz demokratik devrim planımızın önemli bir temel taşı ve devrim mücadelemize ruh taşıyacak, proletarya ideolojisinin geniş halk yığınları içinde hegemonya kurmasını sağlayacak önemli unsurdur.

Bu anlayış çerçevesinde YÇKM olarak ne tür bir misyon yükleniyorsunuz?

◆ Biz son derece zorlu ve emek isteyen bir alanda, ilk olmanın sorumluluğu ve heyecanıyla kendimizi bir buzkıran olarak niteliyoruz. Klavuz olma çabası içindeyiz. Sonuçta bu alanda, yapılabilecek birçok dalı içeren-üretim iyi bir mutlağı, iyi bir arka planı ve vitrini olma göreviyle karşı karşıyayız ve halkın elinde çok değerli bir araç olarak işlevini yerine getirmesi uğraşındayız.

YÇKM'yi bu olgular içinde nasıl veya ne türden bir araç olarak kavriyorsunuz?

YÇKM-Kültür-Sanat alanı; belli bakış açısı, örgütlenme mantığı ve kurumsallaşma (kadrolaşma, uzmanlaşma)'yı dayatır. Aynı zamanda işe yaşam takibinde, çarpıcı bir şekilde örnek yansımalar olduğunda, kitleler üzerinde

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya coşkuyla anıldı

ALMANYA

20 Mayıs 1995'te Frankfurt Höchst Boksporthalle'ye akan yüz Yollar, Kaypakkaya posterleri ile donatılmış otobüslerle daha hareketli.

Faşist Diktatörlük tarafından katledilisinin 22. yılında Kaypakkaya'nın ölümünün 22. yılını anma gecesinde de bayrak başta. Geceye katılan 8000'i aşkın kişi, Kaypakkaya bayrağı ile ayaktaydı. Salon proletarya biliminin ustaları, Marksizm-Leninizm-Maoizm'in silahı TKP(ML)'nin şehitleri ve Deniz, Mahir, Hüseyin gibi devrim şehitlerinin resimleriyle, gecenin görkemli içeriğini yansıtan bir biçimde ayaktaydı. Önder İbrahim'in portresi, kurucusu olduğu TKP(ML) ve Halk Ordusu TİKKO'nun bayrakları halk bir gururla yük-

sekiyordu. Ve anma gecesi saygı duruşu ile başlıyordu. Saygı duruşu sırasında, anma gecesi programının tüm detanıkları, Grup Munzur, Partizan Ozanlar, Ferhat Tunç, Grup Kızılarmak, Ankara Birlik Tiyatrosu salnede 18 Mayıs marşı ile Kaypakkaya'yı selam-

lıyorlardı. Kitleler de ayakta. Sonra, açılış konuşması... Kaypakkaya güzergahının ideolojik, tarihsel önemi, yaşanan Dünya ve Türkiye gerçekleri ve çıkış yolunu konu alan konuş-

madan sonra sıra Partizan Ozanlara geliyordu. Komünist devrimci kavga şairleri ve marşlarda Partizan Ozanlar salon-

daki kitlelerle coşkuyla birleşiyorlardı. Ardından Ozan Ali Askeri Kızılözler-Nurbaki Vartnik'in ölümüne anısı, Ali Askeri'nin türkileriyle birkez daha haykırıyordu. Ve Grup Munzur!...

Proleter Dünya Devriminin Türkiye-Türkiye Kürdistan'daki müfrezesinin, Munzur Kağar dağlarında parıldayan Kızıl Siyasi Hükümetler için Köylü Gerilla Savaşı şipierlerinin coşkusu, Dağda şehir varoluşlarında, zindan-

dan da ve işkence terapistlerindeki Partizan haykırışının sesi oluyordu Grup Munzur... Grup Kızılarmak, başı damanlı Munzur'a yürüyen İbrahim'in, Kandıralarda düşmanı dize getiren Manuelilerin türkileriyle salona ayağa kaldırıyordu. Kızılarmak, devrimin durdurulmaz yüzyüzyetinin, halkın acısı, kavgası ve çığlığının sesi oluyordu.

Ferhat Tunç ve Orkestrası ile, coşku doruğa çıkmış... Ferhat Tunç türkülerinde partizan yine ayaktaydı... Türküler, emekçi halklarımızın, Kürt ulusu ve azınlıkların yaşama, feriyadı ve özendileriydi... 8000'i aşkın kiile uyumlu bir koco gibi sanatçılara eşlik ediyor, öcücünün sloganlarını haykırıyordu... Geceye katılan Ayhan Uzala, gözaltında kayıpların bir halkası olan Ayşenur Şimşek ve Hasan Ocak'ın Faşist Diktatörlüğün kapıdan gücü olan kontregerilla tarafından alçakça katledilmesini knayan, devletin gözaltında kaybetme politikasına desifre eden, Türk hakim sınıflarının sürdürdüğü hukuz savaş ve buna karşı mücadele görevlerini konu alan bir konuşma yaptı. Gözaltında kaybedilmek istenen Uzala için dün ayakta olan kitleler şimdi ona, katlanmada görme ile yine ayaktaydılar...

Türkiye ve yurtdışı temsilcilikleri ve diğer devrimci örgüt ve basında mesajlar ulaştı...

Gece de sıra, Ankara Birlik Tiyatrosu'nun büyük fedakarlık, özveri ve yoğun bir emekle hazırladığı Kaypakkaya'nın hayatı ve mücadelesini konu alan ve Grup Kızılarmak, Grup Munzur'un da birizat görev aldıkları tiyatro'ya geldi...

Ancak teknik cihazlar, anma gecesinde bu lesinin icrasını mümkün kılmadı. Şüphesiz bu tertip komitesinin bir hatasıydı. Programı icra edecek tüm araçlar, doğru bir yaklaşım ve titiz profesyonel bir hazırlıkla ele alınmalıydı.

Genelde olumlu bir faaliyet sürdürülmüştü. Kolektif bir çabayla ve geceye katılan tüm sanatçıların fikirlerinin merkezileştirilmesi temelinde olumlu bir program yaratılmıştı... Ancak bu sağlıklı yaklaşım, teknik cihaz sonunun ele alınmasında yeterince sözkonusu değildi.

Ankara Birlik Tiyatrosu, Kaypakkaya'nın hayatı ve mücadelesini konu alan oyunu sadece yurtdışında değil, Türkiye'de de oynatılmasını ilah ederek sahnedan ayrıldı.

Söz konusu olan basit bir konser değil, Kaypakkaya'yı anma ve ölümsüz fikirlerini yaygınlaştırma gecesiydi. Geceye katılan devrimci sanatçılar sadece programı icra etmekle yetinmiyor, gecenin tüm işlerine katkıda bulunuyorlardı... Salonun düzenlenmesinden salone yapımına, temize-likten taşınmaya kadar herşeye emeklerini katıyorlardı... Kaki sandalye taşıyan, kaka temizlikle uğraşan Grup Kızılarmak'tan İbrahim'in ve diğer grup elemanlarının özveri-lik çabaları saygıya değerdi.

Gece faaliyetlerimiz sadece gece anından ilaahet değildi. Gece den önce Tertip Komitesi ve Mayıs Yürütme Komite'leri önderliğinde güçlü bir kitle seferberliği sağlandı. Onbinlerce alış bildiri çağrı ile Avrupa donatıldı. Çıkarılan bülten doğrultusunda yapılan kitle toplantılarıyla canlı bir siyasi atmosfer yaratıldı. Yüzü aşkın komite bu siyasi seferberlikte görev aldı... Sürdürülebilir canlı bir kitle faaliyetiyle, yeni ilişkiler yaratıldı. Geceye seferber edilen kitle katılma bu olumlu faaliyetin sonucuydu.

Ve öncünün kuruluşunun 23. yıldönümü vesilesiyle sürdürülebilir, "Maoizm'in rehberliğinde Kaypakkaya'nın Kızıl güzergahında ilerle" kampanyası düzenlendi.

Avrupa'nın çeşitli merkezi şehirlerinde bu doğrultuda düzenlenen merkezi toplantılarda, öncünün azami ve asgari programının bilimselliği, öncünün ideolojik-tarihsel önemi kitlelere hiraz daha gösterildi.

AVUSTRALYA

Çeşitli milliyetlerden Türkiye emekçi halklarımız Komünist Önderi İbrahim Kaypakkaya'nın katledilisinin 22. ölüm yıldönümü Avustralya'da da yapılan bir geceye anıldı. Avustralya kutasında 80 kişilik bir katılımla yapılan gece, saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşundan sonra Kaypakkaya'nın hayatı ve görüşleri bir konuşmacı tarafından kitleye anlatıldı. Avustralya'da yaşayan Türkiye- li işçiler arasından çıkan yerel sanatçılar, türküler ve marşlar söylediler. Anılaş bir tiyatro topluluğu Dersin'de yaşanan olayları konu alan bir oyun sergiledi. Daha sonra Gerillaların ve Dersim Dayanışma Komitesinin faaliyetleri üç ayrı film olarak kitleye gösterildi. Avustralya'da ilk kez böyle bir olayın gerçekleşmesi, geceye katılanlar tarafından memnuniyetle karşılandı. ■

BALKANLARDA GÜNDEM

Petros NIKOLAOU

"Manevra"

Türk silahlı kuvvetlerinin Kıbrıs'a çıkarma yapıp adanın yaklaşık %48'ini işgal etmesinden bu yana, tam 20 yıl geçti. O zamandan bu yana, Kıbrıs sorununun "çözümü" için gösterilen çabaların hepsi, aynı şekilde iflasla sonuçlandı. Son zamanlarda, en azından Kıbrıs'ın Rum kısmı tarafından "daha basından sonuçlarını bildiğimiz bir görüşme turundan diğerine, gözlerimizi kapayıp hiçbir şey olmaması gibi geçmeyeceğimize bir döneme geldik" (1) şeklinde bahsedildiği gibi, ayrıntılar gerektirilmeyen bu konuya değinmek istemiyorum. Aynı zamanda, genel bir tavır için "daha önce üzerinde anlaşıldığı şekilde acil görüşmelerde, diplomatik bir ifade alınmazın, istenen çözümün zemininin net olarak ne olduğu konusu garantilen- meli" ve ayrıca "herhangi bir kritik döneme, temel konular için ortak bir zemin olma- rı". (1)

Ve şöyle devam ediyorlar: "20 yıl sonra, Kıbrıs sorununun bütünüyle ele almayı denemek zorunludur" (2). Böyle bir ifadeyi açıklamak için, bu yılın başlarında yayınlanan ve LeKos'ta gör- rev yapan dört Yunanlı büyükelçinin imzalarına taşıyan kitabı hatırlamak istiyorum. Bu kitapta şunlardan söz ediliyor:

"Şimdiye kadar izlenen süreç, açık ki tabii ki tabii ki bir çözüm getirmeyi. Zamanla Kıbrıs, Türkleri sahte devletin yaratılması ve en azından içte-pekiştirilmesi sağladık- ları ve taleplerinin giderek arttığı görülmüyor.

Bu bizi, konuyu basından itibaren incelemeye zorluyor. Şimdiye kadar talebiniz, bütün ve bitkiniz bir Kıbrıs idi. Fakat bu sürecin, Yunan tarafının reddettiği, ama gerek esnek veya esnek olmayan bir federasyon gerekse Türk tarafının yaratığı ve ya- ratmaya devam edeceği oldu-bitti durumundan kaynaklanan bugünkü bölünmenin bilimsel ve sosyolojilerine doğru gittiği görülmüyor. Zorunlu ve olağüstü değerin- dinletilerek arantılan veya mübadeleleri güvencesiz olacak muhtemel iki ayrı dev-letin ele alınması, devamlı olarak dayatılıyor" (2)

Yukarıdaki görüşlerin geçmişi uzun bir nükte ile politik açıdan dolayı bir ka- bul şeklinde kararlaştırılmasına rağmen "ihazet" şeklinde nitelendirildiği belirtilmeli.

Fakat yalnız bu değil. Karşı taraftan, yani Türk tarafından aynı ekelerinin aracı- lıyla gelen bir cevap vardı.

"Büyükelçilerin çıkardığı sonucu göre, imzıyoruz ki artık uluslararası düzeyde ta- nınan iki ayrı devletten başka bir çözüm olmaz.

Kıbrıs'ta farklı din, dil, kültüre sahip iki ulusal grup ve Yunanlı ve Türk uluslarına uzanan kuşak vardır. Bütün bu gelişlere iki toplum arasında son kek yıldır karşılıklı düşmanlığı yoğunlaşan karlı çatışmalar da eklenmiştir.

Aynı devletin aynı zamanda birlikte yaşamaya çağrılan iki toplum arasında, iki top- lamı bir devletin şekillenmesi için temel bileşim olan bu konuda, ne ortak niyet ne de ulku birliği yoktur. Binmiş deneyimlere göre birlikte yaşamayı arzulamadıkları- na açık ve özellikle bu bir çözüm olmayıp muhtemel karlı çatışmalara ilk finatta y- kilacak bir maddesiz vevend'i" (3)

Ve devam ediyorlar: "Çözüm, karşılıklı alma verme uygulamasıdır. Böylece iki devletli çözüm uygula- masını garantiye alını oluşturmaya, Türk tarafı makul olarak oranlanacak bir dikkate alın- malarıdır. Bu anlamda, imzıyoruz ki Kıbrıs Türk kesimi ayrılmayı mantıklı bir düzeyde nesnel kriterler ve adaletle dayananak toprak tavzinde bulunmalıdır..." (3)

Bu arada, yukarıdaki iki görüşün aralığını "onaylayan" olaylar gelişi. Mayıs'ta başında, devlet başkanı G. Kliridis başkanlığında Kıbrıs Ulusal Konseyi Atina'ya gelip Başbakan A.Papandreu ve Yunan hükümeti ile detaylı görüşmelerde bulundu. Bunun sonucu ilk kez Yunan hükümeti ve bütün Kıbrıs parlamenrinin, Kıbrıs sorununu ele almasıyla "minimum bir programda başlanmaları" oldu. G.Kliridis kadar A.Papandreu da, ortak biletimde açıkladığı gibi önerilen "güven oluşturulma- sı" şartı konuşuldu, "öncelikte, egemenlik, askerden arındırma, geleceğe yönelik ve toplumsal garantiler, federal hükümetin uygulaması yöntemleri gibi temel noktalarda nesnel güvencesinin sağlanmasından sonra görüşülebileceği düşünülmesi" (4)

Görüşmelerin bitiminde, bizzat devlet başkanı G. Kliridis, "bu dönem, Kıbrıs soru- nunda bütünsel bir devingenlik olması gerektirilmeye sraz edenek toplumlar arası gö- rüşmelerin takarrufunda, Amerikan ve İngiliz etkenlerinin katkısının hesaba ka- tılır" (4) şeklinde düşüncesini belirtiyordu.

G.Kliridis'in ziyaret ettiği parlamentoda gurubu bulunan Yunan partileri, böylece bir taktik üzerinde anlaşılır. Yalnız Yunanistan'ın Birleşmiş Milletlerdeki büyükelçisi buna karşı çıkmış, fakat Yunan hükümeti hemen müdahalede bulunmuş.

Amerikan dışişleri bakanlığı müsteşarı R.Holbruk'un yakın zamandaki demeçle- rinde, Washington, bölgeyi "Yunan'dan Türkiye'ye kadar yelpare bir alan" (5) sayı- yor ve bu alan içinde Atina'yı "Balkanlarda, Dünya çapındaki etkinliklerin merkezi" (5) olarak görüyor çekindeki demecini dikkate alalım.

Keza, BM Genel Sekreterliği görevlisi J. Klark'ın "BM'nin Kıbrıs'ta iki liderinin özel görüşmelerine tegik etmesinin nedeni vardır" (6) şeklindeki çarpıcı demeci de var.

Bütün bunlar, Yunan hükümetiyle hem fikir olan Kıbrıs devlet başkanı, Kıbrıs sorunu için "gizli görüşmeler" başlatılması kararını destekliyor. Bu arada, Türk hükümetiyle müzakerelerde bulunmak için Ankara'ya gelen R.Denktaş, Londra'daki "gizliliği dolayısıyla açıklamada bulunmaktan kaçınılmış" (7)

Bölgelerin, hem birlikte baskı yapan hem de birbirinden ayrı olan problemleri var. Ve, Kıbrıs sorunu bir batakta. Öte yandan Türk güvenimi süprizleri de bağında saklayarak fırsat kolluyor.

Kıbrıs hükümeti yukarıdaki etkinlikler için ne kadar destek alıyor? Kıbrıs'ta hükümet ve kamuoyu, ideniyor ki- bataklığa solumuş Kıbrıs sorunu- da, amutlarının büyük bir kısmını Avrupa Birliğine dahil olma beldirbisine bağlamış durumdadır.

Dolayısıyla, Avrupa'ya iyi niyet gösterisi, Başkan Kliridis'in Kıbrıs sorunu- da zıvanacı bir durumda bulunmadan Denktaş'ın uzlaşmaz tavırını sergileyebilir şeklin- deki güçlü inancıyla birleşip hükümetin "gizli müzakerelerde" iymserliğine yol açı- yor.

Yunan diplomasisi kendi acısından çok "libitaylı" (8) Ayrıca Cumhurbaşkanı S. Demirel ve R. Denktaş müzakerelerin başlamasıyla ilgili çekimlerini belirtiyorlar.

Sonuç olarak, Kıbrıs'ın burjuva sınıfı kurtulmak için bir dizi taviz girişiminde bulunuyor ve bu, yeni bir politik "manevra" olarak nitelendirilmişti. Böyle bir girişimin sonuçları en kısa zamanda görülecek.

(1) Kıbrıs dışişleri bakanı S.Nikolaou'nun demeci, "Kıbrıs'ta Tabii Devim", 4.5.95
(2) V. İbrahimopolu, E. Lajkos, S. Papajay, L. Lajkos
"Türkiye'nin dışişleri", 4. 8-10, Nisan 1995
(3) Tiplenel, Buzonik ve Follis, İngiltere'nin Katmanlı üç politika ve sorunu konusunda katkısı ve günde-
nün etkisi, "Türkçüculük" gazetesinde, 22.3.95
(4) Gazetesi, 23.5.95
(5) Gazetesi, 23.4.95
(6) Gazetesi, 23.5.95
(7) Gazetesi, 23.5.95
(8) "Türkçüculük", 21.5.95

Geceye, TKP(ML) MK, Halk Ordusu TİKKO, TMLGR, TKP(ML) Bersim Bölge Komitesi, Çukurova Komitesi, Marmara Bölge Komitesi, Yurtdışı Bürosu, Devrimci-Komünizmin zindanlardaki savaşçıları partizanlar, TKP(ML) Enternasyonal İlişkiler Bürosu, Ferat Halk Hareketi, Partizan Sesi, Ömüt Partizan, Partizan Gençlik dergilerini

Haber Merkezi: Havaş grevinin 82. gününde Atılay Ayçin'i tutuklayan faşist Türk devleti işverenle işbirliği yaparak greve yeni bir darbe indirmek istedi.

Bilindiği gibi Havaş Sendikası, TÜHİS ile yaptığı toplu sözleşme görüşmelerinde "sıfır zam" önerisine şiddetle karşı çıkarak, Havaş işçilerinin haklarını alabilmek için 24 Şubat 1995 günü grev kararı almıştı. Bu toplu sözleşme 600 bin kamu işçisine örnek teşkil ettiği için devlet "sıfır zam" önerisinde ısrar etti. Sonuç olarak işçiler haklarını alabilmek için greve gittiler. Grev sırasında salt beklemele sonuç alamayacağını gören işçiler, devlete daha dayatmacı olmak ve kamuoyu yaratabilmek için bir dizi eylemlere girişti. Bu eylemler yoğun olarak İstanbul'da yaşandı. Bir çok yürüyüş, siyasi partileri ziyaretler, burjuva basını protesto gösterileri yapıldı, ama bu eylemler beklenen sonuç için yetersizdi. Hava-İş Genel Başkanı Atılay Ayçin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Aydın Güven Gürkan'la görüşmek üzere Ankara'ya gitti. Ayçin'in ardından işçilerde grevi Ankara'ya taşıdı. Burada da işçilerin eylemlerinin devamı etti. Fakat işçiler Ankara'dayken devletin yeni oyunuyla karşı karşıya kaldılar. Özellikle kapsamlı olan Havaş grev sırasında Yazeks şirketine peşkeş çekilerek satıldı. Ankara'da masaya oturacak muhatap kalmayınca, işçiler, İstanbul'a dönerek eylem-

Havaş grevi sürüyor

lerini burada sürdürmeye başladı. İşçiler burada da en son olarak 25 Nisan 1995 günü Havaş Genel Merkezi'nin önünde oturma eylemine başladı. İşverenin bu eyleme de duyarsız kalması sonucu oturma eylemi "yerleşik eylem" dönüştü. Ve bu eylem şu anda da sürüyor.

"Yerleşik eylem" sürerken grevin 82. gününde Atılay Ayçin tutuklandı. Ayçin İHD İstanbul Şubesi'nin düzenlediği "Terörle Mücadele Yasasına Hayır" mitinginde yaptığı konuşmadan dolayı TMY'nin 8/1. maddesine göre yargılanarak 1 yıl 8 ay hapis ve 41 milyon 666 bin 666 lira para cezasına çarptırıldı. Ayçin, halkta verilen hapis cezasını "Türkiye'deki adalet sisteminin iflasi" olarak değerlendirdi.

Atılay Ayçin'in tutuklanmasını çeşitli sendika ve demokratik kitle örgütleri protestoyla karşılayarak "bu olayın demokrasiyle bağdaşmayan bir uygulama olduğunu" dile getirdiler. Hava-İş Sendikası yaptığı basın açıklamasında da Atılay Ayçin'e yapılan uygulamanın "yargısız infaz" olduğunu belirtti.

Devlet Havaş grevi sürerken Ayçin'i tutuklayarak işçilerde yılmılık yaratarak grevi kırmak istedi. Devlet bu uygulamasında pek başarılı olamadı, ama grevi belli bir oranda pasifize etmeyi başardı. Devletin Ayçin'in tutuklanması karşısında beklentisi tam bir çözülmeydi. İşçilerin büyük çoğunluğunun olayda çözülmemesi de devlete, polise, işverenle olan ilişkilerinin ayırılmasına varmasından kaynaklanıyor.

Grevin gelinen bu sürecinde bir takım olumsuzluklar da su yüzüne çıktı. En başta grev öncesi işçiler veterince bilgilendirilmemiş ve greve hazırlanamamıştı. Bunun oncesinde de sendikal ve sınıf bilinci verilmiş veya verilememiş durumda. Bu süreçte bile sendika yönetimi grevin bir okul olma işlevini kullanmayı bu konuda bir adım atmıyor. Grevin başlangıcından bu yana grevin inisiyatifi Atılay Ayçin'in elindeydi. Bu nedenlerden dolayı işçiler, herhangi bir gelişen eylemlerde inisiyatif koyamıyor, yapılan eylemleri de değerlendiremiyorlar. Bu yüzden de işçiler grev boyunca yapılacak herhangi bir eylemde veya girişimde "yönetim bilir" tavrı içerisinde bulunuyor.

İşçilerin pasifliği Atılay Ayçin'in tutuklanmasından sonra kendini iyice gösterdi. Örneğin 22 Mayıs 95 günü sendikamız merkezinde, Bakırköy PTT'sinden ilgili makamlara protesto faksı çekilmesi için 23 Mayıs günü saat 10:00'da toplanma kararı alındı. Fakat eylem günü sendikaya sadece 20-25 işçi geldi. Oysa karar alınırken en az 100 işçi bulunuyordu. Havaş Genel Merkezi'nin önündeki "yerleşik eylem" de de ilk günlerde 200 işçi varken bugün sadece 50 işçi eylemi sürdürüyor. Daha da kötüsü grevin 90'lı günlerini sürdüğü şu günlerde işbaşı yapan işçiler dahi bulunuyor. Sendika yöneticisi havaalanındaki eylemde işçilerin azalması karşısında "boğazlarından sarılıp getiremeyiz" diyor.

"Yerleşik eylem" sürecinde işçiler arasında içki içenler, kağıt ve okey oyunları oynayanlar bulunuyor. Bu olumsuzlukları gözlemleyenlerde doğal olarak olumsuz etki buraktıyor. Olayın daha vahim durumu, sendika yöneticilerinin bu olumsuzluğu müdahale etmemeleri, eylemi toparlayıcı yönde bir adım atmamalarıdır. ■

İTÜ öğrencileri polisi yordu

Partizan sesi/İstanbul: İTÜ öğrencileri tarafından oluşturulan Kayıp Aileleri ile Dayanışma Komitesi, devletin gözaltında kaybetme politikası ile Hasan Ocak ve Ayşenur Şimşek'in gözaltına alınmasından sonra kaybedişlerini protesto etmek amacıyla İTÜ Maslak Kampüsünde bir forum düzenlendi. Çoğunluğunu İTÜ'ü öğrencilerin oluşturduğu ve diğer üniversitelerden polis ablukasını aşabilen öğrencilerin de katıldığı forum kampüs yemekhanesinde saat 13:00'de başladı. 150 öğrencinin katıldığı forumda yapılan konuşmalarda, gözaltında kaybetmenin bir devlet politikası olduğu, bu politikalara karşı örgütlenilmesi gerektiği ve kayıp aileleri ile dayanışma amacıyla bir komite kurulduğu vurgulandı. Üzerinde "Gözaltında Kayıplara Son", "Ayşenur Şimşek ve Hasan Ocak'ın katli Devlettir" ve "Susma, Sustakça Sıra Sana Gelecek" yazılı Kayıp Aileleri ile Dayanışma Komitesi imzalı pankart açan öğrenciler, forum esnasında Avusturya işçi marşını okudular ve sık sık; "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Katil Polis, Katil Devlet", "Ayşenur Şimşek ve Hasan Ocak Kavgamızda Yaşıyor" sloganlarını haykırdılar.

Forum yapıldığı esnada foruma katılmak amacıyla duvardan atlayarak içeri girmeye çalışan Metalurji Fakültesi öğrencisi Hasan Bilgin adlı öğrencinin gözaltına alındığı haberinin gelmesi üzerine komite, forumu bitirerek

toplu halde rektörlüğe yürüneceğini duyurdu. Sloganlar atarak rektörlüğe gelen öğrenciler burada rektörle görüşmek üzere bir komite oluşturarak oturma eylemi başlattılar.

Rektör öğrencilere, gözaltına alınan öğrencilerin serbest bırakıldığını ve o an sınav olmadığı halde, Hasan Bilgin'in sınavda olduğunu söyledi. Öğrencilerin buna inanmayarak tartışmaları üzerine rektör, "polis buraya ne yapıp yapmayacağına ben karar veremem" dedi.

Daha sonra gelen bir haberle Marmara Ata Eğitim Fakültesi öğrencisi iki kişinin daha gözaltına alındığı öğrenildi.

Bu esnada durumu şüpheli bir şahıs elindeki video kamerası ile oturma eylemi yapan öğrencileri filme almaya çalışırken yakalandı. Öğrencilerin müdahalesi ve kimlik kontrolü sonucu "Yurtta Bu Ay" dergisinde çalıştığı söylenen bu şahsın elinden film kaseti alındı.

Komite'nin aldığı karar üzerine öğrenciler daha sonra, gözaltına alınan Hasan Bilgin'in öğrencisi olduğu Kimya Metalurji Fakültesi'ne yürüdüler. Yürüyüş esnasında "Öğrenciler Saflara", sloganı sık sık tekrarlanarak diğer öğrencilerde saflara çağrıldı.

Yürüyüş boyunca ayrıca; "Katil Polis, Katil Devlet", "Üniversite Bizimdir, Bizimle Özgürleşecek", "Polis Dışarı, Bilim İçeri" ve "Katil Polis Üniversite den Befol" sloganları haykırıldı.

Fakülte binasına gelen öğrenciler komitenin dekanıla görüşmesi esnasında koridor duvarlarına, "Bir Gider Bin Gellriz, Kaybetmekle Tüketemezsiniz" yazılamaları yaptılar. Ayrıca perdeler sökülerek üzerlerine, "Polis Terörüne Son", "Gözaltında Kayıplara Son" sloganları yazıldı ve hazırlanan pankartlar pencerelere asıldı.

Komite, dekanla yaptığı görüşmenin ardından öğrencilere bir açıklama yaptı. Açıklamada gözaltına alınan üç öğrencinin serbest bırakılacağına dair söz alındığı, kampüs içinden kalkacak otobüslerle toplu bir şekilde çıkacağı belirtildi. Hazırlanan iki otobüse binen öğrencileri resmi, sivil polis otoları ve motorsikletli yunuslar takip etti. Taksime gelen öğrenciler İHD'de bir basın açıklaması yaptılar. Burada yapılan basın açıklamasında, "Ekonomik ve siyasi zorluk içerisinde bulunan devletin kendisine karşı gelişen devrimci halk mahalefetini bastırarak için bastırıldığı yöntemlerden biri de gözaltında kaybetmek ve Ayşenur Şimşek ile Hasan Ocak örneğinde olduğu gibi katletmektir. Biz de bu politikaları teşhir ve protesto etmek, kayıp aileleri ile dayanışmada bulunmak için bir komite oluşturduk. Bu komite aracılığıyla İTÜ Maslak Kampüsünde 30 Mayıs Salı günü bir forum düzenledik. Forumu engellemek isteyen polis üç arabadasınızdaki döverek gözaltına aldı. Ancak devletin bu baskıları bizleri yıldırmayacak" denildi. ■

Açlık grevleri yaygınlaşıyor

Partizan Sesi/İstanbul: Tez, anti-tezini yaratıyor. Faşist devletin emekçi halk üzerindeki baskı, zulüm ve sömürsü her geçen gün artarken, emekçilerin bu zorbalığa karşı çıkışları da hızla gelişiyor ve yaygınlaşıyor.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği İstanbul Şubeleri'nde başta Erzurum Cezaevi olmak üzere, tüm cezaevlerinde uygulanması baskı ve yuhana politikalarını, gözaltında kayıpları ve katletmeleri protesto etmek ve Sivas, Gazî, Umranıye katliamları sorumlularının cezalandırılması, halk önünde teşhir edilmesini amacıyla yapılan bir basın açıklamasıyla açlık grevi başlatıldı.

29.595 günü başlanan açlık grevinde yapılan basın açıklamasında, "Ülkemizde insanlarımızın yaşam haklarını yok etmeyi hedefleyen, temel hak ve özgürlüklerini sınırlandıran anti-demokratik uygulamalar, devrancı olan her tinsanda tabanımız sınırlarını aşmış durumdadır" denildi. Bu görüşlere derin destek için meşru haklarımızı kullandığımız ifade eden eylemciler basın açıklamasında son olarak, "Pir Sultan Abdal Kültür Derneği olarak 15 Şubemizle birlikte süresiz açlık grevine başlıyoruz. Demokratik Kitle Örgütleri ve kamuoyumuzda eylemimize destek vermek için çağırıyoruz." dediler. Eylemciler İstanbul Tabip Odasında düzenledikleri basın açıklamasının ardından eylem yerlerine döndüler. Açlık grevine giren PSA Şubeleri ise şöyle:

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği İstanbul Merkez Şubesi
Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Eyüp Şubesi
Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Esenler Şubesi
Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Avcılar Şubesi
Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Bağlar Şubesi
Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Kağıthane Şubesi
Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Sarıyer Şubesi
Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Kadıköy Şubesi
Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Pendik Şubesi
Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Nispetiye Şubesi
Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Sultanbeyli Şubesi
Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Kartal Şubesi
Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Ümraniye Şubesi
Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Gaziosmanpaşa Şubesi
Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Yeni Bosna Şubesi

Komünist önderimiz İbrahim Kaypakkaya'yı O'nun çizdiği yolda savaşıyor ve yaşatacak ve anacağız ! Halka ve devrimcilere kalkan elleri kıracağız !

AÇIKLAMA: Bilimize PTT kanalıyla ulaşan ve kamyonun da "Sofahöy'de bombalı araç" diye yanlışlıkla bulan eylem hakkında TKP(ML)MBAK imzalı 25 Mayıs 1995 tarihli açıklama'yı okuyucularımıza sunuyoruz.

Kapak haberi

Partimiz TKP(ML)'nin kurucusu ve Kızıl Ordu TIKKO'nun Başkomutanı olan komünist önderimiz İbrahim KAYPAKKAYA'nın işkencede katledilişinin 23. yıldönümünde, Kaypakkaya yoldaşımızı anmak Gazi, Ümraniye ve Nispetiye mahallelerinde sahnelenen kitlesel faşist kalfam provalarını lanetlemek ve faşist Türk devletinin komünist, devrimci ve yurtseverlere yönelik azgınca saldırılarının gün geçtikçe arttığı bu dönemde en son olarak halkımızın yiğit evlatları olan Aygenir ŞİMŞEK ve Hasan ÖCAK'ın gözaltında katledilmesinin hesabını soracağımızı haykırarak amacıyla DYP, MHP ve CHP'nin Küçükçekmece İlçe merkezlerinin bulunduğu binayı bombaladık. 24 Mayıs günü saat 13.00'de bombalı araçla gerçekleştirilen eylem sonunda parti merkezlerinde büyük hasar

meydana geldi. Teknik bir arıza nedeniyle, çevrede bulunan halka propaganda yapmak ve bombanın patlayacağını haber vermek amacıyla hazırlanan ve arabaya yerleştirilen teyp kasetinin çalışmaması sonucu irademiz dışında sivil halktan yaralanmalar olmuştur. Bu olumsuz durumdan dolayı halkımızdan özür dileriz.

MHP, DYP ve CHP İlçe merkezlerini eylemimizin hedefi olarak seçmemizin nedeni; faşist Türk devletine hükümet etmekte olan DYP-CHP koalisyonunun ve sivil faşist usakların başı durumunda bulunan kontrgerilla beslemesi MHP'nin, son günlerde gerçekleştirilen kitlesel katliamların, yarıstınlazların, köy yakmalarının ve her türden zulüm ve işkencenin başlıca sorumluları, kışkırtıcıları, planlayıcıları olmalarındandır.

Bu grubun inferni bombalayarak yalnızca küçük bir ihtiar verdik.

Devrim mücadelesinde şehit düşen bütün komünistleri ve devrimcileri mücadelenizde yaşatacağız.

Zulüm ve sömürünün elebaşlarına, işkenceci cellatları asla cesasız bırakmayacağız.

Partimiz TKP(ML)'nin önderliğinde yürütülmekte olan

Demokratik Halk Devrimi - Sosyalizm ve yüce komünizm mücadelesinin gün geçtikçe büyümesi ve TIKKO gerillalarının KSI yaratma şansıya İlçe merkezlerine karar imesi karşısında korkuya kapılan, gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi ve genel devrimci-demokratik muhalefetten ürken, geniş halk yığınlarının örgütlenmeye hız vererek ekonomik-demokratik hak eylemleriyle şehirlerdeki eylemlilikleri karşısında korkusu büyüyen patron-ağalar hükümetini biraz daha uzatmanın yeni arayışları içindedir.

Bu çabayla Türk çövenizmini kıstırmayı amaçlayan kampanyalar düzenlenmekte ve mehzep farklılıklarını kışkırtarak halkı bölmenin, halkları birbirine kırdırmanın provalarını yapmaktadır.

Bu oyun da tutmayacaktır. İşçiler, köylüler, emekçiler, yurtseverler, Çeşitli milliyetlere mensup Türkiye halkı Faşist saldırılara ve katliamlara karşı silahları TKP(ML) safalarında örgütlen ve zulmün kökünü kazımak için kavgaya giri. Halkımızın koruyucusu faşist Türk ordusu değil, Halk ordusu TIKKO'dur!

İbrahim yoldaşın silahlanma konusunda ileri sürdüğü perspektifi doğru kavrayalım, kavratalım-uygulayalım! Bu konuda varolan yanlış anlayış ve tavırları zaman geçirmeden üzerimizden atalım/mahkum edelim!

NOT: PTT kanalıyla elimize ulaşan TKP(ML)MBAK imzalı ve 20 Mayıs 1995 tarihli bildiriye siz okuyucularımıza sunuyoruz.

Değerli yoldaşlar, sempaticanlar, taraftarlar;

Enternasyonal proletaryanın komünist önderlerinden partimizin kurucusu İbrahim KAYPAKKAYA'nın aramızdan bedenen ayrılışının 22. yılını geride bırakırken; hiç kuşkusuz ki onu anmanın biricik yolu, onun ortaya koyduğu bilimsel düşünceleri teorisiyle-pratiğiyle savunmak ve uygulamaktır. Bizler bugün İK yoldaşın ortaya koyduğu düşünceleri savunan ve onun çizdiği kızıllı güzergaha yürüyen tek partiyiz. Onun gerçek öğrencileri biziz, fakat bu tek başına yeterli mi? Elbetteki yeterli değildir. Eğer gerilla savaşında ve işçi sınıfına önderlik etmede istenilen boyutu yakalayamamışsak; bunun esas nedeni bugüne kadar İK tarafından ortaya konulan programatik düşünceleri ve devrimin stratejik ve taktik konularına ilişkin doğru politikasını pratiğe yeterince geçirememişizdir. Daha doğrusu pratikte yeterli adım atamadığımız için sınıf mücadelesinde istenilen boyutu yakalayamadık ve sınıf önderlik yapmada geride kaldık. Çünkü, doğru bir program ancak doğru politika ve onun ışığında hareket eden kadrolar tarafından yaşama geçirilir, zenginleştirilir.

"Partiyi, orduyu ve halkı silahlandırma da başvuracağımız esas yöntem düşmandan ele geçirmektir", ilkesini savunan Kaypakkaya, bunu kendi pratiğinde de ortaya koydu. Bu fikirleri 23 yıl öncesinde doğru olduğu gibi bugünde doğrudur. Devrim oluncaya kadar da bu düşünce doğruluğunu koruyacaktır. Peki biz parti olarak, özellikle de bölge örgütüllüğü olarak geçmişten bugüne kadar (özellikle de son yıllarda) bu ilke doğrultusunda pratikte adım atığımızı söyleyebiliriz? Şöyle geçmiş tarihimizi ve özellikle de bölge örgütüllüğümüzün yakın tarihini bilen her partili yoldaş düşmandan kaç tane silah ve askeri malzeme ele geçirdiğini söyleyebilir? Kırdı silah vb. malzemelerin düşmandan ele geçirildiği (yeterli olmasada) doğrudur, fakat şehirlerde doğru-dürüst bir silah ve askeri malzemenin düşmandan ele geçirildiğini söyleyemeyiz/söylenemez. Kısacası şehir örgütüllüğünün elinde bulunan silahların vb. askeri malzemelerin hemen hemen hepsi para karşılığında alınmıştır.

Bazı yoldaşlar, "Önce parayla silah alalım, sonra bu silahlarla eylem yaparak düşmandan silah alalım" vb. anlayışları savunarak, silah alınmazlığın teorisini yapmaktadır. Bu anlayış ve tavırlar İbrahim'in doğru düşünceleriyle tezatlik teşkil ediyor, eylemsizliği teorize ediyor, sağlığı içinde barındırıyor, kolaylığı gözüyor, fikir tembelliğini ortaya koyuyor, insanın devrimdeki bilinçli dinamik rolünü gözard ederek teknik, silah vb. araçlara ağırlık vermeyi savunuyor. Ayrıca doğru siyasetin devrimdeki tayin edici rolünü görmezden geliyor.

Bu güne kadar parayla oldukça fazla miktarda silah vb. malzemeler alındı, ancak bu silahlarla doğru-dürüst askeri eylem yapılmadan düşmana kapıldı. Demek ki sorun sadece silah almak ve bunları birarada biriktirmek sorunu değildir. Sorun kafa sorunudur. Sorun var olan askeri malzemeleri doğru bir siyaset ışığında kullanmak sorunudur.

72-73 yıllarında İbrahim ve diğer yoldaşlar Dersim'de av tüfeği ve tabancayla faaliyet yürütüyorlardı. Parti Komünist Partisi av tüfekleriyle silahlı mücadeleyi başlattı. Arnavutluk

vb. ülkeler kırık-dökük silahlarla savaşı başlattılar. Tekniği kafayı takerak, yani tekniği esas alarak devrim yapılamaz. Devrimde insanın bilinçli dinamik rolü diğer objektif koşullar yanında tayin edici faktöre sahiptir. Elbette bu anlayışla para, silah vb. teknik araç ve gereçleri reddettiğimiz veya küçümseydiğimiz anlaşılmasın.

Sınıf mücadelesi basitten karmaşığa, küçükten büyüğe doğru seyir izler. Bizlerde elimizdeki silahlarla başka silahlar elde edebiliriz. Kaldı ki elimizde gerek silah eylemlerinde, gerekse diğer eylemlerde kullanacağımız silahlar (yeterli olmasada) mevcuttur. Ancak bunları doğru bir yöntem ve anlayışla kullanmıyor veya kullanmıyorsak neye yarar. Biz burada yoldaşlarımızın tümünün inançsız ve cesaretsiz olduğunu söylemiyoruz. Varolan silahları doğru bir politikayla harekete geçiremediğimiz üzerinde duruyoruz, bunun altında yatan yanlışları, geri anlayışları sorguluyoruz. Komünistlerde kendi hata ve eksikliklerini ortaya koymada cesaretsizliğe yer yoktur. Kaldı ki bir komünist ve onun üyesi olduğu KP'nin ciddiyeti kendi hata ve zaafılarına karşı dürüst ve ciddi davranıp davranmamasıyla orantılıdır.

Diyelim ki elimizde hiç silah yok. Bu durumda, silah elde edemeyiz, düşmandan ele geçiremeyiz diye bir anlayış savunabilir miyiz? "İhtiyaçların icatların anası olduğu" bilimsel sözünü hatırlayalım. Bu sözcüklerin arkasında yatan gerçekliği doğru kavrayalım. Silahlanma devrimin vazgeçilmez ihtiyacı olduğuna göre, bu ihtiyaçları karşılamakta bizlerin elindedir. Yeterki komünistler somut şartların somut tahlihi olan Marksizm-Leninizm ve Maoizmin ruhuna bağlı kalsın, ondan şaşmasın. Günün, devrimin ihtiyaçlarına uygun taktikler üretsin. Bu konuda örgüte, kitlelere önderlik yapın, onu harekete geçirin.

Dün olduğu gibi, bugün de, yarı da düşmandan silah ele geçirmenin koşulları vardır. Bir kaç örnek vererek konunun aydınlatılmasına ve pratikte adım atılmasına yardımcı olalım.

Bir polislin, bir bekçinin belindeki tabancayı kapmak için uygun zaman ve yerleri kolladığımızda pekala silahlı da ele geçirebiliriz. Bu gibi pratik eylemleri geçmişte partimiz yaptığı gibi, dışımızdaki devrimci örgütler de yapmaktadır. Yeterki silah kapmak için fırsat kollayalım, fikir üretelim, çaba sarfedelim ve fedakarlıktan kaçınmayalım. Yani zorlukları aşmak, bilinc ve cesaret sorunudur.

Devriye gezen ve gece nöbetinde olan askerlerin üzerindeki silahlara el koymanın yöntemleri çoktur. Uyukulu saatlerinde bu eylemleri gerçekleştirebiliriz, sokaktan geçerken dahi etkisiz hale getirebiliriz. Silah depolarını soyabiliriz. Ayrıca askerde olan taraftar ve sempaticanlar kendi silahlarıyla firar etmeli ve depodan silah alıp örgüte ulaştırmalıdır.

Halktan ödünç olarak silah alınmalıdır. Onlardan ödünç aldığımız silahı zaman geçirmeden geri iade etmeliyiz. Halkın silahlanması için yön göstermeli, yardımcı olmalıyız. Bu görev kaçınılmaz ve yalın bir şekilde önümüzde durmaktadır.

İhtiyaç duyulduğunda devrimci teşkilatlarında ödünç olarak silah vb. malzemeler alınmalıdır. Biz de vermeliyiz. Bu devrimci dostluk ve dayanışmanın gereğidir.

Bu konuda bütün partili, sempatican ve taraftarlara büyük görev ve sorumluluk düşmektedir. Bizler ne kadar özverili çalışır ve kolektif bir ruha sorunların üzerine giderssek o ka-

dar verimli sonuçlar alacağız açıktır. Silahlanma konusunda kavranılması gereken temel halka budur.

Organizasyonda bir dizi eksiklik ve zaafıların taşınmasına karşın Gazi'ye-Nispetiye'ye ve 1 Mayıs alanına binlerce taraftar ve sempatican dökülebiliyor, parti-ordu sloganları haykırılarak kızıl bayrakları taşınabiliyorsa, pekala doğru bir perspektifle silahlanmayı da sağlayabiliriz. Bu ruha taban müsaattir. Yeterki onlara önderlik yapalım, harekete geçirelim.

Bir mitinge, bir yürüyüşe, bir boykota, bir molotoflama, bir bombalamaya, bir soyguna katılmak eylemdir. Fakat hepsinde işlev ve niteliğinin farklı olduğu da açıktır. Polislin, bekçinin, askerlin elindeki, belindeki silahı almakta bir eylemdir. Hemde silahlı eylemlere hizmet eden bir eylem biçimidir. Zor olduğu kadar kolaydır da. Yeterki bu eylemi ne için yaptığını ve neyin hizmetine soktuğunu bilesin, kavrayasın. Her eylem ve mücadele biçimini devrime hizmet için kullanmak zorundayız. Ve hiçbir mücadele biçimini ilke olarak reddedemeyiz, reddetmemeliyiz. Onları reddetmek veya küçümsemekle stratejimizi başarıya ulaştıramayız. Çünkü taktikler stratejinin temel taşlarıdır ve ondan ayrılamaz.

Bu gibi eylemler sırasında yakalanma ve olası bir çatışma sonucu ölüme olabilir. Bizler ölümden ve esir düşmekten korkmamalıyız. Devrim bedelleri ödenmeden yapılamaz.

Ölkemizi bu kan gölü ve zulüm hapisanesinden kurtarıp, komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının faşist diktatörlüğünü yıkıp bunun yerine bağımsız, demokratik halkın iktidarı kurmak, oradan da kesintisiz bir şekilde sosyalizme ve komünizme varmak için bedel ödemekten korkmamalı, zorluklardan yılmamalıyız. Hiçbir fedakarlıktan çekilmemeliyiz.

Hiçbir fedakarlıktan kaçınmadan sınıf savaşımı mücadelesinin okyanusuna bütün berliğimizle atılmalı, yüreğimizi, bilincimizi devrim ateşleriyle doldürmeliyiz.

Umutsuzluk, karamsarlık, yalınlık, pasifliğe kapılmadan dorukları fethetmek için olanca gücümüzle pratiğe yüklenmeliyiz.

Teoriyle pratiği birleştirmeliyiz.

İşe ancak o zaman kurucu önderimizin görkemliliğine yarayıp bir şekilde hareket ettirmeyi söyleyebiliriz. Yoksa önderimize, halkımıza karşı gerçek görevimizi yerine getirmemiş oluruz. İK'nin çizmiş olduğu kızıllı güzergahın zafere taşınmasını geciktirmiş oluruz.

Kollektif ruh, çaba, cesaret ve bilinçle yanlış anlayış ve tavırları mahkum etmeliyiz.

Faşizm halka saldırmıyor, katlediyor. Faşist MHP kahvehaneleri tanyor, kitleyi katlediyor. Buna karşı mutlak ve mutlak partimizi, yan örgütlerimizi ve halkı silahlandırmalıyız. TIKKO'yu her yörlü desteklemek için seferber olmalıyız.

"En iyi savunma saldırıdır" ruhuyla faşist diktatörlüğe saldırmalıyız.

Teslimiyetçi, uzlaşmacı, pasif ve korkaklığa yer vermeliyiz.

Hata ve yanlışlarımızda ısrar etmemeliyiz. Birlik-eleştiri daha yüksek birlik ruhuyla sorunlara yaklaşmalıyız.

Marksizm-Leninizm-Maoizmin ruhundan şaşmamalıyız. İBRAHİMİN RUHU BUNLARI EMREDİYOR...

**İsmail Bulut
(Şahin, Qero)**

Dersim'in Hozat İlçesi Zenkire köyünde 1963 yılında doğdu. Yoksul bir Kürt ailesinin çocuğu olan İsmail, çocukluk yıllarında öncüyle tanıştı. Ortaokul yıllarında öğrenci eylemlerine katıldı. 1973 yılına kadar milis olarak görev yaptı. Bu tarihten sonra öncünün bir gerillası olarak Türkiye ve T. Kürdistan'ın

dağlarını kucakladı. Devrim ve proletarya partisine olan inancı onu sonsuz bir hızla geliştiriyor ve düşmanın korkulu rüyası haline getiriyordu. 1984 yılında TKP(ML) üyeliğine seçildi. 1986 yılında sürdürülen konferans çalışmalarında 7 delegenin şerh düşmesi üzerine asil delegeye seçildi.

1987 ayı başlarında TKP(ML) DABK safalarında yer aldı. TKP(ML) DABK'ni mücadele içerisinde önder kadrolarını yönetmesi üzerine Geçici Merkez Komitesi'ne seçildi. Daha sonra 3. Konferansta MK içerisinde yapılan bir değişiklikle sekreter yardımcılığı görevini üstlendi.

1992 Nisan ayında DABK ve KONFERANS kanadın birleşmelerinden sonra MK üyeliği ve Askeri Komisyon Sekreterliği yaptı.

Dersim halkının yiğit nefesi, proletarya partisinin seçkin kadrolarından olan İsmail, Haziran 1992'de Artvin'in Şavşat ilçesinde düşmanla girdiği bir çatışma sonucu yaralı olarak ele geçti. Ve faşist Türk Devleti tarafından işkenceye katedildi.

Düşmanı başeşmezliliğiyle, inancıyla, direnciyle, kişiliğiyle çıldınan İsmail Bulut, rahat yatağında ölmeyi seçtiğini biliyordu. Çünkü sınıf savaşımına adanmıştı kendini. Bu uğurda mücadele edenler bilirler istenilen, özlenen yaşamın bedelinin kan, can olduğunu. Qero şimdiki yine savaşın dağlarını doruğunda. Bir insan onuru yaşayorsa ölümü de onurluca olur. İşte proletarya partisinin Şahin'i böyle yaşayanlardan ve ölenlerdendir ■

Doğan Karadağ (Alişer-Topçu)

1962 yılında Dersim'in Çemişgezek ilçesinde yoksul bir Kürt ailenin çocuğu olarak doğdu. Öncüyle tanışmadan önce Dev-Yol taraftarıydı. 1980 yılında öncüyle tanıştı. Öncünün önderliğinde yürütülen KÖYLU GERİLLA SAVAŞI'nın bir parçası olarak mücadeleye devam etti.

Birlik sonrası Alt Bölge Komutanı ve Parti Üyesi olarak görev yaptı.

12 yıl boyunca öncünün yiğit bir savaşçısı ve komutanı olarak düşmana korku saldı. Öncünün önderliğinde mücadele ettiği süre içerisinde gerilla savaşından taviz vermeyen halkın yiğit nefesi Doğan Karadağ, Artvin'de görev yaparken operasyon dışı döneminde bir mayanın patlaması sonucu sırtından diğer yoldaşlarına devretmek ölmüştü ■

Şehitlerimizi anıyoruz

girdi. 1 Mayıs Mahallesi ve Tarih direnişlerinde önemli görevlerde bulundu. P.Partisinin içinden çıkan sağcı revizyonist-opportunizist çizgiye karşı aktif mücadele yürütüp, P.Partisine MLM programını savundu.

1979 yılında P.Partisinin başına çökenen sağcı YD- daha sonra kendini bolşevik partizan olarak lanse eden çizgi- halkın kızıl ordusunun nesine, silahlı mücadelenin yerine öncünün kadrolarını yurtdışına çıkarmaya çalıştı. Ahmet Yavuz yoldaş bu iflah olmaz bürokrat-revizyonist çizgiye İbrahim yoldaşın bıraktığı proletaryanın kızıl bayrağıyla cevap vermiştir.

Ahmet Yavuz (Hamido), Halk Savaşımın, savaşarak öğrenileceği, yenilecek, zafere ulaşılacağı MLM ilkesini temel edinip kutsal alana çekilmiştir. Dersim, Bingöl, Erzincan ve Elazığ bölgeleğinde gerilla mücadelesini yürüttü. Ahmet yoldaş 1981 yılını

Ahmet Yavuz (Hamido) ve onunla beraber gerilla mücadelesini veren isimleri bilmediğimiz (Terzi ve Uzun) İstanbul ikametgahlı olan yoldaşları 14. ölüm yıldönümünde saygıyla anıyoruz.

Ahmet Yavuz (Hamido), 1952 yılında Dersim'in Mazgirt İlçesi Mankinek (Kuşaklı) köyünde yoksul bir Kürt ailesinin oğlu olarak dünyaya geldi. Halk ve yoldaşların tarafından dürüst, çalışkan ve özveri dolu olmasıyla bilinen bir yoldaş.

1975 yılında proletarya partisi safalarında pratik faaliyet içerisindeydi. 1 Mayıs Mahallesi ve Tarih direnişlerinde önemli görevlerde bulundu. P.Partisinin içinden çıkan sağcı revizyonist-opportunizist çizgiye karşı aktif mücadele yürütüp, P.Partisine MLM programını savundu.

1979 yılında P.Partisinin başına çökenen sağcı YD- daha sonra kendini bolşevik partizan olarak lanse eden çizgi- halkın kızıl ordusunun nesine, silahlı mücadelenin yerine öncünün kadrolarını yurtdışına çıkarmaya çalıştı. Ahmet Yavuz yoldaş bu iflah olmaz bürokrat-revizyonist çizgiye İbrahim yoldaşın bıraktığı proletaryanın kızıl bayrağıyla cevap vermiştir.

Ocak ayında Dersim'de faşist Türk ordusu tarafından pusuya düşürülerek yakalandı. Ahmet yoldaş yakalandığı an hiçbir bilgi vermediği gibi, adını da inkar etmiştir. Yoldaş Dersim jandarma karakoluna götürüldü, banyo gibi bir yere kapatıldı. Yoldaş, karanlık çöker çıkmaz kaçmaya karar verir. Yoldan geçen taşıtları gördüğü ve nöbetçinin köpekle meşgul olmasını fırsat bilerek karakolun penceresinin çerçevesini sökülüp kelepçeli elleriyle kaçırmıştır. Kaçarken askerlerin peşinden ateş etmelerine rağmen isabet almadan Munzur nehrine doğru yönelmiştir. Düşman güçlerinin araba farlarıyla geldiğini gören yoldaş, Munzur suyunun içine yatarak gizlenmiştir. Düşman güçleri tüm aramalara rağmen yoldaş bulamayınca bin pişman geri dönmüşlerdir. Ahmet yoldaş donmak üzereyken Munzur suyunun çıkarak bölgeyi terkeder. Saatlerce yürüdükten sonra bir tarlaının evine gelir. Burada kelepçesi açarak dört gün tedavi ve bakımdan sonra oradan ayrılır. Elazığ'da bir jandarma karakolunun halka baskı ve zulum yaptığı hatta bir kaç devrimci köylüyü öldürdüğü söylentilerinin yolaşına üzerine Ahmet Yavuz ve Terzi yoldaş, 12 Mayıs 1981 günü bu karakolun keşfine çıkarılır. Karakolun keşfi bittikten sonra dönerken faşist devlet güçleri tarafından kurulan pusuya düşerler ve çarpışarak şehitler kervanına katılırlar.

Onlar, mücadelelerinde yaşadılar, yaşayacaklar. Yoldaşlar sizler rahat uyuyun Öncünün kızıl bayrağına yoldaşlarımız leke sürdümeyecek daha da kızılacağız. Partimizin önderliğinde yürütülen köylü-gerilla savaş komprador patron-ağa devletine ağır darbeler vurmaktadırlar.

Tüm parti ve devrim şehitlerini saygıyla anıyoruz.

**Yıldız Çiçek
(Kinem)**

Yil 1992. Proletarya partisinin solmayan çiçeği. Şavşat'ta şehit düşen İsmail Bulut'un eşi Kinem, 1 Haziran 1992 günü Faşist Türk Ordusuna eğilmeye bir baş olduğunu göstererek Artvin'in Şavşat ilçesinde şehit düşü. Faşist Türk Ordusu onu katletmekle yetinmeyerek cansız bedenini çulçulplak soyarak Şavşat halkına teşhir etti. Ama iğrenç hakaretlerle, küfürlerle yaptığı bu teşhir onun bedenini kırılmak bir yana Şavşat halkının düşmanın çirkin yüzüne karşı olan kinini dahada bilemiştir. Bizler onları testemiz bedenleriyle, yürekleriyle, inançlarıyla yanna taşıyacağız. Şavşat'ta şehit verdiğimiz ilk kadın gerillamız Kinem, onurumuzdur. Onunsa bir kanış el parçasıyla eşdeğer değildir. Olmamızda. Sandıkları halk savaşıyla dolu yürek, beden teşhir olur. Onlar kendi ahlak anlayışlarıyla bir tuttular Kinem'i. Ama onlar yanıldı. Tarih onları bir kez daha iğrenç yüzünü gösterdi. Ne isyan ateşyle halk savaşını veren gerillaların çulçulplak bedeni nede düşmanın tecavüzüne uğrayan halk savaşçıları için utanç duyuyoruz. Asıl utanacak olan bunu yapanlardır ■

Hidir Doğan

Oğün, gerilladan ölü kopan it sürülen topuyla tüfeğiyle geldi. Ama karşılarında bağımsızlık, sosyalizm ve halk demokrasisi için çarpan 40 yürek vardı. İki gün çatışmalar katedilenler. Ve Hidir Doğan 6 Haziran 1992 günü Zimekte şehit düştü. O bir halk savaşçısıydı. Cenaze töreni 7 Haziran günü Hozat'ta yapıldı. 2 bin kişinin katıldığı cenaze omuzlarında taşınarak sloganlar ve içilen devrim andıyla toprağa verildi ■

Düşman güçlerinin araba farlarıyla geldiğini gören yoldaş, Munzur suyunun içine yatarak gizlenmiştir. Düşman güçleri tüm aramalara rağmen yoldaş bulamayınca bin pişman geri dönmüşlerdir. Ahmet yoldaş donmak üzereyken Munzur suyunun çıkarak bölgeyi terkeder. Saatlerce yürüdükten sonra bir tarlaının evine gelir. Burada kelepçesi açarak dört gün tedavi ve bakımdan sonra oradan ayrılır. Elazığ'da bir jandarma karakolunun halka baskı ve zulum yaptığı hatta bir kaç devrimci köylüyü öldürdüğü söylentilerinin yolaşına üzerine Ahmet Yavuz ve Terzi yoldaş, 12 Mayıs 1981 günü bu karakolun keşfine çıkarılır. Karakolun keşfi bittikten sonra dönerken faşist devlet güçleri tarafından kurulan pusuya düşerler ve çarpışarak şehitler kervanına katılırlar.

Onlar, mücadelelerinde yaşadılar, yaşayacaklar. Yoldaşlar sizler rahat uyuyun Öncünün kızıl bayrağına yoldaşlarımız leke sürdümeyecek daha da kızılacağız. Partimizin önderliğinde yürütülen köylü-gerilla savaş komprador patron-ağa devletine ağır darbeler vurmaktadırlar.

Tüm parti ve devrim şehitlerini saygıyla anıyoruz.

USTA YARIN SEVİMLER

Bilgi ile pratik arasındaki bilme ile yapma arasındaki ilişki üzerine (V)

Diyalektik materyalist bilgi teorisine göre, akla-uygun bilgi, algısal bilgiye dayanır ve algısal bilgi, akla-uygun bilgi olarak biçimde geliştirilebilir-diyalektik materyalist bilgi teorisine budur. Felsefede, akılcılık olsun, empirizm olsun, bilginin tarihsel ya da diyalektik niteliğini anlamamaktadır. Her iki okul da, doğrunun bir yanını içermekle birlikte (ben, burada, idealist değil materyalist akılcılığa ve empiristliğe şaht ediyorum) bilgi teorisinde, her ikisi de, bütün olarak yanlıştır. Bilginin, algısaldan akla-uyguna doğru diyalektik materyalist hareketi, tek bir şey ya da tek bir işi bilmek gibi küçük bir bilgi süreci için olduğu kadar, bütün bir toplumu ya da devrimi bilmek gibi büyük bir bilgi süreci için de geçerlidir.

Ne var ki, bilginin hareketi burada bitmez. Bilginin diyalektik materyalist hareketinin akla-uygun bilginde durduğunu söylemek, bilgi sonununun yarısını kavramak demektir. Üstelik marksist felsefe yönünden bu yorum, pek de önemli değildir. Marksist felsefe için asıl önemli olan, nesnel dünyanın yasalarının anlaşılması ve böylece dünyayı açıklayabilecek gücün kazanılması değil nesnel yasalar üzerine elde edilen bilgileri uygulayarak dünyayı felsefe değiştirmektir. Marksist görüş açısından teori önemlidir bu önem, Lenin'in şu sözlerinde tam olarak görülür: "Devrimci teori olmadan, devrimci hareket olmaz. Devrimci teori olmadan, devrimci hareket olmaz." Ama marksizm, teorisinin önemini, tamamen ve yalnızca, eyleme kavuzluk edeceği için belirtir. Elimizdeki doğru bir teori üzerine yalnızca gevezelik eder, yınır çevirir, oynatır gibi oynar, pratiğe koymazsak, bu teori, ne kadar iyi olursa olsun, önemsizdir. Bilgi, pratik ile başlar. Pratik yoluyla teori düzeyine ulaşır ve ardından gene pratiğe dönmek zorundadır. Bilginin etkin görevi, yalnız algısal bilginin akla-uygun bilgiye sırtmasında görülür, aynı zamanda ve bu, daha önemlidir- akla uygun bilginin devrimci pratiğe sırtmasında görülür. Dünyanın yasalarını kavranamaz ya-zayan bilginin yönü, dünyanın değiştirilmesi pratiğe doğru çevrilmeli, yani o, telkar, üretme, sınıf savaşımına, devrimci ulusal savaşa ve, elbette bunların yanısıra, bilimsel deyimlere uygulanmalıdır. Teoriyi sırtma ve geliştirme süreci bütün bilgi sürecinin devamı budur. Teorisinin nesnel gerçeğe uygulanması sorunu, daha önce belirtildiği gibi, bilginin algısaldan akla-uyguna doğru hareketi içinde tamamen çözülemeyeceği gibi, tek yolu, akla-uygun bilgilerin toplumu içinde pratiğe yeniden yöneltmek, teoriyi pratiğe koymak ve beklenen sonucu verip vermediğini görmekdir. Birçok doğabilim teorisi, bunları ortaya atan bilim adamlarının sözlerine dayanarak değil, daha sonraki bilimsel uygulamalarda doğrulukları ortaya çıktığı için kabul edilmiştir. Aynı biçimde, marksizm-leninizm, yalnızca, Marx, Engels, Lenin ve Stalin onu bilimsel olarak temelle ederken doğru diye kabul ettikleri için değil, daha sonraki devrimci sınıf savaşımı ve devrimci ulusal savaşımardaki pratik uygulamaları sistemin doğruluğu kesinleştiği için de doğrudur. Diyalektik materyalizm, pratikte, hiç kimse kendisini ondan kurtarmayacağı için, evrensel olarak doğrudur. İnsan bilgisinin tarihi, birçok teorinin doğruluğunun tam olmadığını, bu eksikliğin pratiğin deneyimine tabi tutularak giderildiğini anlatmaktadır. Bir çok teorinin yanlışlığı, pratiğin verdiği sonuç ile ortaya çıkmıştır. İşte bu nedenle, pratiğe, gerçeğin ölçütü denilmiştir ve "yaşamın ve pratiğin gerçeği aynısı, bilgi teorisinin ilk ve temel gerçeği"dir zaten bir gerçeğin ifadesidir. Stalin bunu çok güzel belirtmiştir: "Kuşkusuz ki, teori, devrimci pratiğe bağlanmadıkça amaçsız kalır; tipki yolu devrimci teori ile aydınlatılmayan pratiğin, karanlıkta, elyordarıyla yürütmesi gibi

Bu noktaya geldiğimiz zaman, bilginin hareketi tamamlanmış olur mu? Yanıtımız hem evet, hem hayırdır. Toplum içinde yaşayan bir kimsenin, gelişiminin belirli bir dönemdeki belirli bir nesnel süreci değiştirmek isteme (bu, doğal ya da toplumsal bir süreç olabilir), kafasındaki nesnel süreçler üzerinde durup düşünerek, kendi öznel faaliyetlerini harekete geçirerek, bilgini algısaldan akla-uyguna doğru geliştirir ve hepisi de o nesnel oluşumun yasalarının bütünüyle uygun düşen fikirler, teoriler, planlar ya da programlar ortaya çıkarır. Bunun ardından, bu fikirleri, teorileri, planları ya da programları o aynı nesnel süreçte pratiğe koyar ve eğer önceden beklediği sonuç gerçekleşirse, yani insanı halindeki fikirleri, teorileri, planları ya da programları eylem haline, iş haline getirebilmişse kendi bilgi süreci, bu somut süreç bakımından, tam sayılabilir. Örneğin, bir mühendislik planının gerçekleştirilmesi bilimsel bir varsayımın doğrulanması, alet ya da eşya üretimi bir ürünün devşirilmesi gibi doğayı değiştirme sürecinde, ya da bir grevin başarıya ulaşması, bir savaşın kazanılması, bir ehtim planının yürütülmesi gibi topluma değiştirme sürecinde bütün bunlar, önceden düşürülen amaçların gerçekleştirilmesi demektir. Ama genel olarak söylemek gerekince, doğayı olsun toplumu olsun, değiştirme pratiğinde, ilk fikirler, teoriler, planlar ya da programlar değişikliğe uğramaksızın pek az gerçekleştirilir. Bunun nedeni, gerçeği değiştirme işine girgen insanın, çoğu zaman sayısız eksiklikler ve sınırlamalar ile karşılaşmasıdır. İnsan yalnızca, bilimsel ve teknolojik koşulların yarattığı sınırlamalarla değil, bir de, nesnel sürecin bir yanının ve özünün tamamen bilinmemiş olması nedeniyle, nesnel oluşumun kendisinin gelişime ve anlaşılma derecesinin de ortaya çıktığı sınırlamalarla karşılaşır.

hıgını, katlettiğini sizler pekala yaşayıp görebildiniz...

Komprador patronlar ve büyük toprak ağalarının çocuklarından hiç birinin askerlik yaptığını söyleyebilir misiniz? Veya herhangi bir savaş ve çatışma da öldüğünü gösterebilir misiniz? Ama sizin evlatlarınızdan binlercesinin bir çok savaş ve çatışmada öldüğünü gösterebiliriz.

Nerede bir köylünün ağaya karşı isyanı varsa, nerede bir işçinin patrona karşı direnişi varsa, nerede bir öğrencinin faşist yönetime karşı bir boykotu varsa ve nerede diğer emekçi kesimlerin kendisini ezenlere karşı başkaldırısı varsa, orada isyan ve direnişleri kırmak için harekete geçen Türk Ordusu vardır.

Peki sana soruyoruz? Seni katleden; patronun fabrikasını ve ağanın topraklarını korumaktan başka bir işe yaramayan böylesine katil ve kan kokan bir ordu senin dostun olabilir mi? Hayır olamaz!...

Öyleyse sana düşman olan bir orduya neden ve niçin askerlik yapıyorsun? Veya evlatlarını böylesine cani ve barbar bir orduya askere gönderiyorsun? Hemde tamamıyla gönülsüz ve bilinçsiz bir şekilde zora dayalı oluşturulan ve ayakta tutulmaya çalışılan bir orduya... Bunu bilinçsizce yaptığını biliyoruz. Ama bugün artık bu yanlışlıktan vazgeçmenin sırası geldi, geçiyor.

Eğer kardeşin kardeşe kurşun sıkmasını istemiyorsun ve zulüm düzeninden kurtulmak istiyorsan, evlatlarını Türk Ordusu'na değil, senin ordun olan TIKKO'ya gönder. O'na her yönüyle destek ol. Destek ol ki, bu köhnemiş ve gürümüş dünyadan erken kurtulup, aydınlığa kavuşsun!

Unutmaki, senin desteklemediğin hiç bir güç ayakta kalamaz. Senin o birleşik gücün karşısında hiç bir güç dayanamaz. Çünkü senden başka tarihi yaratacak bir güç yoktur. Korkma, sakinip ayağa kalk! Korku duvarlarını parçalayıp at! Emperyalizm ve onun uşağı olan faşist Türk devletini başından delmek ve yere çalmak için TKP(ML) önderliğinde örgütlenip, TIKKO saflarında silah kuşanmak için harekete geçmek zorundasın. Yoksa bin yılda geçse bu kölelik düzeninden kurtulamayacaksın.

Bugüne kadar tarihleri nasıl ki sen yarattıysan, bundan ontada ölkede olacak bir devrimi yine sen yaratacaksın. Yeterki TKP(ML) önderliğinde örgütlenip, TIKKO saflarında silah kuşan! Çünkü; zorbalık ve sömürü üzerine kurulu diktatörlüklere karşı isyan etmek meşrudur! Unutmaki özgürlüğü için mücadele etmeyen insan, gerçek insan değildir.

Türk ordusunun saflarında askerlik yapmakta olan emekçi halkın evlatları;

Şu an askerlik yaptığın ordu senin ordun değil. Tamamıyla senin ve halkın düşmanı olan kan ve zulüm yuvası bir ordudur. Orada ki iki yıllık zamanını boşuna heder ediyorsun. Komprador patronlar ve büyük toprak ağalarının düzenini bilinçsiz bir şekilde koruduğunun farkında mısın? Emperyalist haydutlar ve onların Türkiye'deki gönüllü uşağı olan Türk hakim sınıflarını korumaktan ve halka zulüm etmekten başka bir şeye hizmet etmeyen Türk Ordusu'ndan bir an önce firar ederek, senin ve halkın ordusu olan TIKKO'ya katılmalısın. Hemde zaman geçirmeden. Orada geçirdiğin her saat ve her dakikalık hizmetle halkına, annene-babana karşı suç işlediğinin farkında mısın? Eğer kendini ve halkını seviyorsan ve de kurtuluşunu istiyorsan beyaz ordunun askeri olma! Askerde bulunuyorsan firar et! Silahını generalilere ve emperyalizme çevir. Tetiğini halkın evlatları olan kardeşlerine çekme!...

Partimizin taraftarları ve sempatanlarından eli silah tutan, yaşı ve sağlığı yerinde olan yiğit gençlerimize; beyaz orduya askerlik yapmaya gitme! Askerde olanlar, firar edip TIKKO'ya katılın!

Gerçek parti sempatanlığı ve taraftarlığının beyaz orduya askere gitmekle değil, TIKKO saflarında bu beyaz ordu ve onların efendilerine karşı silah kuşanmaktan geçeceğine bilmek ve kavramak zorundasın!

Unutmaki beyaz ordu saflarında geçirdiğin her an, senin o savunduğun ve sempati duyduğun TIKKO'ya ve halka karşı suç işlemektir. Bunun suç olduğunun bilincinde olmalısın artık. Eğer gerçek anlamda halkına, kendine karşı sorumluluk taşıyorsan, o zaman bunun biricik yolunun TIKKO saflarına katılarak faşist orduya karşı savaşmaktan geçeceğine de unutmamalısın. TIKKO'nun yaşam kaynağının halktan başka bir güç olmadığını bilmek zorundasın. Öyleyse neden-niçin senin kurtuluşun için savaşan TIKKO'ya değil de beyaz orduya askerlik yapmaya devam ediyorsun? Gerçek halk sevgisi halk için savaşmaktır. Gerçek mululuk ise halkı bu faşist diktatörlükten kurtarıp yerine demokratik halk iktidarını kurmak, oradan da sosyalizm ve komünizme gitmektir.

Devlet ve onun efendilerine lanetler okumakla, yankınmakla bu sömürücü sınıfların öldürüleceğini sanıyorsan, büyük bir gaflet içerisinde! Banşıl ve reformist yöntemlerle gerici ve faşist diktatörüklerin yıkılıp yerine işçilerin politik önderliği altında kurulan iktidarlara hiç karşılaştın mı? Egemen-sömürücü sınıflar hiç kendi zulüm şartlarından gönül rızasıyla vazgeçmişler midir? Bir zorun ancak başka bir zorla aletileceğini özümsemek zorundasın!

Başkan Mao'nunda dediği gibi "Bir halkın ordusu yoksa hiç bir şey, ordusu varsa her şeydir". İşte bugün bu halk ordusu çokirdek düzeyde de olsa TKP(ML)'nin siyasi önderliği ışığında kurulu durumdadır. Faşist Türk devletine karşı dışı dışı bir savaş yürütüğünü de biliyor ve biliyoruz. Üstelik tamamıyla gönüllülük ve bilinçlilik üzerine kurulmuş olan bir halk ordusudur.

Öyleyse durma! TIKKO'ya üye olmak için harekete geç ve yanındaki arkadaşlarımızla örgütle. Askerde isen silahla birlikte firar ederek TIKKO'ya katıl. Fabrikada, köyde, okulda, sokakta, mahalledeki halk gençliğini TIKKO'ya katılması için örgütle.

Ancak böylelikle zulüm hapishanesi ve kan deryasının sahiplerinden kurtulabiliriz.

"Marksizm'i öğreniminde ondan sonra katliayım" anlayışlarına kapılma. En iyi okulun pratiğin kendisi olduğunu unutma. Savaşı ancak savaşarak öğrenebileceğini, en iyi-en doğru bilginin de bu savaş içerisinde öğrenileceğini sınıf savaşmalarının tarihsel tecrübeleri bize göstermiştir. İnsanlar tarafından yaratılan herşey bir üretim sonucu yaratılmıştır. Savaşta öyedir. Savaşa katılmadan savaşın gerçek bilgisi elde edilemez. Bilginin gerçek kaynağı toplumsal pratikler, Marksistliğin denek taşıda toplumsal savaşım içerisinde biz-zat yeralmaktır.

TKP(ML) ve TIKKO'cu olmak, onların ruhuyla hareket etmekten geçer. Bulduğun her yerde sınıf düşmanlarına karşı silahlanmalısın. Bunu yalnızca mahallede değil, fabrikada, okulda, köyde ve hayatın her alanında yapmak zorundasın. Kendini ve halkını bu katillere karşı korumak ve hazırlıksız yakalanmamak için silahlanmak zorunda olduğun unutmamalısın ve bunu da zaman geçirmeden uygulamalısın. O faşist, reformist duygu ve küçük burjuva hayalleri bir kenara atıp, var gücünle mücadeleye atılmalısın. TKP(ML) ve onun önderliğinde ki TIKKO senden bunu istiyor. Bu bir zorunlu ihtiyaçtır. "Bana ne deyip" bir kenara çekilmemelisin. Bugün başkaldırı acımasızca katlediliyor. Buna sessiz kalıyorsan, yarın katledilme sırasının sana geleceğini bilmelisin.

TIKKO'yla görüldü başını sadece üç-beş kuruş para ve bir kaç sözle sınırladırımanın gerçek TIKKO'culuğa yakışmayacağını artık kavramak ve savaşa bilfiil katılmak için harekete geçmek zorundasın.

Türk Ordusu'na değil, Halk Ordusu TIKKO'ya katıl!

TKP(ML) İstanbul 1 Nolu İl İşçi Komitesi'nden Eylemler

Haber merkezi: Çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryası ve emekçi halklarının komünist önderi İbrahim Kaypakkaya, faşist devlet tarafından katledilmesinin 22. yıldönümünde; yurdun değişik bölgelerinde yapılan çeşitli eylemlerle anılmaya devam ediliyor.

Yayınımıza posta kanalı ile gelen "Basma ve Devrimci Demokrat Kamuyuna" başlıklı, TKP(ML) İSTANBUL 1 NOLU İL İŞÇİ KOMİTESİ'ni imzalı bir bildiri ile, 6 Mayıs 1972'de idam edilerek katledilen Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan ve 18 Mayıs 1973'de faşistmiş işhencebanelerinde katledilen komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı anmak amacıyla İstanbul'da çeşitli eylemler yapıldığı öğrenildi. Bildiride;

"Bugün işçi sınıfının üstündeki faşist basının hatırlanarak devam ettiği, kazandı hakların bir bir geri alınmaya çalışıldığı, sendikasıylaştırmanın devam ettiği, işten çıkarılmaların süsüzca sürdüğü, özelleştirme adı altında ülke kaynaklarının emperyalizme ve yerli uşaklarına peşbeş çekildiği, uşak basından ve TV'lerden işçi sınıfı ideolojisinin tarihe karşıtı demagogisinin pompalandığı, gözetiminde infazların ariarak devam ettirildiği, basını ve zulmün dozajı yükseltilecek yığınlardan uysal, boyun eğici, kadercı bir toplum yaratmayı hedeflemektedir. Emeklükte yaş haddi artırılarak emekçileri ölene kadar çalıştırmayı, işten atmaları hızlandırarak sendikası, savunması kendilğindenci bir hatta ite-

rek işçileri, faşist veya sarı sendikaların kuklası haline getirmeyi planlayıp uygulamaktadır. Emekçi halkımız çok iyi biliyor ki faşist devletin bu son saldırıları da boşa çıkarılacaktır. Bayta halkımız iktidar silahı proletarya partisi TKP(ML) ve tüm devrimci demokrat güçler bina asla izin vermeyecektir." deailerek emekçi halk ülkeyi, kan gölüne çeviren faşist-federal devlete karşı TKP(ML) saflarında örgütlenmeye çağırıldı. 20 Nisan 25 Mayıs tarihleri arasında gerçekleştirildiği belirtilen eylemler, bildiride;

"Direniş ve mücadeleleriyle Türkiye halkının kalbine taht kuran "Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in faşist devlet tarafından katledilmesinin yıldönümü olan 6 Mayıs için, Deniz GEZMİŞ, Yusuf ASLAN, Hüseyin İNAN ölümsüzdür Yaşasın Köylü Gerilla Savaşımız Maoizmle Yükle Kazanacağız." TKP(ML) TIKKO imzalı ve resimlerini de yer aldığı kuşlama eylemi aşağıdaki bölgelerde gerçekleştirilmiştir.

"İşçi direnişlerinin sıkça yaşandığı Tuzla Aydın'da 4 Mayıs günü saat 20.00 sularında 600 adet kuş, ana cadde ve ara sokaklara yoğun bir şekilde serpiştirilmiştir.

"Aynı içerikli kuşlama 3 Mayıs günü saat 20.30 sularında 1 Mayıs Mahallesi ana cadde üzerinde sağlık ocağı önü merkezli geniş bir alana 1200 adet kuş serpiştirilmiştir.

Partimiz TKP(ML)'nin kurucusu, baykomstanımız Komünist Önder İbrahim KAYPAKKAYA'nın komprador patron-ağa devleti tarafından katledildiği gün olan

18 Mayıs'ın ana kampanyası doğrultusunda KIZIL DİRENİŞ MÜFREZELERİMİZ aşağıdaki bölgelerde planlanan eylemleri başarıyla gerçekleştirmişlerdir:

"1 Mayıs Mahallesi ana cadde ve hasas noktalarında 12 Mayıs gecesi 20.30 sularında, "İbrahim Yaşıyor, Kızıl Ordu TIKKO Savaşıyor", "İbrahimler Ölmez", "18 Mayısın Hesabını Soracağız" vb. sloganlar TKP(ML) TIKKO imzalı yazılmıştır.

"Ser Verip Sır Vermeyen Komünist Önderimiz İBRAHİM KAYPAKKAYA ÖLÜMSÜZDÜR" TKP(ML) TIKKO TMLGB imzalı 4 metre boyunda bomba sisü verilmiş bir pankart Tuzla Aydın'da ana cadde üzerine 15 Mayıs günü saat.20.30 sularında asılmıştır. Eylem halkta sempati yarattırken, TC güçlerinin telaşlandığı görülmüştür.

"Çeşitli milliyetlerden Türkiye Halkına bir defa daha söz veriyoruz. Bağımsızlık, Halk Demokrasisi, Sosyalizm ve Komünizm gelene dek kazanımızın son damlasına, silahımızın son kurşununa kadar savaşacağız" ve "18 Mayıs, koprodor patron-ağa devletinin korkulu günüdür. İbrahim Kaypakkaya yaşıyor Kızıl Ordu TIKKO Savaşıyor. Yaşasın Köylü Gerilla Savaşımız. Maoizmle Yükle Kazanacağız." yazılı TKP(ML) TIKKO imzalı kuşlama aşağıdaki bölgelere yapılmıştır.

"Tuzla Aydın'da ana cadde ve ara sokaklara 16 Mayıs günü saat.17.00 sularında 400 adet kuş serpiştirilmiştir.

"16 Mayıs günü saat.20.00 sularında 1 Mayıs Mahallesi Sondurak Merkezi'ne aynı içerikli ve üzerinde İbrahim Yıldayın resminin olduğu 300 adet kuş serpiştirilmiştir.

"Ümraniye Birlik Mahallesi'nde 17 Mayıs günü saat.19.00 sularında aynı içerikli 300 adet kuş serpiştirilmiştir. "şeklinde sıralanarak bildirir, "eylemlerimizin kapsam ve niteliği yalnızca tırnak içindeki yazı artarak devam edecektir." şeklinde yer aldı.

Öte yanda yine İbrahim Kaypakkaya'yı anmak amacıyla Ankara'nın çeşitli semtlerinde ve İstanbul Alibeyköy de çeşitli eylemler gerçekleştirildi.

Ankara'nın Keçiören Otopark, Şentepe, Piyango Tepe, Etilik, İnçirli ve diğer bir çok semtinde üzerinde; "Yaşasın Partimiz TKP(ML) Ordumuz TIKKO" yazılı TKP(ML)SEMY KOMİTELERİ imzalı yüzlerce kuşlama ve pullama yapıldığı öğrenildi. İstanbul Alibeyköy, Savaş Yokuşu, Yayla Caddesi, Kardolap ve Çöp Mahallesi'nde gerçekleştirilen "İbo Yaşıyor TIKKO Savaşıyor", "Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya Namlularda Yaşıyor", "Yaşasın Maoist Gerilla Savaşımız" şeklindeki yazılamaların ardından, polisler sıradan insanları gözetim altına aldı. TKP(ML)'ye ilişkin bilgi istediği ve aşanlık teklif ettiği bildirildi. Yazılamaların ise TKP(ML) EYÜP SEMT KOMİTESİ imzasını taşıdığı öğrenildi. Ayrıca yine İbrahim Kaypakkaya'yı anmak amacıyla Esenler'e TKP(ML) TIKKO imzalı 3 pankart asıldı. ■

TKP(ML)'yi destekle, TIKKO'yu güçlendir!

Not: Gazetemize PTT kanalı ile gelen TKP(ML) MBK tuzalı "Partimiz TKP(ML)'yi desteklemek ve ordumuz TIKKO'yu güçlendirmek için Karıvare Bölge Komitesi (MBK) olarak gönüllü bağış kampanyası açtı" ve "Halk ordusu TIKKO'ya katıl" başlıklı bildirileri olduğu gibi yayınıyoruz.

Bölgemizde yaşayan çeşitli milliyetlerden başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm emekçi halkımız; Partimizin taraftar ve sempalızanları; Devrimci-demokrat ve yurtseverler; Bölge komitesimizin öncülüğünde başlatmış olduğumuz bağış kampanyasını gücünüz oranında desteklemekten çekinmeyin! Toplumsal alt-üst oluşların ve olayların tarihsel tecrübeleri göstermiştir ki, halkın gönüllü desteğine sahip olmayan ve ona dayanmayan hiç bir güç önündeki engelleri aşamaz.

Tarihin birinci sınıfı gücü halk olduğuna göre, bu halkın özgücüne dayanmayan, ona güvenmeyen ve de onun her konudaki gönüllü desteğini kazanmayan hangi siyasal parti ve örgüt olursa olsun, önüne koyduğu amaca ulaşamaz. Bazı başanlıklarla, bu kalıcı değil geçici olur. Çünkü halka nüfuz etmeyen bir düşünce ve tavır yanlıdır. Ve sonunda yenilgiye ve başarısızlığa uğramaya mahkumdur.

Kuşkusuz ki toplumumuzda varlığını sürdürmekte olan her siyasal parti, temsil etmiş oldukları sınıfların dünya görüşleri ışığında olaylara ve olgulara yaklaşır. Kimi siyasal partiler halktan "zorla" yardım almaya çalışırken, kimileri halkın özgücüne güvenerek dış ülkelere ve müttefiklerin gücüne güvenerek hareket eder. Bu anlayış ve tavırların nereden bakılırsa bakılırsa tamamıyla gerici ve yanlış olduğu açıktır. Çünkü halkına güvenmeyen ve onun gönüllü desteğine başvurmeyen, ona karşı zor kullanan veya müttefiklere güvenmeyi esas alan anlayış sahipleri, özünde kendi gücüne ve devrimine inanmıyor demektir.

Sınıf mücadelesinde biz komünistler, ilke olarak başta kendi halkımıza ve dünya halklarına sonra ise müttefiklerimize güveniyoruz. Bu vazgeçilmez bir ilkimizdir. Bundan sapıldığı an devrim yolundan sapmış demektir. O zamanda halka ve devrime değil, karşı devrime hizmet etmiş oluruz.

Partimiz ve ordumuz çok zor koşullarda faşist diktatörlüğe ve emperyalizme karşı savaşıyor. Yukarıda da işaret ettiğimiz gibi biz parti olarak her hangi bir devletten yardım almıyoruz. Çünkü bugün dünyada varolan devletlerin hepsinin de faşist ve karşı-devrimci olduğunu biliyoruz. Dolayısıyla bu devletlerden

yardım beklemeyiz ve yardım etmeleri halinde ise reddederiz. Çünkü kendi halkının kanını ve canını emen bir devlet başka ülke halkları ve devrimlerinin dostu olamaz. Bütün halklar kardeşler ve düşmanlarındadır. Soruna böyle yaklaşmayan her kim olursa olsun o kendisi halkına ve kardeş halklara ihanet ve düşmanlık yapıyor demektir.

Değerli halkımız,
Bir yandan zulüm, diğer yandan azgınca sömürü altında inim inim inlediğinizi biliyor ve yaşıyoruz. Ancak sizlerde biliyorsunuz ki, partimizin bir gelir kaynağı varsa o da sizlerin gönüllü yardımlarıdır. Bunun dışında başkaca da bir gelir kaynağımız yoktur. Dolayısıyla sizden istediğimiz partimize gücünüz oranında para, giyecek, silah, mermi, dürbün vb. şeyleri bağışlamamız olacaktır.

Devrimin sadece silaha olmayacağını, devrim için bütün mücadele araçlarını kullanmamız gerektiğini belirtelim. Yeter ki halkımız ve devrimimiz için yaptıklarımız, yapacaklarımız doğru ve yararlı olsun. İşte sizlerin para vermektense tutulmada giyeceği, giyecekten tutulmada bir iğneye kadar yapacağınız her yardım devrim için, partimiz ve ordumuz için çok büyük destek olacaktır. En ufak yardımınızı partimize açısından çok anlamlı ve kutsal olarak değerlendireceğiz. En küçük yardımınız bizim için moral ve cesaret kaynağıdır.

Sizlerin en ufak yardımınız faşist diktatörlüğe karşı şıkılacak bir kurşun olacak ve her tetik çekmede genellikle güç katacaktır. TIKKO'nun kızıl kurşunları daha gör ve gerçekli bir şekilde faşist devletin ordusu, polisi ve mitinin üzerine patlayacaktır.

Sizin vereceğiniz her kurşun Gazi ve Ümraniye halkına yönelik faşist polisin, kontr-gerillanın yaptığı katliamın hesabını sormada önemli bir anlam ve değer taşıyacaktır.

Bugün gerillanın omuzundaki silah ve teçhizat, elbise ve de yedigi içtiği her şey de sizin büyük payın vardır. Bu kutsal ve haklı savaşta kahramanlık destanları yazılıp dilden dile, gönülden gönüle dolaşıyorsa, bundan sizin ve sizin evlatlarının payından başka bir şey yoktur. Unutmayın ki, gerçek kahramanlar sizlersiniz.

Cesaret ve inancımızı ideolojimizden, bunun maddi güç kaynağında başta işçi sınıfı ve siz emekçilerden alıyoruz. Bizler birbirimize kopmaz bağlarla bağlıyız. Bizi sizden, sizi bizden koparmaya hiç bir gerici ve faşist odakların gücü yetmeyecektir. Bugün ülkenin dört bir yanını kanlı çizmeleriyle kan gölüne çeviren bu devlet, sizleri katledebiliyorsa, bu sizin öret-

sizliğinizi ve sessizliğinizdir. Emegine sahip çıksa ve isyan etme zamanı gelmiştir. Artık ayağa kalkma zamanı. Kurtuluşun için düşmana karşı silahlı savaşmalısın.

Sana doğru önderlik yapacak bir parti ve seni özgürlüğe getirecek bir silahlı güç varsa o da TKP(ML) ve onun önderliğinde savaşan TIKKO'dur. Bundan başka güç ve güler seni kurtuluşa götürecektir. Sahip değilsin. Oyleyse var gücünle TKP(ML)'yi desteklemek zorunda olduğuna unutmama. Bilinç ve cesaretle üzerine düşen görevi yaptığın zaman ve ancak kendi sorumluluğunu layıkıyla yerine getirmiş olursun. Yoksa zulüm ve sömürü düzeni yüzyıl geçse de devam edecek. Sen ve senin evlatların ezilip, katledilmeye mahkum olacaktır.

Partimizin taraftar ve sempalızanları
Sempalızan duyduğun ve gömül verdiğin parti ve ordunu var gücünle desteklemelisin. Bu konuda bütün maddi olanaklarını seferber etmelisin. Çevrendeki bütün emekçilerden yardım toplamalısın. TKP(ML) taraftarlığı sadece lafa desteklemekle olmaz. Gerçek taraftarlık yüreğimizi, beynimizi ve maddi olanaklarımızı seferber etmekle olur ancak.

Zulümsüz, sömürsüz bir dünya kurmak ve gerçek mutluluğu elde etmek istiyorsan, TKP(ML)'yi önceki gücünle desteklemek zorundasın. En büyük aşk devrim aşkıdır. En büyük mutluluk ise halkı zulüm ve sömürü altından kurtarmak için mücadele etmektir. En büyük sevgi ise birlikte paylaşıp büyüyen sevgidir. Dahası bu sevginin ana kaynağı halk sevgisidir. Yani halkını sevmeyen, onun için mücadele etmeyenler kendilerini de sevmiyor demektir.

Gücümüzü birleştirip devrim için seferber etmek zorundayız. Yoksa bu haydut devletler ve onların Türkiye'deki yemini uşağı olan komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının zulmü ve esareti altında yaşayan halkımızı kurtaramayız!...

Bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm için savaşanları desteklemeyenler gerçek anlamda insan değildir. Çünkü bir insanın en temel özelliği kendisine yabancı, yani düşman olan güçlere karşı mücadele etmesidir. Oyleyse bugün karda ve kenite özgürlük kavgasını tutuşturan Partimiz TKP(ML)'yi bütün gücünle destekle! Paradan giyeceğe kadar her türlü yardım, devrim için büyük bir katkıdır.

Gelecek güzel yanları fethetmek istiyorsan, Partimizin başlattığı bağış kampanyasını destekle!... Bilinç ve cesaretle görev başına!...

Zulüm ve sömürü altında yaşamları zindana çevirilen çeşitli milliyetlerden halk gençliğimiz.

Emperyalizm, feodalizm ve komprador kapitalizm tarafından zulüm ve sömürü altında tutulan yigit gençliğimiz.

Eli silah tutan, yaş ve sağlığı müsait olan emekçi halkımız ve onun genç evlatları sizin ordunuz olan TÜRKİYE İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞ ORDUSU'na (TIKKO) katılmak ve faşist diktatörlüğe karşı savaş-

Halk ordusu TIKKO'ya katıl !

mak için hazır ol!...
Esaret altında yaşayan pilekeş halkımız, ülkeyi bir baştan diğer başa kadar zulüm hapisanesi ve kan deryasına çeviren bu devlete karşı artık syaga kalkma zamanı geldi. Senin kanını, canını emen, sömüren ve zulüm eden sınıflara karşı silahlanmak zorunda oldu-

ğunu unutma!
Türk ordusunun tamamıyla sana zulüm yapan ve seni sömüren komprador patronlar ve büyük toprak ağalarının hizmetinde olduğunu bilmek ve kavramak zorundasın. Faşist Türk devletinin bu ordusu onlarca yıllık bir tarihe sahiptir. Bugüne kadar sana hiç bir yarar oldu mu? Halka yararlı olduğuna kimse söyleyemez. Ama patronlar ve ağaların düzenini koruduğuna, bu devlete karşı isyan eden emekçi halkımıza kurşun at-

Devrim 23. Sayfada

Partizan Sesi

■ Yönetim Yeri: Binbirdirek mah. Piyaseti cd. Oluş Apt. 41/B, D: 8 Çemberlitaş - İstanbul
Tel: 0212) 517 15 12 - (0212) 518 89 49 - Fax: (0212) 638 17 59
■ Dizi: Altınçag Yayıncılık ■ Baskı: SERLER

ALTINÇAG YAYIMCILIK

Basım Sanayi Limited Şirketi
■ Sahibi ve Yazışları Müdürü: Hürun YILDIRIM
■ Genel Yayın Yönetmeni: İsmet BÜYÜKYAĞCI

BÜROLAR

- KARTAL: İstasyon arkası, Pınarışanı-pazarı Kat:4 / 57 - Tel: (0216) 353 38 12
- ZMİR: 853 sk. Bilal İğnani No.27 kat 6/610 KONAK - ZMİR - Tel: (0352) 244 26 17
- KAYSERİ: Sivas cd. Stad İğnani, K:6 - no: 605 - Tel: (0352) 222 53 70
- TOKAT: Meydan çarşısı, Köprübaşı İğnani, K:3, no: 83 - Tel: (0358) 214 92 78
- ADANA: Cemel Gürsel cd. Özgül İğnani, K:5 - No: 26 - ADANA - Tel: (0322) 351 74 30
- ELAZIĞ: İ. Hacıpaşazade Kökmez İğnani no 3 kat 6 / 502 - Tel: (0424) 236 48 76
- MERSİN: Masadife mah. 52. sk. no: 35/15 - Tel: (0324) 336 22 73
- YD TEMSİLCİLİĞİ: Weseler str. 11-13 - 47169 - DUISBURG / DEUTSCHLAND
Tel: 203 40 60 193 - Fax: 203 40 60 295
- ATINA: Buzenizyoyu-5, 7 OS N.6 Paris Kanings - ATHENS-GREECE Tel: (0031) 1 381 05 71